

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

29. oktober 2021

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

Interactio – hybridmøde – RU's 145. plenarforsamling, 30.6.2021-1.7.2021

2021/C 440/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om Det Europæiske Regionsudvalgs forslag med henblik på Kommissionens arbejdsprogram for 2022	1
2021/C 440/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om en vision for Europa: Fremtiden for det grænseoverskridende samarbejde	6

UDTALELSER

Regionsudvalget

Interactio – hybridmøde – RU's 145. plenarforsamling, 30.6.2021-1.7.2021

2021/C 440/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet	11
2021/C 440/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fornyet partnerskab med de sydlige nabolande — En ny dagsorden for Middelhavsområdet	19
2021/C 440/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 frem mod COP26	25
2021/C 440/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan for europæisk demokrati	31
2021/C 440/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling inden 2030	36
2021/C 440/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om opbygning af et klimarobust Europa — Den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer	42

2021/C 440/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Strategi til styrkelse af anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i EU	49
2021/C 440/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om fremtiden for regionale lufthavne — Udfordringer og muligheder	51
2021/C 440/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremtidsplan for pleje- og omsorgspersonale — lokale og regionale muligheder i lyset af en europæisk udfordring	56
2021/C 440/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En EU-handlingsplan for den sociale økonomi	62

III Forberedende retsakter

Regionsudvalget

Interactio – hybridmøde – RU's 145. plenarforsamling, 30.6.2021-1.7.2021

2021/C 440/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om retsakten om digitale tjenester og retsakten om digitale markeder	67
2021/C 440/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om kritiske enheders modstandsdygtighed	99
2021/C 440/15	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om revideret forordning om den transeuropæiske energiinfrastruktur, der er tilpasset den grønne og den digitale omstilling	105

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO – HYBRIDMØDE – RU'S 145. PLENARFORSAMLING, 30.6.2021-1.7.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om Det Europæiske Regionsudvalgs forslag med henblik på Kommissionens arbejdsprogram for 2022

(2021/C 440/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG,

som henviser til:

- samarbejdsprotokollen med Kommissionen fra februar 2012,
- RU's resolution om Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for 2020-2025 ⁽¹⁾,
- bidrag fra regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser modtaget i forbindelse med samarbejdsaftalen mellem RU og CALRE,

Genopretning og samhørighed

1. opfordrer i lyset af, at gennemførelsen af Next Generation EU vil være en grundlæggende prioritet i Kommissionens arbejdsprogram for 2022, Kommissionen til at sikre, at lokale og regionale myndigheder inddrages i gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner, som er afgørende for at nå genopretnings- og resiliensfacilitetens mål, sikre bedre koordinering med samhørighedspolitikens programmer og de af regionerne udviklede strategier for intelligent specialisering samt forhindre potentielt lave udnyttelsesgrader. RU understreger også behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester, eftersom størstedelen af de landespecifikke henstillinger har en lokal og regional dimension;
2. gentager sin opfordring til Kommissionen om at integrere målene for bæredygtig udvikling i et reformeret europæisk semester, gøre dem til en del af genopretnings- og resiliensplanerne og på det grundlag integrere dem i den næste cyklus, begyndende med den årlige vækstundersøgelse. RU forventer også, at der oprettes en EU-multiinteressentplatform om målene for bæredygtig udvikling, der skal støtte og rådgive Kommissionen om en rettidig gennemførelse af målene;
3. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om at forlænge de nuværende ekstraordinære fleksibilitetsforanstaltninger under investeringsinitiativet som reaktion på coronaviruset plus til slutningen af 2022, eksempelvis EU-medfinansieringssatsen på 100 %, og at overveje en midlertidig forøgelse af minimumstærsklen for statsstøtte for fortsat at støtte bæredygtige investeringer i samme periode;
4. opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fuld gennemførelse af den juridisk bindende køreplan for indførelse af nye egne indtægter i løbet af den nuværende FFR, bl.a. ved at fremsætte rettidige lovgivningsforslag;

⁽¹⁾ COR-2020-01392-00-00-RES-TRA.

5. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til kommuners og regioners virkelighed og behov samt til covid-19-pandemiens konsekvenser for gælds- og underskudsniveauer i forbindelse med sin relancerende af revisionen af den europæiske ramme for økonomisk styring, ikke mindst når det gælder offentlige investeringer på alle forvaltningsniveauer;

6. opfordrer Kommissionen til som led i revisionen af EU's strategi for regionerne i den yderste periferi — og i betragtning af de alvorlige følger, som covid-19-pandemien har haft for disse regioner — at sætte bæredygtig udvikling og jobskabelse i centrum for denne. Samtidig er udvalget fast besluttet på at deltage i udformningen og gennemførelsen af denne strategi, således som det allerede er blevet anbefalet af denne institution;

7. opfordrer til, at Kommissionen indarbejder demografiske betragtninger i alle sine politikker og sørger for finansielle instrumenter, der kan muliggøre udvikling af tiltag og foranstaltninger med henblik på at håndtere de demografiske udfordringer i de regioner, hvor de demografiske forandringer er særligt udtalte.

Miljø og bæredygtighed

8. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens forslag om sammen med RU at indføre overvågning af nulforurening og på et senere tidspunkt en *resultattavle* over EU-regionernes grønne resultater inden for rammerne af sin handlingsplan for nulforurening. Udvalget foreslår, at man samarbejder om at overvåge fremskridtene og virkningerne af alle politikker under den grønne pagt, herunder gennemførelsen af klimainsatsen og den grønne genopretning, på regionalt plan. RU anmoder om at blive inddraget i tilrettelæggelsen af det europæiske år for grønnere byer, hvis det bekræftes for 2022, og om at man ved gennemførelsen af politikkerne som led i den grønne pagt tager de særlige karakteristika i landdistrikterne, navnlig de mest affolkede af disse, i betragtning;

9. opfordrer Kommissionen til at indarbejde en lov om havene i den europæiske grønne pagt som en overordnet strategi med målbare mål og frister for at beskytte havmiljøet, mindske forureningen og vende tabet af biodiversitet og samtidig beskytte og hjælpe de små fiskere;

10. foreslår, at Kommissionen indfører begrebet miljø- og klimasamhørighed som en supplerende dimension i begrebet økonomisk, social, territorial og digital samhørighed og som en afgørende faktor for genopretningen i Europa og verden samt bæredygtig udvikling, FN's 2030-dagsorden, målene for bæredygtig udvikling og målet om kulstofneutralitet;

11. tilslutter sig Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at fremlægge en juridisk bindende biodiversitetslov inden udgangen af 2022. Denne bør ledsages af en overvågningsmekanisme med indikatorer, som formelt inddrager de lokale og regionale myndigheder;

12. opfordrer Kommissionen til at tage forordningen om forvaltning af energiunionen op til revision med henblik på at gøre den egnet til gennemførelsen af den grønne pagt, idet integrationen af de subnationale bidrag i de nationale planer styrkes, og de nationale energi- og klimaplaner harmoniseres med de nationale planer for gennemførelse af FN's 2030-dagsorden og rammerne for verdensmålene. Udvalget foreslår en ramme for subnationale foranstaltninger, der formelt skal tages i betragtning i forbindelse med FN's rammekonvention om klimaændringer og den efterfølgende klimaforvaltning i EU;

13. forventer, at Kommissionen begynder at integrere kønsaspektet i sine politiske processer, dvs. i den grønne pagt, i de nationale genopretnings- og resiliensplaner og i partnerskabsaftalerne under EU's struktur- og investeringsfonde, navnlig ved i tråd med artikel 16, litra f), i den interinstitutionelle aftale og ikke senere end 1. januar 2023 at fremlægge en metode til at vurdere EU-programmers indvirkning på ligestillingen;

14. opfordrer Kommissionen til at indlede en struktureret dialog med de lokale og regionale myndigheder om udformningen og gennemførelsen af »Klar til 55«-pakken;

15. støtter målene i fra jord til bord-strategien, som endnu ikke er gennemført i lovgivningen om den fælles landbrugspolitik. Udvalget opfordrer også Kommissionen til at foreslå ordninger for fair næringsdeklarationer samt mærkning af animalske produkters oprindelse og produktionsmetoder;

16. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's dagsorden for landdistrikterne gennemføres på tværs af alle politikker og har ambitiøse og konkrete politiske mål om at styrke de innovative dynamikker i landdistrikterne, tilrettelægge intelligent interterritoriel samarbejde og fremme borgerlige tiltag i lokale udviklingsstrategier.

Digital omstilling og industri

17. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at integrere digital samhørighed som en supplerende dimension i den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og derigennem forhindre en »dobbel digital kløft« som følge af manglende infrastruktur, manglende adgang til elektronisk udstyr og mangel på digitale færdigheder;

18. anmoder Kommissionen om at tage højde for regionale og lokale forskelle og dertil knyttede indikatorer i benchmarkingrapporten om e-forvaltning, eftersom kløften mellem by og land for så vidt angår anvendelse af e-forvaltningstjenester er voksende;

19. opfordrer Kommissionen til at etablere en struktureret dialog med Europas byer og regioner, om hvordan man kan styrke de regionale industrielle økosystemer, klynger og interregionale alliancer under gennemførelsen af industristrategien, samtidig med at der tages hensyn til strategierne for intelligent specialisering, da der i vidt omfang mangler en stedbaseret tilgang i meddelelsen om »Ajourføring af industristrategien fra 2020«.

Grænseoverskridende samarbejde og mobilitet

20. Det Europæiske Regionsudvalg hilser Kommissionens tilsagn om at udarbejde et nødinstrument for det indre marked velkommen og efterlyser udarbejdelse af lovgivning, som sikrer europæiske minimumsstandarder og -procedurer, der garanterer, at de indre grænser forbliver åbne, også under kriser;

21. understreger behovet for en EU-politikramme, der muliggør effektiv etablering og forvaltning af grænseoverskridende offentlige tjenester. Udvalget opmuntrer også EU-lovgiverne, medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder til yderligere at udvikle og fremme redskaber til grænseoverskridende deltagelsesdemokrati, som bidrager til at inddrage borgerne i den europæiske integrationsproces i lokalområderne;

22. beklager dybt, at drøftelserne mellem medlemsstaterne om den foreslåede europæiske grænseoverskridende mekanisme led skibbrud. Eftersom retlige og administrative hindringer lægger alvorlige begrænsninger på det grænseoverskridende samarbejde og livskvaliteten i grænseregioner, efterlyser RU et nyt forslag fra Kommissionen til en forordning om en grænseoverskridende mekanisme;

23. opfordrer Kommissionen til at følge op med konkrete retningslinjer for den nye ramme for mobilitet i byerne, som vil gøre bytrafikken mere bæredygtig og mindske dens indvirkning på menneskers sundhed;

24. glæder sig over den interinstitutionelle aftale om Connecting Europe-faciliteten. Udvalget håber, at samfinansierede projekter om det transeuropæiske transportnet (TEN-T) og den transeuropæiske energiinfrastruktur (TEN-E) vil bidrage til at fjerne manglende forbindelser, navnlig i grænseregioner, og minder Kommissionen om behovet for at afsætte et tilstrækkeligt budget til samfinansiering af projekter vedrørende det samlede net.

Indvandring og social beskyttelse

25. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at der oprettes en regional social resultattavle med henblik på at kortlægge det fulde omfang af sociale udfordringer i EU og sikre, at den europæiske søjle for sociale rettigheder gennemføres på alle niveauer;

26. opfordrer Kommissionen til at støtte og overvåge medlemsstaternes gennemførelse af den europæiske børnegaranti og fremme udvekslingen af bedste praksis i den forbindelse;

27. forventer, at Kommissionen fremsætter et ambitiøst forslag om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejdere, som respekterer de nationale arbejdsmarkedsmodeller og EU's beslutningskompetence;

28. opfordrer Kommissionen til at lade RU's anbefalinger indgå i initiativet om langtidspleje i betragtning af dets stærke kobling til manglen på kvalificeret arbejdskraft på dette område og demografiske forandringer, som er særligt akutte i regioner med en aldrende befolkning;

29. har til hensigt at spille en aktiv rolle i den europæiske platform for bekæmpelse af hjemløshed, som bør suppleres af et forslag fra Kommissionen til en EU-ramme for nationale strategier for hjemløshed;

30. opfordrer Kommissionen til i lyset af covid-19-pandemien at være særligt opmærksom på at styrke genopretningen af og modstandsdygtigheden i de kulturelle og kreative sektorer og til at tackle den usikkerhed, der er forbundet med kunstneres arbejdsvilkår, ved at fremme mobiliteten og den gensidige anerkendelse af deres status.

Migration og integration

31. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der under den nye pagt om migration og asyl sker fremskridt i retning af oprettelse af en europæisk ramme for forvaltning af migration og asyl. Udvalget gentager, at den lokale og regionale dimension af migration og integration bør tages i betragtning og støttes af det nye partnerskab om integration mellem RU og Kommissionen.

Sikkerhed

32. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at inddrage RU som en fuldgyldig partner i EU's tilsagn om sikkerhed og modstandsdygtighed i byerne og i det nye initiativ »Byer mod radikalisering og terrorisme«;

Sundhed, civilbeskyttelse og turisme

33. Det Europæiske Regionsudvalg minder Kommissionen om, at enhver revision af Schengenreglerne skal tage hensyn til synspunkter og behov i byer og regioner tæt på de indre grænser. Udvalget anmoder om at blive hørt på et tidligt tidspunkt i overensstemmelse med protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gå i spidsen for bestræbelser på at nå frem til en tilfredsstillende og permanent løsning på problemet med den humanitære krise i Middelhavsområdet, først og fremmest med fokus på at beskytte migranternes liv, men også med fokus på at sikre respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. RU og de lokale og regionale myndigheder tilbyder et tæt samarbejde;

35. opfordrer Kommissionen til at fremlægge dristige forslag til udvikling og produktion af essentielle lægemidler i EU for at sikre EU's strategiske autonomi ved at mindske afhængigheden af tredjelande. Udvalget forventer, at Kommissionen også fremsætter konkrete og robuste forslag med henblik på at stimulere adgangen til generiske og biosimilære lægemidler og også til at sikre adgang til lægemidler i krisetider;

36. støtter en gennemgang af Den Europæiske Unions rolle i folkesundhedspolitikken i forbindelse med konferencen om Europas fremtid med tanke på, at sundhedspolitikken er en af medlemsstaternes primære kompetencer og ofte forvaltes på subnationalt niveau;

37. forventer, at udvalgets udtalelse om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser og resultaterne af den 3. RegHub-høring vil blive afspejlet i den 3. rapport om anvendelsen af direktivet, som skal være færdig i 2022;

38. ser frem til at bidrage til Kommissionens forslag til en europæisk vaccinationskalender og et europæisk vaccinationskort for at sikre, at alle europæere har ret til — og bevis på — den beskyttelse, der ydes gennem vaccinationen, uanset hvor de bor;

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gå videre med fastlæggelsen og udviklingen af EU's mål for modstandsdygtighed over for katastrofer på civilbeskyttelsesområdet som ikke-bindende mål til støtte for forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Udvalget understreger dog samtidig, at dette skal ske i samarbejde ikke kun med de nationale regeringer, men også med de lokale og regionale myndigheder. RU ser også frem til en fuldstændig gennemførelse af Unionens vidensnetværk om civilbeskyttelse og opfordrer indtrængende Kommissionen til at medtage ekspertise inden for katastrofehåndtering, som også er tilgængelig på subnationalt plan. Udvalget forventer endvidere en klar plan for langsigtet engagement og finansiel styrkelse af EU's civilbeskyttelsesmekanisme og dens instrumenter såsom rescEU og Det Europæiske Lægekorps;

40. gentager sin efterlysning af en ny strategi for europæisk turisme og anmoder Kommissionen om at præsentere en europæisk turismedagsorden 2030/2050, herunder et første udkast til en sådan inden udgangen af første halvdel af 2022, med henblik på at støtte den grønne og den digitale omstilling af det europæiske turismeøkosystem, styrke dets konkurrenceevne og fremme et opsving i den lokale og regionale beskæftigelse på dette område.

Eksternt samarbejde

41. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at den handels- og samarbejdsaftale, der blev undertegnet den 24. december 2020 mellem EU og Det Forenede Kongerige, ikke indeholder bestemmelser om nogen specifik eller struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder. RU vil imidlertid, navnlig gennem det politiske arbejde i kontaktgruppen RU/UK, overveje, hvordan vi kan sikre kontinuiteten i vores samarbejde med Det Forenede Kongeriges decentrale og lokale forvaltninger. Udvalget opfordrer også Kommissionen til nøje at overvåge inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af Brexittilpasningsreserven;

42. opfordrer til, at Kommissionen opretter vedvarende og struktureret støtte til peer-to-peer-samarbejde mellem lokale myndigheder på Vestbalkan og deres sidestykker i EU's medlemsstater. Dette bør ske i tæt samarbejde med RU og navnlig gennem dets blandede rådgivende udvalg med Montenegro, Nordmakedonien og Serbien samt arbejdsgruppen for Vestbalkan;

43. glæder sig over beslutningen om at lancere akademiet for offentlig forvaltning inden for rammerne af Østpartnerskabet og over de lokale og regionale myndigheders styrkede rolle i gennemførelsen af Østpartnerskabets politikker, strategier og flagskibsinitiativer;

44. opfordrer indtrængende alle EU-institutionerne til i forbindelse med gennemførelsen af det fornyede partnerskab med de sydlige nabolande at tænke på de lokale og regionale myndigheder som centrale partnere for bæredygtig udvikling og programmering med henblik på at skabe nye dynamikker for decentraliseringsreformer;

45. opfordrer Kommissionen til at anerkende den rolle, som de lokale og regionale myndigheder kan spille med hensyn til at bidrage til fred og velstand i tredjelande med initiativer som Nicosia-initiativet — et konkret eksempel på peer-to-peer-samarbejde, som har bidraget til at skabe tillid og holde en intern dialog åben blandt regionale og lokale myndigheder.

Nærhedsprincippet og Europas fremtid

46. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sin opfordring til Kommissionen om at optrappe arbejdet og inddragelsen af borgerne og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med konferencen om Europas fremtid og udviklingen derefter og til at tilvejebringe passende redskaber til at følge op på henstillingerne fra konferencen. Udvalget opfordrer Kommissionen til at intensivere samarbejdet mellem sine repræsentationskontorer i medlemsstaterne og RU om tilrettelæggelse af lokale dialoger uden for hovedstæderne;

47. opfordrer Kommissionen til at følge op på de lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, der er skitseret i den europæiske handlingsplan for demokrati, og samtidig lade regionale og lokale valg, lokale medier og bekæmpelse af desinformation på regionalt og lokalt plan indgå i heri;

48. er fortsat engageret i at gennemføre anbefalingerne fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »Mindre, men mere effektivt« og konceptet »et aktivt nærhedsprincip«. Udvalget opfordrer til systematisk anvendelse af netværket til vurdering af nærhedsprincippet;

49. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til EU-institutionerne og formandskaberne for Rådet for Den Europæiske Union.

Bruxelles, den 30. juni 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om en vision for Europa: Fremtiden for det grænseoverskridende samarbejde

(2021/C 440/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. er overbevist om den store merværdi ved det grænseoverskridende samarbejde som et væsentligt element i EU's projekt og politikker, da det har til formål at styrke den territoriale samhørighed samt forbindelser, erfaringsudveksling og samarbejde mellem områder og borgere på tværs af land- og søgrænser;
2. er bekymret over det største tilbageslag for det grænseoverskridende samarbejde i de seneste årtier, som skyldes covid-19-pandemien. Udvalget opfordrer i lyset af debatten om Europas fremtid Den Europæiske Union til igen at sætte grænseoverskridende samarbejde øverst på EU's politiske dagsorden, så det kan være et element, der bidrager til genopretningen efter krisen;
3. foreslår i kølvandet på RU's offentlige høringer om fremtiden for det grænseoverskridende samarbejde og efter høring af medlemmerne af den europæiske grænseoverskridende borgeralliance følgende vision for det grænseoverskridende samarbejde i de kommende år:

Beredskabstjenester, sundhedspleje og fremtidige kriser

4. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til, hvordan det grænseoverskridende samarbejde på tværs af land- og søgrænser samt livet på tværs af grænserne kan opretholdes i tilfælde af en krise, der omfatter enten hele EU eller en bestemt region. Forslaget bør indeholde bestemmelser om, at EU's indre grænser skal holdes åbne, så der sikres fri bevægelighed for personer, levering af grænseoverskridende offentlige tjenester og et velfungerende indre marked og Schengenområde;
5. fremhæver, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne altid bør høre de lokale og regionale myndigheder i god tid, inden de overvejer at lukke grænserne eller iværksætter tiltag, der kan påvirke borgernes liv. Desuden skal sådanne foranstaltninger overholde proportionalitetsprincippet, dvs. de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde de politiske mål, der er opstillet på legitim og gennemsigtig vis;
6. understreger behovet for, at indbyggerne i EU sikres den hurtigst mulige adgang til beredskabstjenester og sundhedstjenester. Udvalget tilskylder medlemsstaterne til at overveje foranstaltninger, der giver mulighed for fri passage på tværs af grænserne for personale og køretøjer, der arbejder i beredskabstjenester og sundhedstjenester;
7. foreslår, at medlemsstaterne tager højde for grænseoverskridende samarbejde, når de ændrer sundheds- eller civilbeskyttelsesaktiviteter, og når de udformer eller gennemfører nye nationale, regionale eller lokale sundhedsplaner. Der kan gennemføres EU-sundhedsplaner som så vidt muligt skal følges, alt afhængigt af årsagen til nødsituationen;
8. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde fælles grænseoverskridende beredskabsplaner ved den enkelte grænse eller endda pr. grænseafsnit for at sikre et bedre beredskab og en mere effektiv indsats i nødsituationer. EU's grænseregioner, og især euroregionerne, arbejdsfællesskaberne, de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) og de øvrige grænseoverskridende strukturer bør høres, når disse planer udarbejdes. Der bør, hvis det er relevant, være mulighed for, at de får ansvaret for at gennemføre eller medforvalte dem;
9. slår til lyd for et stærkt samarbejde med Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og de kompetente regionale myndigheder, navnlig gennem oprettelse af lokale eller regionale grænseoverskridende sundhedsovervågningscentre.

Bedre integrerede grænseregioner

10. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer EU til i samarbejde med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at fremme udviklingen af funktionelle leveområder i Unionens og nabolandenes land- og søgrænseområder, herunder i regionerne i den yderste periferi, hvilket betyder, at EU's fremtidige finansieringsmuligheder og politikker bør fokusere på disse områder;
11. opfordrer Kommissionen til at tage tværgående hensyn til det grænseoverskridende aspekt, når den udformer sine politikker;

12. opfordrer Kommissionen og navnlig Eurostat samt de relevante nationale statistiske kontorer til systematisk at indsamle statistiske data om livet i grænseområder samt kortlægge de grænseoverskridende bevægelser og den indbyrdes afhængighed inden for alle relevante politikområder og det offentlige liv med henblik på at indsamle konkret dokumentation, der kan anvendes i den fremtidige politikudformning;

13. anmoder medlemsstaterne om at undersøge mulighederne for at udarbejde fælles strategier for integrerede grænseområder og afsætte øremærkede ressourcer til udvikling af grænseoverskridende projekter, fysisk planlægning, infrastruktur, økonomiske strategier og et integreret arbejdsmarked. Finansieringen af udviklingen og gennemførelsen af disse strategier vil foregå under Interreg i henhold til den flerårige finansielle ramme 2021-2027;

14. mener, at alle Kommissionens tjenestegrene bør være opmærksomme på eksistensen af EGTS'er. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at EGTS'er anerkendes som juridiske enheder og er støtteberettigede i forbindelse med alle EU-indkaldelser af projekter;

15. understreger, at miljøets sundhed (luft-, jord- og vandkvalitet) og sundheden for indbyggerne i grænseområder bør beskyttes yderligere for at undgå forurening og industrielle risici, der opstår på den anden side af grænsen;

16. opfordrer med henblik på at muliggøre et gnidningsfrit liv i grænseområderne Kommissionen til at indlede en dialog med medlemsstaterne for at finde effektive metoder til gensidig anerkendelse af borgernes og virksomhedernes kvalifikationer og rettigheder.

Forbedring af grænseoverskridende transport- og kommunikationsforbindelser

17. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser støtte til bedre grænseoverskridende konnektivitet og intermodalitet ved land- og søgrænser ved hjælp af passende midler og strategisk planlægning. Instrumenter som Connecting Europe-faciliteten bør altid omfatte specifikke opfordringer til at løse problemet med manglende grænseoverskridende forbindelser, også uden for TEN-T-hovednettet. Langsigtede investeringer gennem Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de nationale erhvervsfremmende banker og institutter bør yde finansiering til grænseoverskridende projekter, og Interreg bør øge sin deltagelse i finansieringen af tiltagene til at overvinde disse transportflaskehalse i sine operationelle programmer;

18. understreger, at alle løsninger, der har til formål at dekarbonisere de grænseoverskridende strømme, bør fremmes mere ambitiøst for at nå klimamålene senest i 2030 og klimaneutralitet senest i 2050. Dette omfatter også udvikling af fælles prispolitikker eller billetsystemer, harmonisering af køreplaner og let tilgængelig information til passagererne;

19. ønsker i lyset af de udfordringer, som øer, bjergområder og perifere områder står over for, også at fremhæve betydningen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der skal sikre territorial kontinuitet og grænseoverskridende mobilitet, bæredygtig forvaltning af naturressourcer samt støtte energisystemets dekarbonisering og den cirkulære økonomi i de berørte regioner og havområder;

20. fremhæver, at der bør lægges større vægt på og afsættes flere midler til grænseoverskridende IT-forbindelser, adgang til bredbåndnet og anvendelse af værktøjer baseret på kunstig intelligens, som kan støtte det økonomiske og sociale samarbejde mellem grænseregioner, især for at imødekomme behovene i landdistrikterne.

Udvikling af grænseoverskridende tjenester

21. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for en politisk ramme på EU-plan, der giver mulighed for en effektiv etablering og forvaltning af grænseoverskridende offentlige tjenester, der kan imødekomme behovene hos de indbyggere, der bor i grænseregioner, idet der tages særligt hensyn til behovene hos borgerne i de grænseoverskridende regioner, der står over for demografiske udfordringer, og således at det forhindres, at disse regioner bliver yderligere affolket. Dette kan sikres ved, at der tilbydes offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet. Grænseoverskridende offentlige tjenester for indbyggere og virksomheder bør udvikles på alle områder, der er relevante for livet på tværs af grænserne;

22. opfordrer EU's grænseregioner, navnlig euroregioner, arbejdsfællesskaber, EGTS'er og andre grænseoverskridende strukturer, til proaktivt at se på tværs af grænserne for at finde synergier, mulige ressourcebesparelser og supplerende tjenester med det formål at udforme et attraktivt tilbud til borgere og turister på begge sider af grænsen;

23. understreger behovet for bedre adgang til og distribution af audiovisuelt indhold ved at begrænse geografisk blokering, navnlig i grænseregioner, hvilket også ville være til gavn for sproglige mindretal;

24. understreger, at reduktion af den administrative byrde er særlig relevant for virksomheder, der driver forretning i grænseregioner, og giver derfor tilsagn om at prioritere spørgsmålet inden for rammerne af Fit for Future-platformen i form af relevante forslag på områder såsom offentlige indkøb og digitale indkøbsværktøjer og -processer. Udvalget fremhæver digitaliseringens betydning for udviklingen af grænseoverskridende levering af offentlige tjenester under hensyntagen til et tredobbelt perspektiv: produktionsstrukturen, de forvaltninger og offentlige enheder, der tilbyder tjenester til borgerne, og borgerne selv;

25. opfordrer Kommissionen til at tage fat på udarbejdelsen af en lovgivningsmæssig ramme for at gøre det lettere for landene at vedtage en statut for grænsearbejdere.

Udvikling af integrerede arbejdsmarkeder på tværs af grænserne

26. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der i stærkt indbyrdes forbundne grænseregioner er behov for fælles udvikling for at sikre samhørighed og bæredygtig vækst. Dette kræver en integreret territorial strategi, en retfærdig fordeling af indtægterne fra grænseoverskridende arbejde og grænseoverskridende finansiering af den grænseoverskridende infrastruktur og de offentlige tjenester, der er nødvendige for at sikre, at grænseregionen fungerer;

27. opfordrer til i højere grad at fremme og lette det grænseoverskridende samarbejde om mobilitet med henblik på uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse. For de enkelte borgere forbedrer denne form for mobilitet beskæftigelsesudsigterne, bidrager til åbenhed over for resten af verden og styrker det europæiske medborgerskab;

28. fremhæver, at uddannelser, herunder på universiteter, voksenuddannelsesinstitutioner og erhvervsuddannelsesinstitutioner i grænseregioner, bør give mulighed for at lære nabolandenes sprog så tidligt som muligt og inden for konceptet »livslang læring« med læseplaner, der er tilpasset arbejdsmarkedets nuværende og fremtidige behov.

Styrkelse af den grænseoverskridende forvaltning

29. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder om, at grænseoverskridende strukturer, såsom euroregioner, arbejdsfællesskaber og de grænseoverskridende EGTS'er, får en mere fremtrædende rolle i forvaltningen af midler til grænseområderne, og at de høres regelmæssigt om alle aspekter af livet i et grænseområde. Medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder bør fastlægge arbejdsmetoder, der sikrer dette.

Udvikling af en fælles identitetsfølelse på tværs af grænserne

30. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at grænseoverskridende samarbejde ikke kun handler om økonomisk samarbejde, men også om at bo i grænseregioner og udvikle en fælles identitetsfølelse. Der bør udformes en kulturbaseret tilgang, der fremhæver den rigdom af både materiel og immateriel kulturarv, som de grænseoverskridende regioner deler, og som giver borgerne mulighed for at interagere regelmæssigt og socialt med deres naboer og derved opbygge gensidig tillid, idet manglen herpå fortsat udgør en central hindring for det grænseoverskridende samarbejde. I den henseende er mellemfolkelige projekter og især styrkelsen af interkulturel udveksling særlig vigtige, fordi de uddyber det nære samarbejde mellem naboer, som er det, der betyder mest for borgerne i hverdagen. Der bør også lægges særlig vægt på mangfoldigheden i befolkningen, og der bør findes passende løsninger, der sikrer en inklusiv tilgang;

31. støtter oprettelsen af et »digitalt grænseoverskridende EU-tjenesteydelseskort« og minder medlovgiverne om, at den oprindelige idé bag e-tjenesteydelseskortet var at reducere den administrative kompleksitet og omkostningerne for udbydere af grænseoverskridende tjenester, navnlig SMV'er, når de opfylder de administrative formaliteter;

32. opfordrer EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at støtte tilrettelæggelsen af regelmæssige kulturelle, uddannelsesmæssige og sportslige grænseoverskridende begivenheder og festivaler. Udvalget fremhæver, at unges frivillige arbejde og inddragelsen af unge i grænseoverskridende og europæiske samarbejdsinitiativer bør videreudvikles, således at Interreg-initiativet Volunteer Youth (IVY) og det europæiske solidaritetskorpss fuldføres;

33. er af den opfattelse, at EU bør stimulere udviklingen af universelle automatiske oversættelsværktøjer, som er særligt nyttige i grænseområder.

Bedre regulering, der skaber stærkere grænseregioner

34. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at EU har vedtaget mange retsakter og traktater, der i høj grad har potentiale til at forbedre tilværelsen for borgere, der bor i grænseregioner, men at deres gennemførelse og opfølgningen herpå er mangelfuld. Udvalget opfordrer kraftigt Kommissionen til at revidere gennemførelsen af den eksisterende lovgivning og styrke opfølgningskapaciteten med henblik på at sikre, at den gennemføres korrekt på alle niveauer;

35. opfordrer Kommissionen til at foreslå et instrument til koordinering mellem medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af EU-direktiver, således at der ikke skabes nye juridiske hindringer ved grænserne;

36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre grænseoverskridende territoriale konsekvens-analyser af alle relevante lovgivningsforslag med potentielle grænseoverskridende virkninger, så man undgår, at der skabes nye hindringer i grænseregioner;

37. opfordrer Kommissionen til at foreslå revisioner eller præciseringer af Schengenaftalen, navnlig de bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at lukke grænserne eller indføre yderligere administrative krav for deres passage;

38. beklager dybt, at drøftelserne mellem medlemsstaterne om forslaget til den europæiske grænseoverskridende mekanisme slog fejl, da forslaget indeholdt betydelige fremskridt set i relation til det grænseoverskridende samarbejde. Eftersom de grænseoverskridende retlige og administrative hindringer i alvorlig grad begrænser det grænseoverskridende samarbejde og livskvaliteten i grænseregioner, efterlyser Regionsudvalget et nyt initiativ fra Kommissionen til revision af forordningen om den europæiske grænseoverskridende mekanisme under hensyntagen til de spørgsmål, som medlemsstaterne tidligere har rejst. RU tilbyder at organisere drøftelserne forud for dette nye forslag til forordning med Kommissionen, Europa-Parlamentet, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og alle andre interessenter, der er interesserede i emnet;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende den rolle, som euroregionerne spiller som et centralt instrument for europæisk integration og samhørighed, ved at de skaber en euroregional identitet, vedtager fælles strategier, arbejder for at eliminere de kontekstbestemte omkostninger og skaber samarbejde mellem naboer. Udvalget opfordrer derfor til, at man fremmer og styrker euroregionernes rolle i det grænseoverskridende samarbejde ved at give dem større finansiell støtte.

Forbedring af det europæiske territoriale samarbejde

40. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer EU til at revidere den flerårige finansielle ramme i forbindelse med midtvejsevalueringen og til at afsætte betydeligt flere midler til Interreg-programmerne og det europæiske territoriale samarbejde;

41. anmoder desuden om en betydelig forenkling af Interreg-projekterne og understreger, at de bør være fleksible nok til at imødekomme de reelle behov i grænseområder. Udvalget opfordrer programforvaltningsorganerne under Interreg til at undgå yderligere overregulering. Unødvendige administrative procedurer og nogle kontroller og revisioner, der forekommer for ofte, bør opgives, idet den nuværende byrde gør grænseoverskridende projekter umulige eller uinteressante for mange lokale og regionale myndigheder og andre enheder;

42. mener, at alle geografiske områder for grænseoverskridende samarbejde, som de var fastlagt i perioden 2014-2020, skal opretholdes i perioden 2021-2027, og at ingen områder, der er berettigede til at deltage i de forskellige programmer for grænseoverskridende samarbejde, må forsvinde uden behørig begrundelse;

43. opfordrer EU's grænseregioner og Interreg-programmerne til at investere flere ressourcer i mellemfolkelige projekter, person-til-person-projekter (P2P) og mikroprojekter, som kan forvaltes gennem regelmæssige indkaldelser af forslag eller gennem oprettelse af en »fond for små projekter«, i grænseregionerne med det formål at øge mulighederne for fælles møder og gensidige tillidsskabende aktiviteter. Udvalget foreslår også et tættere samspil og samarbejde, når det gælder grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde;

44. understreger betydningen af synergier og komplementaritet mellem grænseoverskridende samarbejdsaktioner og europæiske finansieringsprogrammer under direkte, indirekte og navnlig delt forvaltning;

45. påpeger, at EU som led i Interreg-programmerne bør finansiere efteruddannelsen af embedsmænd, der arbejder i grænseregioner med henblik på grænseoverskridende samarbejde, og tilbyde Erasmus-lignende sprog lærings- og udvekslingsprogrammer for tjenestemænd i grænseregioner for at styrke samarbejdet på tværs af grænserne;

46. understreger RU's tilsagn om at samarbejde med medlemsstater, EU-institutioner og relevante interessenter om at gennemføre de forslag, der er skitseret i denne resolution;

47. fremhæver, at forslagene i denne resolution har til formål at bidrage til drøftelserne på konferencen om Europas fremtid. Derfor opfordrer udvalget de lokale og regionale myndigheder i grænseregionerne til at tilrettelægge grænseoverskridende borgerdialoger og permanente høringsmekanismer, hvor borgerne kan bidrage til konferencen om Europas fremtid.

Den eksterne dimension af det grænseoverskridende samarbejde

48. Det Europæiske Regionsudvalg minder om den vigtige rolle, som grænseoverskridende samarbejde og permanente grænseoverskridende strukturer såsom euroregioner, arbejdsfællesskaber og EGTS'er kan spille med hensyn til at opnå bæredygtig udvikling på tværs af de ydre grænser, bidrage til et stærkere EU-samarbejde med nabolandene, støtte lokale og regionale myndigheder, skabe øget sikkerhed og forbedre den socioøkonomiske udvikling. De lokale og regionale myndigheder ved EU's ydre grænser, det være sig land- eller søgrænser, bør intensivere samarbejdet med deres naboer i lande uden for EU til gavn for begge parter ved at udvikle fælles infrastruktur, styrke det socioøkonomiske samarbejde og intensivere den kulturelle udveksling, samtidig med at der åbnes mulighed for etablering af fælles tjenester, som vil være til gavn for borgerne i det pågældende grænseområde;

49. opfordrer til, at man inddrager det grænseoverskridende samarbejde mellem europæiske, nationale, regionale og lokale myndigheder som et centralt element i den langsigtede løsning af den humanitære krise i Europa og dets nabolande;

50. fremhæver den centrale rolle, som det grænseoverskridende PEACE-program ved grænsen mellem Irland og Nordirland spiller i fredsprocessen, og beklager den britiske regerings beslutning om at trække sig ud af andre programmer for europæisk territorialt samarbejde. Med udgangspunkt i de gode resultater fra Interreg-programmer i Nordsøområdet, anser RU fremme af fremtidige grænseoverskridende projekter og strukturer for at være et vigtigt skridt i retning af at opretholde stærke forbindelser til byer og regioner i UK, selv uden formel deltagelse i EU's samarbejdsprogrammer;

51. minder om, at EU's ydre grænser strækker sig så langt som til Caribien, Det Indiske Ocean og den vestafrikanske kyst på grund af tilstedeværelsen af europæiske regioner i den yderste periferi i disse områder. Disse områder er i høj grad udsat for risici og nødsituationer i forbindelse med bl.a. migrationsbevægelser, ulovlig handel, naturkatastrofer og sundhedskriser. I modsætning til andre ydre naboskabsgrænser har EU ikke udviklet fælles strategier for disse områder. Udvalget opfordrer EU til at uddybe dette spørgsmål og udarbejde handlingsplaner for hvert af disse områder, styrke samarbejdet med nabolandene og drage fordel af det strategiske potentiale, som de europæiske regioner i den yderste periferi har i disse områder.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO – HYBRIDMØDE – RU'S 145. PLENARFORSAMLING, 30.6.2021-1.7.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet

(2021/C 440/03)

Ordfører:	Robert VAN ASTEN (NL/RENEW E.), medlem af kommunalbestyrelsen i Haag
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden COM(2020) 789 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over EU's strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet. Med denne meddelelse sammenkæder Kommissionen dagsordenen for bæredygtighed under EU's grønne pagt, den digitale dagsorden og mobilitetens rolle i genopretningen efter covid-19-krisen;
2. påpeger, at mobilitet forbinder mennesker, byer og regioner og er en forudsætning for en velfungerende økonomi. Mobiliteten er imidlertid også ansvarlig for en fjerdedel af alle CO₂-emissioner i Europa. Udvalget støtter derfor Kommissionens bredt funderede tilgang til at gøre mobiliteten mere bæredygtig, forbedre adgangen til bæredygtige alternativer og iværksætte de rette (pris-)incitamenter;
3. minder om, at en mere bæredygtig mobilitet skal kombineres med dertil knyttede udfordringer såsom tilgængelighed, overkommelige priser, færdselssikkerhed, sundhed, fysisk planlægning, effektive alternativer til privat transport og demografiske ændringer. Strategien mangler konkrete foranstaltninger, der kan sikre, at svarene på disse udfordringer styrker hinanden gensidigt;
4. bemærker, at mobiliteten i byer og regioner er bindeleddet mellem bopæl, sundhed, arbejde, uddannelse, handelsmæssige forsyningslinjer og fritid. Mobilitetsomstillingen finder hovedsageligt sted på regionalt og lokalt plan. Strategien bør lægge større vægt på byernes og regionernes viden og erfaring med at gøre mobiliteten mere bæredygtig. Omstillingen til bæredygtig og intelligent mobilitet kræver en fælles tilgang, der inddrager alle forvaltningsniveauer (flerniveaustyring) i overensstemmelse med princippet om aktiv nærhed;
5. påpeger, at dette ikke blot er et spørgsmål om at gøre transporten mere bæredygtig (mod øget brug af nulemissionskøretøjer), men snarere om, så vidt muligt, at reducere afstandene og antallet af rejser samt sikre et skifte i retning af andre transportformer og en kombination af mobilitetsformer (hen imod mere bæredygtige aktive former som gang, cykling og bus og tog) og en deling af mobilitetsformer (bl.a. gennem intelligent digital samordning af trafikbehov (ridepooling), også i landdistrikter);

6. bemærker, at mobilitetsomstillingen kræver en adfærdsændring, der er brugercentreret. Der bør lægges større vægt på social innovation, der fokuserer på effektive incitamenter, som byer og regioner kan anvende til at fremme aktiv mobilitet, herunder bl.a. institutioners fremme af cykling, cykelparkeringspladser samt kontrol med korrekt anvendelse af cykelstier og fortove. Der bør træffes alle de nødvendige skridt til at forbedre tilgængeligheden for alle;

7. beklager, at strategien ikke udgør en samlet europæisk mobilitetspolitisk vision, der omfatter alle transportformer på en fælles og afbalanceret måde. Udvalget understreger i den forbindelse, at Kommissionen bør lægge større vægt på andre bæredygtige transportformer, som f.eks. busser, der spiller en central rolle i omstillingen til bæredygtig, sikker og tilgængelig mobilitet;

8. mener, at EU, medlemsstaterne, regionerne og byerne skal begynde at betragte offentlige steder som et fælles gode, navnlig i byer i forbindelse med projektering og byplanlægning samt klima- og energiplanlægning. Det vil kunne bidrage til, at offentlige steder frem for overvejende at blive anvendt til private biler, anvendes som et fælles gode for borgerne;

9. opfordrer medlemsstaterne og deres regioner og byer til at skrue væsentligt op for indsatsen for at øge andelen af gang, cykling, offentlig transport og anden bæredygtig kollektiv transport i byområder, mellemliggende områder og landdistrikter;

10. beklager, at Kommissionens forslag hovedsagelig har fokus på individuelle køretøjer og dermed ikke tager højde for deres indvirkning på trafikbelastningen og deres øvrige negative følgevirkninger (støj, luftforurening, trafikuheld, drivhusgasser, fragmentering osv.). Dette er særlig relevant i transitregioner og byer. Desuden stiger antallet af rejser i nogle medlemsstater, efterhånden som befolkningen flytter væk fra centrum til udkanten af byerne og forstæderne;

11. glæder sig over den vigtige rolle, som planerne for bæredygtig bytrafik spiller. Disse planer anvendes af et stigende antal byer i Europa, men de bør udvides til at omfatte de omkringliggende regioner, som bør indgå i et »daily urban system«⁽¹⁾; Dette system kan variere i de enkelte byer og regioner og omfatte både forstæder og omkringliggende landdistrikter;

12. understreger det afgørende bidrag fra missionerne under EU's Horisontprogram, navnlig missionen om 100 klimaneutrale byer i 2030, når det drejer sig om at imødegå de store samfundsmæssige udfordringer, der nævnes i EU-strategien, og deres integrerende egenskaber, hvormed mange forskellige områder samles;

13. påpeger, at gode forbindelser er vigtige for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU. I mobilitetsstrategien mangler der navnlig konkrete Kommissionsinitiativer for landdistrikterne i isolerede områder og områder i den yderste periferi, der bygger på den vigtige rolle, som mobilitet spiller for leveringen af tjenesteydelser af almen interesse i landdistrikter i områder med sparsomme og spredte strukturer. Omkring to tredjedele af den europæiske befolkning bor uden for de større byer. Offentlig transport er en særlig udfordring i tyndt befolkede områder, i regioner i den yderste periferi, på øer og i bjergområder. EU-midler og europæiske lovgivningsmæssige foranstaltninger bør bidrage til at forbedre borgernes mobilitet overalt;

14. minder om, at regioner og byer ofte også selv udbyder eller bestiller offentlige transporttjenester og fastlægger offentlige serviceforpligtelser inden for eksempelvis sundhedsrelateret transport og offentlig regelmæssig personbefordring. Udvalget opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at tage bedre højde for bæredygtigheden af transport i dens gennemgang af fortolkningsvejledningen vedrørende forordningen for offentlige serviceforpligtelser for landtransport, navnlig med henblik på at give de lokale og regionale myndigheder mulighed for at stille mere konkrete krav.

De lokale og regionale myndigheders rolle

15. Byer og regioner står over for forskellige udfordringer. Nogle regioner med store byer og transitregioner kæmper med stor trængsel, luftforurening og meget ekstern støj. I andre navnlig tyndt befolkede regioner og forstæder til de store byer er manglen på gode forbindelser et stort problem, som bringer tilgængeligheden i fare. Endelig er der regioner med

⁽¹⁾ »Daily urban system« henviser til en bys opland, hvor den daglige pendlertrafik mellem hjem og arbejdsplads finder sted. Det er en metode til definition af et byområde, der inkluderer de områder, som enkeltpersoner pendler fra.

sæsonbestemte tilstrømninger, der op til tredobler befolkningstallet. Store regioner kan støde på alle disse typer problemer.

16. Udvalget anerkender EU-strategien for brint og fremhæver potentialet ved brint og de deraf afledte e-brændstoffer fra vedvarende energikilder med henblik på at dekarbonisere de transportområder, hvor elektrificering ikke er hensigtsmæssig eller sandsynlig, såsom tung godstransport, vandvejstransport og flytransport. Grøn brint kan også være et nyttigt alternativ inden for offentlig transport og i forbindelse med kommunale specialkøretøjer ⁽²⁾.

17. Mobilitet er uløseligt forbundet med fysisk planlægning såsom udformning og placering af boliger, arbejdspladser, tjenester og kulturtilbud, men også af gang- og cykelstier, holdepladser for den offentlige transport, parkeringspladser osv. Planerne for fysisk planlægning og arealanvendelse styrer mobilitetsfaciliteterne og fastlægger kriterierne for anlæggelsen af en infrastruktur, der gavner mobiliteten. Hvis EU alene fokuserer på at gøre alle eksisterende former for mobilitet mere bæredygtige, tages der ikke i tilstrækkelig grad højde for betydningen af den fysiske planlægning.

18. I landdistrikterne er mobilitet et væsentligt aspekt af den fysiske planlægning: den sikrer forbindelserne mellem de mindre byer og den vigtigste by i et landdistrikt eller det administrative centrum, hvor alle væsentlige offentlige tjenester findes. Takket være denne mobilitet, der gennemføres ved hjælp af de mest effektive transportformer med den største infrastruktur og rækkevidde, har borgerne i landdistrikterne adgang til grundlæggende tjenesteydelser (uddannelse, sundhed, sociale ydelser osv.) på lige fod med by- eller bynære områder.

19. Med henblik på at mindske emissioner fra mobilitet på grundlag af fossile brændstoffer anbefales det, at væsentlige tjenester såsom boliger, arbejdspladser, skoler, sundhedscentre, forretninger, fritidsaktiviteter ⁽³⁾ og indkøbsmuligheder er tilgængelige i umiddelbar nærhed af de enkelte boligområder. Samtidig skaber covid-19-pandemien og digitalt arbejde større uafhængighed mellem hjemmet og arbejdspladsen, hvilket også kan reducere trafikken på lang sigt. Udvalget bakker derfor, hvor muligt og under hensyntagen til de forskellige forhold i de europæiske kommuner, op om konceptet »15 minutter til byen«. Det er en by, hvor de fleste af indbyggernes behov og ønsker kan dækkes inden for en afstand af 15 minutter. Der kan også være plads til motorkøretøjer inden for »15 minutter til byen«-konceptet, men de må ikke have bestemmende indflydelse på byens omfang eller form.

20. Udvalget minder om, at der bør tages højde for begrænsningerne i regionerne i den yderste periferi, hvor anlæg, planlægning og vedligeholdelse af fælles transportnet til gavn for befolkningen er vanskeligere og dyrere, og hvor individuelle køretøjer i mangel af alternativer fortsat er det vigtigste transportmiddel.

21. Byer og regioner fremmer aktiv mobilitet gennem en god infrastruktur for fodgængere, cyklister og offentlig transport. I den forbindelse bør opmærksomheden rettes mod enkle og uproblematisk omstigningsmuligheder, tilpasning af offentlige transportmidler, så passagerne kan medtage cykler samt gode og prismæssigt overkommelige forbindelser for beboerne i byernes forstæder og landsbyer i landdistrikter. I den henseende er det beklageligt, at strategien ikke indeholder en klar vision for den kollektive offentlige transport. Desuden skal den foreslåede strategi altid kunne knytte de forskellige mobilitetsbehov til de transportformer, der er mest effektive, bæredygtige og bedst opfylder borgernes behov.

22. Gode forbindelser er vigtige for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU. De forbinder alle regioner og byer i det indre marked og sikrer, at ingen lades i stikken. Dette gælder ikke kun for storbyområder i økonomiske centre, men også for mellemstore byer, landdistrikter, bjergområder, perifere og ultraperifere områder og øer.

Planer for bæredygtig bytrafik

23. Planerne for bæredygtig bytrafik udgør kernen i strategien. Dette frivillige politiske instrument fra 2013 er beregnet til forvaltning af bytrafikken og forbindelserne mellem byer og de omkringliggende (bynære) områder. Der findes nu 1 000 byer i Europa med planer for bæredygtig bytrafik. I de senere år er der offentliggjort EU-retningslinjer ⁽⁴⁾ for bl.a. miljøzoner, cykling og delemobilitet, som fremmer e-mobilitet og klimaplanlægning for landlige offentlige steder.

⁽²⁾ CoR 2020/549.

⁽³⁾ Et godt eksempel er »15 minutter til byen«. Denne model går ud på, at beboerne finder alt de har brug for inden for en radius af 15 minutters »density« gang eller cykling »design«: butikker, kontorer, skoler, sundhedspleje, sport, kultur og fritidsaktiviteter »diversity«.

⁽⁴⁾ <https://www.eltis.org/mobility-plans/sump-guidelines>

24. I nogle medlemsstater anvendes der regionale mobilitetsplaner, som i højere grad afspejler udfordringernes omfang og supplerer det regionale »daily urban system«. Der tages for øjeblikket udgangspunkt i funktionelle byområder, men Eurostats nuværende definition afspejler ikke i tilfredsstillende grad de strukturelle og funktionelle realiteter i polycentriske regioner med indbyrdes transportstrømme. Regionale planer for bæredygtig mobilitet bør også være et værktøj til at sikre befordring i de mest affolkede landdistrikter på en effektiv og bæredygtig måde.

25. Planerne for bæredygtig bytrafik bør være fleksible nok til at tage højde for forskellene mellem byer og regioner og nærhedsprincippet. Det er vigtigt at yde økonomisk støtte til udviklingen af planer for bæredygtig bytrafik og gennemførelsen af foranstaltningerne deri, så de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at opnå erfaring med brug af metoden og lære af hinanden, når der gennemføres nye politiske tiltag og eksperimenter, der skal skabe adfærdsændringer.

26. Der bør tages hensyn til landdistrikternes, de fjerntliggende områders, øernes og bjergområdernes interesser og interesserne i regionerne i den yderste periferi i planerne for bæredygtig mobilitet, så der sikres gode forbindelser og tilgængelighed. Dette kræver, at der udvikles mobilitetsmodeller baseret på effektive og bæredygtige systemer som f.eks. on-demand-transport. Sådanne planer bør også omfatte landdistrikter, som er afhængige af det primære urbane knudepunkt, så der sikres ordentlige forbindelser til områder med spredt bebyggelse, fjerntliggende og svært fremkommelige områder.

Finansieringsinstrumenter

27. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at kollektiv offentlig transport fortsat bør være hjørnestenen i planerne for bæredygtig bytrafik, som også bør omfatte skoletransport for at få flere køretøjer væk fra trafikken og mindske de negative eksterne virkninger. Udvalget opfordrer Kommissionen til at anerkende denne form for transport som rygraden i bæredygtig mobilitet i den nye ramme for mobilitet i byerne og sikre tilstrækkelig støtte til at udvide den.

28. I de kommende år skal mange af de nødvendige investeringer i mobilitetsomstillingen gennemføres med nationale, regionale og lokale midler. Det betyder, at EU inden for stabilitets- og vækstpakten samt statsstøttereglerne er nødt til at give plads til investeringer, der begrænser transports miljøpåvirkning, og som opfylder målet for den europæiske grønne pagt.

29. Udvalget bemærker imidlertid, at der er behov for supplerende EU-midler, når der skal foretages investeringer — især med henblik på gennemførelse af foranstaltningerne i planerne for bæredygtig bytrafik — i byer og regioner, hvor det er godt at bo. Det omfatter bedre offentlige transportfaciliteter og gang- og cykelnetværk samt etablering af en god infrastruktur såsom offentligt tilgængelige ladestationer til elektriske køretøjer og brintdrevne brændselscellekøretøjer, fælles mobilitet og intelligente applikationer. For mindre udviklede regioner med økonomiske midler bør der sikres finansiering til initialinvesteringer og driftsomkostningerne ved transporttjenester på længere sigt. På grund af de store krav i tilknytning til anvendelsen af EU-midler og den komplekse budgetstruktur i medlemsstaterne er adgangen til midler undertiden vanskeligere end ved andre finansieringsmuligheder for de lokale og regionale myndigheder.

Udvalget henviser til, at der findes store behov i regioner med en stærk økonomisk orientering mod bil- og bilkomponentindustrien i forbindelse med omstruktureringen af sektoren. Produktionen af el- og hybridkøretøjer er langt mindre arbejdskraftintensiv i hele værdikæden, lige fra produktion til værksteder. Nye teknologier kræver helt andre færdigheder. De regioner, hvor bilindustrien tegner sig for en betydelig del af økonomien og beskæftigelsen, skal modtage den nødvendige ekstra støtte via EU-fondene for at minimere risiciene og opveje de negative virkninger, som den teknologiske omstilling, som EU opfordrer til, kan have på økonomien og beskæftigelsen.

30. Kommissionen giver tilsagn om aktiv støtte til de lokale og regionale myndigheder, men dens strategi mangler en integreret tilgang. Det ville være en hjælp, hvis de lokale og regionale myndigheder kunne få støtte i form af bedre information, kvikskranks og teknisk bistand, når de ansøger om tilskud eller rådgivning med henblik på at udveksle erfaringer og tilpasse dem til de regionale forhold.

31. De lokale og regionale myndigheder kan få støtte til mobilitetsomstillingen fra Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og EU's genopretnings- og resiliensfacilitet. Det bemærkes imidlertid, at disse midler langt fra sikrer, at de lokale og regionale myndigheder kan varetage deres rolle med hensyn til at gøre mobilitet bæredygtig, og RU efterlyser derfor, at en minimumsprocentdel af ressourcerne afsættes til disse myndigheder i overensstemmelse med deres ansvar.

32. Udvalget beklager ligeledes, at selvom forordningen om fælles bestemmelser og EFRU-forordningerne, som er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union, giver mulighed for investeringer i mobilitetsomstillingen under samhørighedspolitikken, blokeres sådanne investeringer undertiden af Kommissionens tjenestegrene under forhandlingerne om EFRU's operationelle programmer.

33. Interreg yder også finansiering til lokale investeringer. Dette program er vigtigt for de lokale og regionale myndigheder, der ud over midler til investeringer får mulighed for at lære af hinanden. Det er vigtigt at udveksle gode eksempler på lokalt og regionalt plan, f.eks. om cykelpolitikker. I den forbindelse kunne makroregionale strategier spille en vigtig rolle.

34. Ovennævnte EU-midler bør prioritere en omstilling fra private køretøjer til mere bæredygtige transportformer, som kommer til at spille en central rolle i energiomstillingen såsom kollektiv passagertransport.

35. Udvalget støtter forslaget om at udvide Connecting Europe-facilitetens (CEF) finansiering til TEN-T-nettene, så den kommer til at omfatte første/sidste kilometerløsninger, herunder multimodale mobilitetsknudepunkter, »parc-and-ride«-faciliteter og en sikker aktiv infrastruktur for fodgængere og cyklister. Udvalget understreger, at TEN-T-midler også bør støtte offentlige og kollektive transportinfrastrukturprojekter såsom renovering af tog- og busstationer, genoptagelse og elektrificering af jernbanelinjer eller løsninger til fremme af intermodal transport. Det accepteres, at der til dette formål bør udarbejdes en obligatorisk plan for bæredygtig bytrafik.

36. For at bevæge sig i retning af bæredygtige og vedvarende brændstoffer (i TEN-T-nettene) i stor skala er en tilslutning til energinet (i TEN-E-nettene) nødvendig, så det bliver muligt at oplade (hurtigt) og understøtte ibrugtagning af el- og brintdrevne køretøjer samt køretøjer, der kører på andre alternative brændstoffer, inden for alle transportformer. Systemintegration er afgørende i den henseende.

37. Det understreges, at byknudepunkter bør spille en vigtigere rolle i den ønskede udvidelse af TEN-T-nettet. Disse knudepunkter modtager i øjeblikket kun 1 % af CEF-midlerne. Der er behov for en bedre definition af disse byknudepunkter, så de kan komme i betragtning med hensyn til at modtage medfinansiering. Byknudepunkter indgår i et bredere netværk af forbindelser. Knudepunktets understøttende rolle i forbindelse med aktiv mobilitet og offentlig transport, og de lokale og regionale myndigheders rolle i forvaltningen af TEN-T bør dokumenteres og støttes. De lokale myndigheder, der repræsenterer byknudepunkter, bør i den sammenhæng løbende deltage i møder inden for fora for de TEN-T-hovednetkorridorer, som byknudepunkterne indgår i. Derudover bør Kommissionen i højere grad fastsætte, hvilke investeringer i byknudepunkter der vil være støtteberettigede i forbindelse med indkaldelser af projekter under CEF's prioriteter om hhv. »jernbanelinjer« og »multimodale passagerknudepunkter«. Endelig bør listen over byknudepunkter i TEN-T-nettet udvides som led i den revision af sidstnævnte, der er planlagt til efteråret 2021, da den i høj grad begrænser mulighederne for at udnytte midlerne.

38. Udvalget glæder sig over Horisont Europa-programmet med klyngerne »Klima, energi og mobilitet« og »Det digitale område, industri og rummet«. Det støtter missionen om de 100 klimaneutrale og intelligente byer. Mobilitetsomstillingen kræver innovation, råderum for eksperimenter og en mulighed for at udveksle viden. Byer og regioner kan fungere som laboratorier for både de tekniske aspekter og den inkluderende komponent, f.eks. håndteringen af aktiv mobilitet. Missionerne med deres nye innovative finansielle instrumenter kan hjælpe de lokale og regionale myndigheder med udførelsen af deres opgaver og opstillingen af mål.

39. Udvalget henleder opmærksomheden på InvestEU-programmet, hvor »bæredygtig infrastruktur« er et af de fire politikområder (»windows«). Her er der imidlertid tale om finansielle instrumenter, hvor investeringerne skal kunne tjenes ind igen. Dette er langt fra muligt ved alle investeringer. Det er derfor vigtigt, at InvestEU-rådgivningsplatformen er opmærksom på byers og regioners omfattende behov og udvikler ægte finansieringsteknikker fra EU's side.

Politikinstrumenter

40. EU's strategi omfatter mange politikinstrumenter, der kan hjælpe byer og regioner med mobilitetsomstillingen, men på en række punkter ser udvalget gerne konkrete politiske forslag.

41. Det er nødvendigt med EU-lovgivning inden for områderne harmonisering, standardisering og interoperabilitet for at skabe lige konkurrencevilkår. En korrekt datastandardisering, databeskyttelse og dataudveksling samt høje standarder for emissioner og færdselssikkerhed kan kun reguleres på EU-plan.

42. Udvalget mener, at det er vigtigt at ophøre med at støtte fossile brændstoffer og i stedet fremme alternative rene fremdriftsmetoder. Hvor det er muligt, bør der udformes skattemæssige incitamenter til fordel for de nye teknologier, så omstillingen fremskyndes frem for bremses. Dette kan opnås ved at anvende principperne om »forureneren betaler« og »brugeren betaler« og sætte en stopper for skattefordelene ved fossile brændstoffer. Udvalget bemærker samtidig, at skatteordninger mange steder kraftigt fremmer brugen af firmabiler med forbrændingsmotorer, hvilket er i modstrid med EU's klimamål på lang og mellemlang sigt.

43. Udvalget støtter Kommissionens projekt om at medtage vejtransport i emissionshandelssystemet. Det frygter imidlertid, at denne medtagelse kan komme til at ramme sårbare forbrugere. Udvalget insisterer derfor på, at en sådan ny afgift bør finansiere et omfattende offentligt investeringsprogram inden for rammerne af den fremtidige samhørigheds-politik med henblik på at give lokale og regionale myndigheder mulighed for at udvikle dekarboniserede transporttilbud til alle EU-borgere, uanset hvor de bor og navnlig for at forbinde landdistrikter og fjerntliggende områder med bycentre.

44. Der er behov for forskellige incitamenter for at sikre en trafikoverflytning. Der er på den ene side brug for positive incitamenter såsom udbygning af den offentlige persontrafik, skattemæssige fordele ved køb af nulemissionskøretøjer (cykler, løbehjul og personbiler) og en velfungerende, pålidelig og prismæssigt overkommelig jernbanetransport. På den anden side er der brug for prisincitamenter såsom vejafgifter, en område- og tidsdifferentieret trængselsafgift, som skal fremme anvendelsen af bæredygtig kollektiv transport, beskatning af jetpetroleum til luftfartssektoren, udvidelse af emissionshandelssystemet til luftfart og skibsfart og en mere generel miljøafgift til reduktion af vejtransport og forurening i f.eks. Alpelandene eller i andre grænseområder, som er særligt ramt af trafikbelastning i forbindelse med transittrafik.

45. Udvalget bemærker, at mange byer og regioner under coronaviruskrisen har (gen)opdaget aktiv mobilitet. Cykling og gang er ikke kun sunde og modstandsdygtige transportformer, de gavner også klimaet. Det er derfor nødvendigt at lade aktiv mobilitet få en mere fremtrædende plads på EU's politiske dagsorden.

46. Udvalget påpeger, at revisionen af energibeskatningsdirektivet giver en enestående mulighed for at dekarbonisere transportsektoren, fremme brugen af de mest energieffektive transportmidler såsom kollektiv passagertransport og øge internaliseringen af transportomkostningerne.

47. Udvalget tilføjer, at fremme af kollektiv transport skal ledsages af foranstaltninger, der letter alle brugeres adgang, både hvad angår prisniveau — ved f.eks. at gøre det billigere for brugerne eller endda gratis for visse grupper — og muligheden for at kombinere rejsen med at cykle for at fremme blandede mobilitetsmodeller.

48. Udvalget påpeger, at vedvarende biobrændstoffer, e-brændstoffer, brint og andre innovative brændstoffer og fremdriftssystemer afhængigt af regionale og lokale forhold kan udgøre bæredygtige løsninger og ikke må stilles ringere.

49. Offentlig-private løsninger kan spille en rolle i bestræbelserne på at reducere den ikkebæredygtige mobilitet gennem aftaler med virksomheder om hjemmearbejde, lokaliseringspolitik eller byspredning. EU kan sikre, at disse offentlig-private løsninger bliver mere udbredte.

50. Byer og regioner forsøger at begrænse adgangen for bil- og godstrafik ved hjælp af miljøzoner og nulemissionszoner. Af hensyn til behovet for en korrekt håndhævelse anmoder udvalget om, at de lokale og regionale myndigheder får adgang til Eucaris⁽²⁾-systemet med køretøjsoplysninger fra andre medlemsstater.

51. Udvalget glæder sig over forslagene vedrørende nulemissionskøretøjer (CO₂-standarder og post Euro VI-standarder), men foreslår dog, at bestemmelserne skal gennemføres på en sådan måde, at de kan holde trit med den nødvendige udvikling af produktion af vedvarende energi, transmissionsnet og regionale og lokale distributionsnet samt tank- og opladningsinfrastruktur. De nye standarder skal give tilstrækkelig plads til innovation og teknologineutralitet. Disse bør ikke kun gælde for personbiler og busser, men også for miljøvenlige varevogne og lastbiler i forbindelse med nulemissions-logistik i byerne. Udvalget efterlyser også EU-lovgivning om forurenende knallerter/scootere og fartøjer til transport ad indre vandveje. Ud over emissioner er strengere regler for dæk og bremses vigtige for at reducere partikelemissioner som en

⁽²⁾ Eucaris er en mellemstatslig applikation for et netværk af nationale databaser med køretøjsoplysninger. Den anvendes i øjeblikket i direktiv (EU) 2015/413 om udveksling af oplysninger om færdselslovsovertrædelser.

del af luftforureningen. Det skal altid sikres, at køretøjer også er underlagt andre krav (navnlig med hensyn til rækkevidde og opladnings-/optankningstid), som er af afgørende betydning for driften af passager- og leveringstjenester, navnlig offentlig transport.

52. Udvalget slår til lyd for en klar EU-ramme for lette elektriske køretøjer såsom elscootere, el-løbehjul og andre former for mikromobilitet i forordning (EU) nr. 168/2013. Udvalget glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at udstede retningslinjer til støtte for sikker brug af mikromobilitetsudstyr i 2021.

53. Udvalget opfordrer Kommissionen til at gøre mere for at tilskynde til køb af el- eller brintdrevne biler, lavemissionsbiler eller cykler ved at skabe incitamenter, der øger produktionen og skaber en passende infrastruktur og dermed fører til en reduktion af omkostningerne, som i øjeblikket er meget høje og betyder, at mange forbrugere ikke har råd til sådanne køretøjer. Dette kunne også indebære en revision af momsdirektivet, således at medlemsstaterne kan tilskynde til køb af elektriske cykler ved hjælp af lavere afgifter.

54. Udvalget anerkender, at mobilitet som en tjeneste (Mobility as a Service — MaaS) er et vigtigt koncept for mange byer og regioner til fremme af transporten fra dør til dør. Med henblik herpå er det vigtigt, at EU fokuserer på multimodale billetter og integrerede oplysninger om alle typer eller kombinationer af transport ⁽⁶⁾.

55. Udvalget støtter de nye forslag, som Kommissionen vil fremsætte for at fremme opladningsinfrastruktur og brinttankstationer ⁽⁷⁾. Dette er vigtigt, fordi den tekniske udvikling (i retning af hurtig opladning, ladepladser og brint) går hurtigt, og der ligeledes er brandsikkerheden at tage hensyn til. Der bør indgås aftaler om teknologiske standarder og krav til ladestationer samt harmoniserede betalingsmuligheder på EU-plan. Den nuværende mangel på en solid infrastruktur hæmmer private investeringer på markedet.

56. Multimodale knudepunkter i kommunerne skaber gode forbindelser til intercity-trafik og internationale transportforbindelser, men også (omladnings-)muligheder for regional godslogistik og lokale forbindelser i en by. Den rettidige udbygning af de europæiske TEN-T-korridorer skal ledsages af en udvidelse af multimodale logistik- og omladningsfaciliteter.

57. Kommissionen vil arbejde på at gøre planlagte kollektive rejser på under 500 km inden for EU CO₂-neutrale inden 2030 og tildeler i den forbindelse en fordobling af højhastighedstogtrafikken en vigtig rolle som et alternativ til flytrafikken. Jernbanegodstransporten bør langt mere end fordobles inden 2050, og luftfarten, søfarten og transporten ad de indre vandveje bør i vid udstrækning gøres mere bæredygtig. Kommissionen bør hvor muligt prioritere miljøvenlige transportløsninger.

58. Større bæredygtighed og en styrket konkurrenceevne kræver en bedre harmonisering af reglerne for henholdsvis jernbanetransport og transport ad indre vandveje. Desuden bør der både langs transportakserne og i regionerne etableres multimodale omladningscentre for gods. De eksisterende bør udbygges. Hertil kommer, at den internationale jernbanetrafik ikke kun handler om, hvilken prioritet der tildeles højhastighedsstrækninger, men også om normale (grænseoverskridende) forbindelser. EU bør fortsat via CEF støtte oprettelsen af de grænseoverskridende jernbanelinjer, der mangler, og som er nødvendige for at forbinde de europæiske regioner. På disse strækninger er der stadig meget at vinde ved at hæve hastigheden til 160-200 km/t. Over korte og mellemlange afstande bør borgerne fristes til at skifte ikke blot flyet, men også bilen ud med toget eller bussen. Udvalget støtter derfor det europæiske år for jernbanetransport.

59. Udvalget fremhæver det vellykkede samarbejde mellem Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg i forbindelse med det europæiske år for jernbanetransport. Udvalget bemærker med tilfredshed de lokale og regionale myndigheders store interesse i Kommissionens indkaldelse af forslag til arrangementer, der skal fremme jernbanetransport som den mest bæredygtige, energieffektive og sikre form for transport.

60. Mobilitetsomstillingen er også en social omstilling. Nogle job vil forsvinde, og andre vil ændre sig, men der vil også blive skabt mange nye. Det er vigtigt at sikre, at arbejdstagerne opkvalificeres og omskoles rettidigt, navnlig i bilindustrien. En stor del af merværdien ved elektriske køretøjer ligger i batterierne, som i øjeblikket i vid udstrækning fremstilles uden for Europa i lande med andre miljømæssige og sociale standarder. I forbindelse med omstillingen skal det sikres, at der ikke sker

⁽⁶⁾ Ved at revidere EU's direktiv om et intelligent transportsystem (ITS).

⁽⁷⁾ Gennem en revision af henholdsvis direktivet om infrastruktur for alternative brændstoffer og direktivet om bygnings energimæssige ydeevne for så vidt angår bestemmelserne om opladningsinfrastruktur i bebyggede omgivelser.

nogen overførsel af arbejdskraft og merværdi til regioner i verden med lavere klima- og miljøambitioner. Bæredygtighed skal tages i betragtning globalt og i hele livscyklussen. Mobilitetsomstillingen vil også påvirke eftermarkedet, uafhængige værksteder og reservedelshandelen. Omstillingen i eftermarkedssektoren skal ledsages og afbødes socialt.

61. Selvkørende køretøjer kan grundlæggende ændre den måde, vi anvender vores fysiske omgivelser på. I lyset af den demografiske udvikling i Europa skaber selvkørende køretøjer muligheder for landdistrikterne og byerne. Udviklingen i landdistrikterne kan skabe et grundlag for »efterspørgselsbaseret offentlig transport« i små kommuner i tyndt befolkede områder. Dette giver sådanne regioner udviklingsmuligheder, potentiale for social innovation og mulighed for at modvirke affolkningen af landdistrikterne. I byområder kan selvkørende køretøjer øge effektiviteten i trafikens afvikling og forbedre kapacitetsudnyttelsen. Dette kan bidrage til at afhjælpe trængsel, luftforurening og ekstern støj i byerne.

62. Der er behov for samarbejde og erfaringsudveksling mellem forskning, industri, lovgivning, kommuner og regioner for at vinde befolkningens tillid. Forbedring af trafiksikkerheden skal være et af de vigtigste udgangspunkter for udviklingen af transportautomatisering. Automatisering bør bidrage til at opnå nulvisionen for færdselssikkerhed. Kommunale og regionale myndigheder med forskellige strukturer bør indrettes som laboratorier for autonom mobilitet. Selvkørende køretøjer bør være fuldt funktionsdygtige på alle transportruter, herunder i landdistrikter og på smalle veje i byer og kommuner. Man bør i forbindelse med udviklingen og forvaltningen af autonom transport huske på, at fremme og sikring af trafiksikkerheden for fodgængere og cyklister i bebyggede områder er en af de vigtigste prioriteter.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fornyet partnerskab med de sydlige nabolande — En ny dagsorden for Middelhavsområdet

(2021/C 440/04)

Ordfører:	Vincenzo BIANCO (IT/PES), medlem af kommunalrådet i Catania
Basisdokumenter:	Fælles meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fornyet partnerskab med de sydlige nabolande — En ny dagsorden for Middelhavsområdet JOIN(2021) 2 final; SWD(2021) 23 final Fælles arbejdsdokument om det fornyede partnerskab med de sydlige nabolande og en økonomisk plan og investeringsplan for de sydlige nabolande — Ledsagedokument til fælles meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fornyet partnerskab med de sydlige nabolande — En ny dagsorden for Middelhavsområdet JOIN(2021) 2 final; SWD(2021) 23 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

a) Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at Middelhavet historisk og kulturelt set gennem mange århundreder har udgjort et naturligt samlingspunkt snarere end en skillelinje mellem befolkningerne på de forskellige kontinenter;
2. glæder sig over Kommissionens initiativ, som tager sigte på at forny partnerskabet med EU's sydlige nabolande med henblik på at sikre fred, stabilitet og velstand i regionen. Udvalget støtter det perspektiv for genopretningen efter covid-19, som Kommissionen gør rede for i den fælles meddelelse, da det giver en sand mulighed for at sætte mennesket i centrum for dagsordenen for Middelhavsområdet;
3. udtrykker tilfredshed med, at EU for første gang sætter fokus på sine sydlige nabolande i en særlig meddelelse, da det vidner om denne forbindelses vigtighed for begge parter;
4. er af den faste overbevisning, at opnåelsen af konkrete resultater ved hjælp af samarbejde er afgørende for en mere fremgangsrig, retfærdig, bæredygtig og sikker fremtid i Middelhavsområdet;
5. opfordrer EU og dets partnerlande til på en konkret og passende måde at bruge de lokale og regionale myndigheder som drivkraft for en territorial udvikling, der er tæt på borgerne. Samarbejdets fordele bør ikke kun gælde for hovedstæderne. De enorme territoriale uligheder, der eksisterer i nabolandene, må ikke øges, men bør reduceres med nye initiativer. I den forbindelse bør der udvises en særlig interesse for udvikling af grænseoverskridende projekter, der styrker forbindelserne mellem regionerne på de tre sider af Middelhavet og skaber merværdi ved at håndtere globale problemer fra et lokalt perspektiv. Målene for bæredygtig udvikling har en tværgående dimension og forandringspotentiale, og derfor bør EU opbygge regionale strategier til genopretning efter covid-19-krisen og fremskyndelse af bæredygtig omstilling i Middelhavsområdet over de næste ti år omkring en makroregional forvaltningsramme for Middelhavsområdet, som omfatter de forskellige forvaltningsniveauer;
6. minder om, at Regionsudvalget sammen med de territoriale sammenslutninger, der er aktive på dette område, i 2010 oprettede Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavs-Forsamling (ARLEM), som skulle være talerør for de lokale og regionale myndigheder i euro-middelhavs-processen;
7. understreger, at bestræbelserne på at forbedre det regionale, subregionale og interregionale samarbejde fortsætter, med Middelhavsunionen som omdrejningspunkt og dens dagsordener som fælles reference.

b) Menneskelig udvikling, god regeringsførelse og retsstatsprincippet

8. Det Europæiske Regionsudvalg understreger nødvendigheden af at styrke de eksisterende instrumenter for at beskytte menneskerettighederne, eftersom den indsats, EU reelt har gjort på dette område, ganske vist er positiv, men endnu ikke er tilstrækkelig. Udvalget ser i den forbindelse gerne, at alle borgere i de tredjelande, der er med i partnerskabet, får gavn af en opadgående konvergens, hvad angår rettigheder og pligter, som fremmer lighed og gør op med alle former for forskelsbehandling;

9. foreslår endvidere, at man indleder processen hen imod et middelhavscharter om menneskerettigheder, som partnerskabets medlemslande kan undertegne. Charteret skal afspejle indholdet i EU's charter om grundlæggende rettigheder og danne grundlaget for en væsentlig konvergens med EU med hensyn til menneskerettigheder. Udvalget understreger i den forbindelse, at nogle af de lande, der oprindeligt undertegnede Barcelonaerklæringen, nu er EU-medlemsstater (Cypern og Malta);

10. foreslår, at der oprettes ad hoc-fora for dialog og drøftelser på flere niveauer mellem repræsentanterne for de lokale, regionale og nationale myndigheder og repræsentanterne for civilsamfundet i de europæiske lande og de sydlige nabolande, eller at man fremmer de multilaterale fora, der allerede findes, såsom Fundación Tres Culturas del Mediterráneo, som enheder fra de tre sider af Middelhavet deltager i, med henblik på at fremme god regeringsførelse og inddragelse i beslutningsprocedurerne;

11. forpligter sig til at fremme kvinders frigørelse og ligestilling mellem kønnene, når det gælder rettigheder og muligheder, som en vigtig ressource til at fremme regional stabilitet og socioøkonomisk udvikling. Kvinder og piger bør deltage på lige fod når det gælder ledende poster, både i den offentlige og den private sfære, så vi kan opnå et fuldt fungerende demokrati og en velfungerende økonomi, og så menneskerettighederne opfyldes for alle. Der bør skabes de rette betingelser for at øge kvinders deltagelse og lederskab i politik og det offentlige liv i regionen og i beslutningsprocesser på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan, og enhver lovgivningsmæssig barriere eller anden form for barriere, der hindrer kvinder i at deltage politisk i valgprocesserne og i at være repræsenteret i valgresultaterne, herunder på ledende poster, skal fjernes med henblik på at bekæmpe kønsskævhed og styrke et inklusivt samfund, som sikrer en mere lige og bæredygtig social struktur i byer og regioner i Middelhavsområdet;

12. minder i den forbindelse endvidere om, at fremme af kvinders rolle i det offentlige politiske liv bør gå hånd i hånd med juridiske rammer rettet mod at udrydde al kønsbaseret vold, anerkendelse af borgerlige frihedsrettigheder og fjernelse af lønforskellen i forhold til mænd. Samtidig bør der anlægges en helhedsorienteret tilgang til at skabe bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv med henblik på at forbedre den nuværende situation;

13. opfordrer EU til at styrke de økonomiske og sociale rettigheder og styrke kvinders og pigers indflydelse, så de har lige adgang til uddannelse, og så alle mennesker, i al deres mangfoldighed, har lige muligheder og lige adgang til anstændig beskæftigelse, og så der sikres lige løn for lige arbejde. Endvidere bør kvinder og mænd dele omsorgsforpligtelserne ligeligt og have adgang til fyldestgørende sociale sikringstjenester. Generelt set bør indsatsen bidrage til at mindske opdelingen på arbejdsmarkedet, fremme kvinders muligheder for at blive ledere og øge deres forhandlingsstyrke, samtidig med at der skabes et befordrende miljø, der kan give dem større økonomisk uafhængighed;

14. glæder sig over alle de bestræbelser, der gøres i partnerskaber og samarbejdsfora såsom den overvågningsmekanisme for ligestilling mellem kønnene i Euro-Middelhavsområdet, der blev lanceret for nylig, og som har til formål at indsamle kønsopdelte data om de fire prioriterede områder i Cairo-ministererklæringen fra 2017. Denne opfølgningsmekanisme, der understøttes af indikatorer til overvågning af fremskridtene, har til formål at evaluere kønsskævheden og tilvejebringe data til videnskabeligt baserede politiske anbefalinger til beslutningstagerne med henblik på at overvåge kvinders livskvalitet og rolle i vores samfund;

15. anmoder EU om at gøre det lettere for borgerne i de sydlige nabolande at deltage i EU-programmer, som tager sigte på udveksling inden for forskning, innovation, kultur og uddannelse;

16. opfordrer EU til at styrke de lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til fremme af digitalisering og e-forvaltningstjenester, eftersom de har bedre forudsætninger for at skabe forbindelser til den private sektor i lokalområdet og derigennem bidrage til, at centralregeringernes programmer bliver mere effektive;

17. anmoder EU om i de tredjelande, som er med i det pågældende partnerskab, at bakke op om politikker for at mindske antallet af unge, der forlader skolen, som også er målrettede grupper af unge med migrantbaggrund og navnlig belastede områder og skoler, så de unge får en ny mulighed for undervisning og uddannelse, og så programmer for integration på arbejdsmarkedet fremmes.

c) Modstandsdygtighed, velstand og digital omstilling

18. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den nye dagsordens tilgang, når det gælder om at sætte mennesket og navnlig de unge i centrum for EU's nye politiske retning, idet næsten 50 % af befolkningen i de sydlige nabolande er under 25 år. Udvalget fremhæver i den forbindelse sit eget konkrete bidrag til iværksætteri blandt unge, navnlig på områder som den digitale omstilling, der åbner op for muligheder for at forbedre præstationer, innovation, vækst, konkurrenceevne og fremme inklusiv og bæredygtig udvikling, og til oprettelsen af et lokalt økosystem, der fremmer iværksætteri, med indførelsen af ARLEM-prisen for unge lokale iværksættere i Middelhavsområdet. Udvalget understreger den vigtige rolle, som innovationsøkosystemerne⁽¹⁾ kan spille med hensyn til at sætte skub i den økonomiske genopretning efter de ødelæggende socioøkonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien i retning mod en grøn, digital og inkluderende omstilling;

19. anmoder om, at EU vedtager et initiativ med sigte på at fremme jobskabelsen og forbedre det lokale erhvervsklima, opmuntre til iværksætteri og tiltrække investeringer til bæredygtig økonomisk udvikling i de sydlige nabolande. Landene i Euro-Middelhavspartnerskabet bør intensivere deres bestræbelser på at forbedre økosystemet for SMV'er i Middelhavsområdet ved at harmonisere reglerne, udveksle bedste praksis, tilskynde til oprettelse af nye SMV'er og lette adgangen til finansiering;

20. understreger, at den økonomiske udvikling bør ledsages af en inklusiv og bæredygtig social udvikling, som fremmer gennemførelsen af 2030-dagsordenens mål for bæredygtig udvikling, for at bidrage til befolkningens modstandsdygtighed og generel stabilitet;

21. ønsker fortsat at tage hånd om de strukturelle hindringer, herunder indgroede stereotyper, som underbygger den digitale kløft, for at arbejde hen imod en inklusiv digital omstilling og fremme kønsorienterede programmer, der støtter partnerlandenes retfærdige digitale omstilling.

d) Fred og sikkerhed

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at fred og sikkerhed er nødvendige forudsætninger for opnåelsen af alle de andre mål, der er fastsat i dagsordenen, og anser det for nødvendigt at tage fat på de faktorer, der hindrer stabilitet, nemlig fattigdom, ulighed, korruption, klimaændringer, svag økonomisk og social udvikling samt manglende muligheder, navnlig for de unge;

23. opfordrer til synergi mellem instrumenterne i FN's charter og i strategien for EU's sikkerhedsunion — et fremtidsikkert sikkerhedsmiljø — for at tackle et trusselsbillede i forandring (beskyttelse mod terrorisme og organiseret kriminalitet);

24. minder om Nicosiainitiativet⁽²⁾ om samarbejde med libyske kommuner som et konkret eksempel på diplomati mellem byer og »peer-to-peer«-diplomati, hvor lokale og regionale myndigheder kan yde et vigtigt bidrag til at tackle langsigtede internationale udfordringer på en bæredygtig måde.

e) Migration og mobilitet

25. Det Europæiske Regionsudvalg er med hensyn til migration af den opfattelse, at de positive foranstaltninger, som EU for nylig har vedtaget på dette område, endnu ikke er tilstrækkelige. Hvis der ikke indføres yderligere fælles instrumenter på EU-plan, herunder en passende mekanisme til omfordeling af migranter, vil den administrative byrde i forbindelse med det presserende migrantspørgsmål primært ligge hos de lokale og regionale myndigheder i de europæiske ankomstlande, og især grænseregionerne og kommunerne ved EU's grænse mod syd, hvor presset er større som følge af migrationsstrømmene i Middelhavsområdet. Udvalget anser det samtidig for vigtigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder og få EU til at yde støtte til at bevidstgøre den europæiske offentlighed om emner som solidaritet, tolerance, respekt for lovgivningen og dialog med henblik på at ændre den måde, som migrantspørgsmål opfattes på, i en mere positiv retning;

26. minder om, at det er afgørende at følge en harmonisk tilgang, hvor man tager højde for alle de relevante aspekter i forbindelse med migration. Udvalget bifalder i den forbindelse forslaget i den nye dagsorden om at mobilisere alle de relevante politikker og instrumenter, som EU råder over, for at støtte disse omfattende, afbalancerede og gensidigt fordelagtige partnerskaber, der er indgået med de sydlige nabolande, og som vedrører udviklings-, visum- og handelssamarbejde og samarbejde på investerings-, beskæftigelses- og uddannelsesområdet;

⁽¹⁾ RU gennemfører i øjeblikket en studie om dette spørgsmål inden for rammerne af ARLEM's rapport om »Innovative ecosystems and start-ups in the Mediterranean as a means of recovering from the COVID-19 crisis«, som er ved at blive udarbejdet.

⁽²⁾ Initiativet blev iværksat i 2015 og træder ind i en ny fase i 2021 med anderledes og omfattende nye projekter, som finansieres overvejende af EU, begyndende med kapacitetsopbygning for kommunalt personale, lokal økonomisk udvikling og lokal forvaltning (læs mere på <https://cor.europa.eu/en/our-work/Pages/Libya.aspx>).

27. glæder sig over Kommissionens indsats for at foretage en reform af det fælles europæiske asylsystem i den nye pagt om migration og asyl, og anerkender, at den eksterne dimension af denne pagt er et centralt aspekt i den nye dagsorden for Middelhavsområdet. Udvalget anmoder EU om at bevilge tilstrækkelige midler til de regionale og lokale myndigheder, så de kan udvikle deres integrations- og inklusionspolitikker. Udvalget bifalder desuden Kommissionens forslag om at yde økonomisk støtte til de oprindelses- og transitlandene, der er villige til at udvikle en fælles politik over for migranter;

28. understreger nødvendigheden af at bekæmpe menneskehandel og skabe sikre ruter til EU for personer med ret til beskyttelsesstatus i henhold til folkeretten, og anmoder om særlig beskyttelse af potentielle ofre for menneskehandel (kvinder, unge og børn);

29. mener, at EU's samarbejde om migration med tredjelande, navnlig dets sydlige naboer, skal styrkes, og glæder sig over intentionen om at støtte migrations- og asylpolitikker, herunder partnerlandenes grænseforvaltningskapacitet. Udvalget ønsker endvidere, at EU afsætter tilstrækkelige midler til regioner og lokale myndigheder, så de kan udvikle deres integrations- og inklusionspolitikker. Udvalget foreslår incitament for samarbejde for oprindelses- eller transitlandene, så de accepterer at tage irregulære migranter tilbage, dog med forbehold af at der er adgang til international beskyttelse for personer i nød;

30. bakker op om en målrettet bistand til at skabe socioøkonomiske muligheder for migranter, tvangsfordrevne personer og værtsamfund, herunder i forbindelse med genopretningen efter covid-19, med særlig vægt på marginaliserede regioner. Udvalget gentager, at det er parat til at fremme dialogen og samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder i migranternes oprindelses- og transitlande.

f) Grøn omstilling: klimarobusthed, energi og miljø

31. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det sydlige naboskab er et af verdens vigtigste hotspots med hensyn til klimaændringer og miljøforringelse, og opfordrer derfor EU-institutionerne til hurtigst muligt at gennemføre den europæiske grønne pagt i EU's sydlige nabolande for at samarbejde om en bred grøn pagt for Middelhavsområdet og øge de midler, der er øremærket til klimamål inden for instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI), også ved hjælp af initiativer med sigte på at genopdage og beskytte Middelhavet, som er det havområde, der er hårdest ramt af forurening, tab af biodiversitet, havniveaustigninger, oversvømmelser og fænomenet med opvarmning af havvand, og som har et meget stort økonomisk udviklingspotentiale på miljøområdet. Udvalget minder i den forbindelse om, at den blå økonomi i 2016 tegnede sig for 1,3 % af EU's BNP ⁽³⁾;

32. påpeger, at der er et særligt behov for konkrete lokale klimatiltag i Middelhavsområdet, da de nationale politikker ikke tager højde for udfordringerne i hotspottene. Tiltagene bør stamme fra disse hotspots og være tilpasset de lokale forhold og lokalsamfundenes behov. Med henblik herpå foreslår udvalget, at der bygges videre på det vellykkede Clima-Med-projekt, og opfordrer borgmestrene i de sydlige Middelhavslande til fortsat at tilslutte sig borgmesterpagten ⁽⁴⁾ og fremme venskabsprojekter mellem byer i og uden for EU i landene i Middelhavsområdet som en del af Interreg MED-programmet;

33. ser frem til at opbygge et stærkt partnerskab af lokale og regionale myndigheder frem mod UNFCCC COP26 i Glasgow i Storbritannien og UNCBD COP15 i Kunming i Kina med henblik på at styrke de lokale og regionale myndigheders rolle i den globale styring mod en bedre gennemførelse af FN's verdensmål, mindskelsen af drivhusgasemissionerne og styrkelsen af klimaambitionerne;

34. mener som følge heraf, at fjernelse af forurening og ikke mindst forebyggelse af forurening sammen med en ansvarlig anvendelse af Middelhavet udgør en yderligere udviklingsmulighed for alle de lande, der ligger ud til Middelhavet. Udvalget bemærker, at naturbaserede løsninger bør fremmes for at tackle disse store udfordringer, og mener derfor, at der er et presserende behov for at fremme initiativer vedrørende bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, ressourceeffektivitet og affaldshåndtering, herunder fødevareraffald og havaffald, for at støtte beskyttelsen og genoprettelsen af biodiversiteten, bl.a. gennem oprettelse af effektive og velforvaltede netværk af beskyttede kyst- og havområder samt bevarelse af vådområder, afvandsingsområder og grænseoverskridende vandbassiner som omkostningseffektive naturbaserede løsninger;

35. opfordrer til, at der oprettes regionalpolitiske netværk med henblik på at styrke de sociale og økonomiske bånd, der er baseret på den blå økonomis principper. Udvalget opfordrer desuden til, at der oprettes biosfærer i Middelhavet, så de økonomiske aktiviteter bedre kan sameksistere med naturbeskyttelse, og at der arbejdes på at indføre regionale

⁽³⁾ Jf. rapporten om den blå økonomi for de lokale og regionale myndigheder i Middelhavsområdet (‘The Blue Economy for local and regional authorities in the Mediterranean Region’), som blev vedtaget af ARLEM’s plenarforsamling den 23. januar 2020.

⁽⁴⁾ 62 byer har allerede tilsluttet sig gennem det tidligere CES-MED-projekt, og over 250 er skrevet op til at tilslutte sig.

kontrollsystemer til evaluering af hav- og kystøkosystemernes sundhed og forskellige erhvervs påvirkning af biosfæren i Middelhavet. Samtidig bør der udvikles initiativer rettet mod at gøre borgerne opmærksomme på og bevidste om betydningen af at forbedre situationen for vores hav- og kystøkosystemer, så de kender de fordele, disse økosystemer indebærer for os i dag og for kommende generationer;

36. opfordrer til, at man intensiverer indsatsen for at fremme en bæredygtig dagsorden for turisme, der er en vigtig økonomisk sektor for regionen, med henblik på at mindske dennes negative indvirkning på miljøet. Dette bør især ske gennem anvendelse af planlægningsinstrumenter, der har til formål at forvalte de menneskelige aktiviteter i naturområder under hensyntagen til samspillet mellem økosystemer og landskaber. Covid-19-krisen bør udnyttes til at genopfinde sektoren og knytte dens fremgang sammen med beskyttelse af Middelhavsområdet;

37. håber, at støtten til den europæiske grønne pagt medfører særlige fordele for landbruget, som er en vigtig sektor for økonomierne i størstedelen af de tredjelande, der er med i partnerskabet, navnlig gennem deres anvendelse af de strenge standarder, der er fastlagt i EU-lovgivningen. Udvalget opfordrer til, at der ydes støtte, i overensstemmelse med målene i »fra jord til bord«-strategien⁽⁵⁾, til udformningen af, investeringen i og gennemførelsen af bæredygtige fødevaresystemer, fra produktion til forbrug, idet der rettes særlig opmærksomhed mod fødevaresikkerhed, plante- og dyresundhed samt dyrevelfærd og mod at sikre den regionale fødevaresikkerhed;

38. minder om ARLEM's anbefaling i den vedtagne betænkning om landbrug og fødevaresikkerhed i forbindelse med klimaændringerne i Middelhavsområdet, og opfordrer derfor EU og Middelhavsunionen til at overveje at udvikle en fælles strategi for fødevaresikkerhed og fødevaresuverænitet i Middelhavsområdet, at fremme en agroøkologisk omstilling i retning af praksis, der bevarer jordbunden og agrobiodiversiteten, og at indføre et mærke for »middelhavsprodukter« eller »middelhavskost« inden for rammerne af en bredere makroregional strategi for hele Middelhavsområdet;

39. understreger, at den nødvendige udfasning af energi baseret på fossile brændstoffer bør ledsages af støtte til en omstilling til alternative energikilder. Udvalget finder det endvidere vigtigt, at man yder målrettet bistand til støtte for omfattende investeringer i vedvarende energikilder og produktion af ren brint til både indenlandsk forbrug og eksport. Disse investeringer skal overholde princippet om ikke at gøre skade og sikre, at grønne områder og biodiversiteten beskyttes. Udvalget fremhæver, at byerne og regionerne spiller en afgørende rolle på dette område som dem, der har ansvaret for gennemførelsen af forskellige politikker i forbindelse med målene for bæredygtig udvikling: byvækst, klimaforandringer, socioøkonomiske uligheder, energi, den grønne omstilling og den digitale omstilling samt god forvaltningspraksis.

g) Gennemførelses- og investeringsplan

40. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens forslag om en økonomisk plan og investeringsplan for de sydlige nabolande for at støtte gennemførelsen af de punkter, der er fremhævet i den nye dagsorden for Middelhavsområdet. Fokus bør i den forbindelse ligge på at opbygge modstandsdygtighed i de mest sårbare sektorer såsom vand, miljø og energi og fremme investeringsplaner for vedvarende ressourcer, herunder genbrug af vand ved hjælp af vedvarende energi;

41. bifalder fastlæggelsen af 12 flagskibsinitiativer inden for prioriterede sektorer med det formål at styrke modstandsdygtigheden, opbygge velstand og øge handelen og investeringerne for at støtte konkurrenceevnen og en bæredygtig og inklusiv socioøkonomisk vækst;

42. bifalder Kommissionens forslag om at mobilisere op til 7 mia. EUR til gennemførelse af dagsordenen. Ved at medtage garantierne fra Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling og blandet finansiering under naboskabsinvesteringsplatformen vil man kunne mobilisere offentlige og private investeringer på op til 30 mia. EUR i de sydlige nabolande;

43. glæder sig over den aftale, som Rådet og Europa-Parlamentet har indgået om forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa (NDICI) under den flerårige finansielle ramme (FFR) for perioden 2021-2027, hvormed tildelingen af 79,5 mia. EUR i løbende priser vil gøre det muligt for EU effektivt at støtte og fremme sine værdier og interesser i hele verden og samtidig støtte den multilaterale globale indsats;

44. konstaterer med tilfredshed, at mindst 500 mio. EUR ud af det planlagte samlede beløb til EU's samarbejde med nabolandene inden for rammerne af den geografiske søjle i NDICI — et globalt Europa tilfalder de lokale og regionale myndigheder. Udvalget opfordrer til, at disse foranstaltninger og ressourcerne styrkes tilstrækkeligt. Man bør fremme

⁽⁵⁾ Se CDR-594-2020.

fleksibel finansiering, gennem at de lokale og regionale myndigheder spiller en aktiv rolle ved at angive de forskellige områders behov alt efter relevans. Der efterlyses en forhøjelse af de midler, der skal gå til klimarelaterede mål under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI);

45. opfordrer — i betragtning af den styrkede geografiske tilgang og i tråd med prioriteterne i dagsordenen — kraftigt alle EU-institutionerne til at betragte de lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger som nøglefaktorer for en bæredygtig udvikling og som partnere i programmeringsprocessen;

46. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i Middelhavsområdet og deres samarbejdsnetværk såsom Samarbejdsalliancen for Middelhavsområdet kan spille en central rolle i bestræbelserne på at sikre større koordinering mellem eksisterende tværnationale rammer og helt konkret kan åbne døre for gennemførelsen af politikker og udnyttelsen af midler lokalt, og samtidig bidrage til at informere om de lokale forhold på højere forvaltningsniveauer. Dette giver desuden mulighed for at sikre forskellige interventionsniveauer og større effektivitet af initiativerne.

Bruxelles, den 30. juni 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 frem mod COP26

(2021/C 440/05)

Ordfører:	Vincent CHAUVET (FR/RE), borgmester i Autun
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final) Initiativudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Skærpelse af EU's emissionsreduktionsmål for reelt at kunne opnå klimaneutralitet i 2050

1. Det Europæiske Regionsudvalg er stærkt bekymret over den aktuelle globale klimakrise og har engageret sig fuldt i reelt at opnå uigenkaldelig klimaneutralitet i EU i 2050. Udvalget bifalder den realistiske kurs, der er afstukket i den europæiske klimalov, og som lægger op til en gradvis reduktion af emissionerne, som er retfærdig i forhold til fremtidige generationer, former EU's grønne genopretning efter covid-19-krisen, undgår kulstofafhængighed, sikrer modstandsdygtige territorier og tilvejebringer en ramme for mere ambitiøse klimaforandringspolitikker på grundlag af de positive og negative erfaringer fra tidligere årtier;
2. anerkender, at EU er toneangivende i de internationale klimaforhandlinger og må foregå med et godt eksempel på, hvordan klimaændringerne kan imødegås gennem forvaltning på flere niveauer;
3. støtter fuldt ud den aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet, om en klimalov, der opdaterer målet til en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % inden 2030 sammenholdt med 1990-niveauerne, og som opfordrer til, at der fremsættes et forslag om et mål for 2040 senest seks måneder efter den første globale statusopgørelse over Parisaftalen. Udvalget konstaterer imidlertid, at nogle interessenter mener, at dette ikke er nok til at opnå nettoklimaneutralitet inden for fristen, og beklager, at den nye ramme primært fokuserer på CO₂, mens der er en mere tvetydig tilgang til andre drivhusgasemissioner, som ikke i tilstrækkelig grad er blevet medtænkt. Udvalget forventer i den sammenhæng, at Kommissionen behandler alle resterende relevante drivhusgasser, så EU inden 2050 kan blive det første klimaneutrale kontinent;
4. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at sikre prissætning af fossile emissioner ved hjælp af emissionshandel og skatter, således at man omkostningseffektivt modvirker udledning og frigør ressourcer til omstillingen. Dette skal der tages hånd om i forbindelse med revisionen af EU's emissionshandelssystem og energibeskatningsdirektiv i den kommende Klar til 55-lovgivningspakke. Udvalget glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens kommende forslag om en grænsetilpasningsmekanisme, da der er behov for en effektiv indsats for at undgå kulstoflækage, bedre at afspejle kulstofindholdet i importvarer og sikre, at EU's grønne mål ikke undermineres af udflytning af produktionen til lande med mindre ambitiøse klimapolitikker;
5. betoner vigtigheden af at bane vej for og fremme mange forskellige løsninger med tanke på den teknologiske udvikling og de forskellige forudsætninger i EU's regioner hvad angår klima, geografi, infrastruktur, energisystem osv. EU's regler bør så vidt muligt være teknologineutrale i forhold til nedbringelse af emissionerne og bæredygtighed, og man bør undgå at overregulere og øge den administrative byrde forbundet med bæredygtige løsninger;
6. konstaterer imidlertid også, at det som følge af den specifikke karakter af økonomien i visse regioner vil blive en særlig udfordring for disse regioner at nå de nye mål. Energiomstillingen og omstillingen af økonomien i disse regioner skal ske på en retfærdig måde, hvorfor moderniseringsfonden og CO₂-grænsetilpasningsmekanismen spiller en vigtig rolle;

7. erkender, som det fremgår af konsekvensanalysen til Kommissionens *Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne*, at alle sektorer skal bidrage til EU's klimapolitik. På den baggrund hilser udvalget den grønne pagt velkommen som vækststrategi og det grønne løfte som et vigtigt redskab til at sikre, at dette mål nås;

8. understreger, at mange byer og regioner i og uden for Europa har vist sig at have større klimaambitioner end medlemsstaterne. I nogle tilfælde som f.eks. i Japan har lokale og regionale myndigheders lokalt bestemte bidrag endda fået de nationale regeringer til at opdatere de nationalt bestemte bidrag, hvorfor det forekommer meget hensigtsmæssigt for at tilvejebringe en effektiv flerniveaustyring, at man ved fastlæggelsen af de nationale bidrag tager højde for de lokalt og regionalt bestemte bidrag.

Opnåelse af målet på 55 % betyder aktiv inddragelse af lokale og regionale myndigheder i klimapolitikken

9. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder gennemfører 70 % af al EU-lovgivning, 70 % af foranstaltningerne for at modvirke klimaændringerne og 90 % af klimatilpasningspolitikkerne ⁽¹⁾. Dertil kommer, at europæiske byer og regioner, der har fastlagt mål om nettonuludledning, i dag repræsenterer mere end 162 millioner mennesker (36 % af befolkningen i EU) ⁽²⁾. Det følger deraf, at håndteringen og gennemførelsen af de fleste af strategierne i den europæiske grønne pagt i praksis er og bliver de lokale og regionale myndigheders ansvar;

10. mener, at opfyldelse af målet om en reduktion af CO₂-emissionerne med mindst 55 % senest i 2030 vil indebære en radikal ændring af den måde, vores byer, regioner og fællesskaber af mennesker organiseres på. Covid-19-udbruddet, de nye klimamål og de fortsatte konsekvenser af klimaændringerne vil medføre strukturelle ændringer af de europæiske samfund, der vil udgøre udfordringer for de lokale og regionale myndigheder som de forvaltninger og offentlige myndigheder, der er tættest på borgerne og lokalområderne;

11. vedgår, at de lokale og regionale myndigheder har en dobbeltrolle som opinionsdannere og som kontaktpunkter for de spørgsmål, der er vigtige for borgerne. Covid-19-krisen har vist, at de lokale og regionale myndigheder er dem, der først og fremmest gør en forskel for borgernes liv. Inddragelse af interessenterne, virksomhederne og borgerne i beslutningsprocessen for klimapolitikkerne er især vigtig for at skabe tillid, og for at politikkerne accepteres og bliver en succes, hvilket også gælder konsekvenserne af omstillingen til klimaneutralitet. De potentielle negative virkninger skal foregribes og håndteres med bl.a. planer for opkvalificering eller omskoling af den lokale arbejdsstyrke, især i landdistrikterne og de mindre udviklede regioner. De lokale folkevalgte politikere er dem, der med størst berettigelse kan foregribe og afhjælpe disse bekymringer;

12. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har direkte kompetencer i de fleste af de sektorer, hvor klimaambitionerne frem mod 2030 først og fremmest skal styrkes. Når de første store emissionsreduktioner er blevet opnået ved at lukke kulkraftværker og rense op i den energiintensive industri, bliver transport, landbrug og bygninger, som er særligt vigtige på lokalt og regionalt niveau i både byer og landdistrikter, de næste områder, hvor emissionerne skal reduceres;

13. erkender, at biler med konventionelle brændstofmotorer gradvist skal erstattes af nulemissionskøretøjer eller køretøjer med lave emissioner set i et livscyklusperspektiv og øget brug af bæredygtige kollektive transporttjenester, hvilket forudsætter regional koordinering, og at der i lokalområderne etableres flere offentligt tilgængelige opladningsfaciliteter til alternative brændstoffer og en infrastruktur af høj kvalitet til den offentlige transport såsom bus og tog, således at vejen hen imod nulemissionsmobilitet bliver attraktiv og økonomisk overkommelig for borgerne;

14. finder det bekymrende, at faldet i emissionerne i landbrugssektoren er stagneret i løbet af de senere år, og i visse tilfælde er udledningen endda taget til. Sammen med CO₂-fjernelse og forvaltning af kulstofdræn giver dette landbrugerne og skovforvalterne en plads helt forrest i kampen mod klimaforandringer, og deres aktiviteter, som også er stærkt påvirkede af effekterne af disse, har en central betydning for fødevarerproduktionen og for regionerne, både socialt og økonomisk. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at tage de nødvendige investeringer i omstillingen af landbrugssektoren til CO₂-neutralitet i betragtning i forbindelse med gennemførelsen og den eventuelle revision af den fælles landbrugspolitik, uden at man ignorerer landbrugsbedriftenes økonomiske rentabilitet og deres centrale funktion som leverandør af fødevarer til det europæiske samfund, således som det er blevet bekræftet under pandemien, og idet man gør landbrugsmæssig udnyttelse af jorden forenelig med anvendelse, der sigter mod frembringelse af vedvarende energi på degraderede landbrugsarealer, der kan udvikles og regenereres. Udvalget understreger, at klimavenlige systemer for

⁽¹⁾ RU's resolution »Den grønne pagt i partnerskab med de lokale og regionale myndigheder«, december 2019.

⁽²⁾ Ifølge oplysninger offentliggjort af New Climate Institute, december 2020.

arealanvendelse skal styrkes. Udvalget fremhæver endvidere, at de lokale og regionale myndigheder i nogle medlemsstater ejer store offentlige skovområder og derfor spiller en direkte rolle i denne økonomi. I denne situation bifaldes udviklingen af en certificering af kulstofbinding som direkte tilskyndelse til individuelle landbrugere og skovforvaltere;

15. mener, at omfattende udbredelse af vedvarende energi i energisektoren skal hvile på et fundament af ambitiøse og rettidige mål for udbygningen og relevante foranstaltninger, hvilket kræver såvel storstilet som decentraliseret infrastrukturplanlægning. Dette stiller særlige krav til de lokale og regionale myndigheders styring af f.eks. projekter, at lokalbefolkningen accepterer infrastrukturen, samt at borgerne oplyses om og tilskyndes til at deltage i fælles projekter, f. eks. gennem lokale energifællesskaber;

16. er klar over, at den kommende renoveringsbølge vil sætte gang i en række tiltag i byggesektoren for at øge dybden og graden af renoveringer af de enkelte bygninger og på distriktsniveau, hvilket i sidstnævnte tilfælde specifikt forudsætter overvågning og investeringer fra de lokale og regionale myndigheders side. Disse spiller tillige en central rolle i forbindelse med sikring af, at bygningsrenoveringen er i overensstemmelse med den fysiske planlægning, flugter med politikken til bekæmpelse af affolkning og er i overensstemmelse med kravet om social retfærdighed og respekt for miljøet;

17. gør opmærksom på, at ikke alle regioner og byer starter fra samme udgangspunkt på kursen mod klimaneutralitet. Nogle har allerede nedbragt deres emissioner, andre er i gang med det, mens det for andre igen er vanskeligt. Der må derfor tages højde for de særlige lokale og regionale forhold såsom isolerede energisystemer, historisk eller miljømæssigt fredede områder, kulstofintensive regioner, ømråder osv. ved udformningen af klimapolitikkerne, så den retfærdige omstilling bliver acceptabel for alle europæiske borgere og regioner. Udvalget er af den klare overbevisning og har tidligere gjort gældende, at værktøjer som den europæiske regionale resultattavle⁽³⁾ og det europæiske observatorium for klimaneutralitet⁽⁴⁾ er væsentlige værktøjer for at realisere dette;

18. bifalder etableringen af »European Islands Facility« — NESOI (New Energy Solution optimised for Islands) og »Clean energy for EU islands Secretariat« som del af en proces, hvor der tages hensyn til særlige territoriale forhold;

19. gentager sin opfordring til stærk inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i EU's klimapolitik generelt og helt konkret i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af Klar til 55-pakken for at sikre, at den bliver effektiv, målrettet og accepteret i praksis. Disse myndigheder repræsenterer nemlig ikke bestemte interesser, men har mandat til at arbejde i borgernes almene interesse.

Flerniveaustyring og nærhed er nøglen til opnåelse af klimaneutralitet og inddragelse af EU-borgerne i processen

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger betydningen af aktiv nærhed⁽⁵⁾ for klimapolitikkerne ved rettidigt at inddrage det lokale og regionale niveau og ikke udelukkende fokusere på dialog mellem EU og det nationale niveau;

21. gør opmærksom på, at europæiske byer og regioner har fået større betydning som aktører i klimapolitikken, og understreger, at de på EU-niveau undertiden er gået videre end de nationale myndigheder via bevægelser som borgmesterpagten og andre aktive initiativer, hvori det lokale og regionale niveau er inddraget. Det gentager derfor sin efterlysning af en velfungerende, inklusiv dialog på flere niveauer, der har som mål at integrere klimamålene i sektorpolitikkerne;

22. støtter initiativerne og indsatsen inden for rammerne af borgmesterpagten rettet mod en bedre inddragelse af subnationale, sektorspecifikke og tematiske sammenslutninger af borgmestre i pagtens aktiviteter. Udvalget ser gerne en stærkere forankring og synlighed af pagten på nationalt, regionalt og lokalt niveau;

23. bifalder initiativet om at inkludere RU i den europæiske pagts politiske råd og er parat til at sikre en stærkere forbindelse mellem forvalterne af pagten på EU-niveau og borgmesterpagtens andet kammer med henblik på at levere politisk støtte til initiativet, fremme pagten og fremhjelpe dialogen med de nationale organer og sikre sammenhæng i bistanden til og repræsentationen af de lokale og regionale myndigheder på EU-niveau i et miljø, som for de fleste af dem allerede er temmelig komplekst.

⁽³⁾ Konsekvenserne af klimaforandringerne for regionerne: en vurdering af den europæiske grønne pagt.

⁽⁴⁾ En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi.

⁽⁵⁾ Aktiv nærhed bør forstås som defineret af Kommissionens taskforce om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »Mindre, men mere effektivt«.

Sikring af, at de lokale og regionale myndigheder har værktøjerne til opnåelse af klimaneutralitet

24. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at adgang til information om og finansiering af klimainitiativer og -projekter fortsat opfattes som vanskeligt af mange lokale og regionale myndigheder. Vanskelighederne skyldes følgende:

- manglende viden om de disponible midler og de eksisterende initiativer, som er mest velegnede for byens eller regionens projekt
- kompleksiteten af den europæiske og nationale kontekst og forvirring om de forskellige platforme og initiativer
- mangel på tekniske kompetencer på lokalt niveau til at anvende, forvalte og overvåge midlerne
- manglende konkurrenceevne i forhold til den private sektor til at tiltrække og holde på eksperter
- tvetydige signaler udsendt til markedet for energifællesskaber og lokale projekter
- manglende absorptionsevne hos lokale myndigheder og virksomheder;

25. er bange for, at de vanskeligheder, der er opregnet i de foregående punkter, kan skabe modvilje hos de lokale og regionale myndigheder over for lokale grønne pagter og indgåelse af 2030-tilsagn;

26. beder Det Fælles Forskningscenter om at gennemføre en undersøgelse for at kortlægge (indtil niveau 3 i de statistiske regionale enheder) de lokale og regionale myndigheders og virksomheders evne til at absorbere den betydelige nye finansiering, der stilles til rådighed via den grønne pagt og genopretningsplanen, og er parat til at bidrage med de redskaber, som RU kan trække på, bl.a. de regionale knudepunkter;

27. advarer Kommissionen om, at der for de lokale og regionale myndigheder er voldsomme udfordringer forbundet med at håndtere den aktuelle sundhedskrise, og at det er svært for dem at afsætte økonomiske og menneskelige ressourcer til initiativer og udvikling for at opnå klimaneutralitet. Udvalget opfordrer derfor til, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at bistå de lokale og regionale myndigheder med at håndtere denne udfordring i det kommende årti og i den forbindelse tage højde for projekters fulde livscyklus (herunder overvågning);

28. gør opmærksom på behovet for at forbedre de lokale og regionale myndigheders gennemførelseskapacitet og vigtigheden af, at der især i kommunerne og i landdistrikter er tilstrækkeligt mange kvalificerede ansatte. Den nødvendige arbejdskraft må systematisk stilles til rådighed til koordinering af de mange arbejds- og ansvarsområder forbundet med realiseringen af klimamålene;

29. bifalder den europæiske klimapagt og den lokale tilgang ved en platform for retfærdig omstilling som vigtige redskaber til — sammen med andre eksisterende initiativer — at understøtte og fremskynde omstillingen til klimaneutralitet. Dog opfordrer udvalget Kommissionen til at etablere en paraplyplatform, eventuelt via den europæiske klimapagt, med henblik på at fremme integrationen og komplementariteten af redskaberne, hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at træffe deres valg afhængigt af forholdene, sikre sammenhæng, nem adgang til information og ikkekonkurrerende tilsagn samt forenkle og (så vidt muligt) ensarte adgangen til initiativer;

30. opfordrer Kommissionen til at anerkende, at de lokale og regionale myndigheder spiller en rolle, som er mere vidtgående end andre ikkestatslige aktører, og ser gerne, at dette særlige forhold anerkendes inden for rammerne af paraplyplatformen;

31. støtter oprettelsen af lokale klimapagter for at sikre, at udviklingen mod klimaneutralitet bliver deltagelsesbaseret med udbredt accept og støtte i befolkningen og tager højde for de europæiske borgeres bekymringer og behov;

32. anerkender den vigtige rolle, som halvformelle institutioner såsom borgerbyråd, lokale rådgivende organer og konventer af tilfældigt udvalgte borgere har for at skabe det rette momentum og fremskynde energiomstillingen. Udvalget opfordrer derfor til, at alle kommuner med mindst 10 000 indbyggere som en del af deres lokale forvaltningsstruktur overvejer at etablere borgerparlamerter, der skal have til opgave at se på konkrete løsninger til nedbringelse af drivhusgasemissionerne og tilpasning til klimaændringerne;

33. understreger, at de fleste byer og regioner ikke kender deres aktuelle og tidligere niveau af CO₂-udledning, hvilket gør det vanskeligt for dem at kvantificere deres indsats og udstikke en effektiv kurs mod klimaneutralitet. Udvalget opfordrer Kommissionen til at hjælpe med at stille den nødvendige tekniske og kompetencemæssige bistand til rådighed for de lokale og regionale myndigheders emissionsevaluering, navnlig ved at gøre fuldt brug af lokale og regionale energiagenturer,

lokale og regionale klimaforandringsmyndigheder og andre relevante parter. Samtidig anbefales det, at man etablerer en klimaforvalterfunktion i de lokale forvaltninger med henblik på at fremme pagten på kommunalt niveau og koordinere og implementere handlingsplanerne for bæredygtig energi og klima. Forvaltninger af mindre omfang kan deles om denne funktion;

34. støtter på den baggrund den fælles ramme for rapportering under den globale borgmesterpagt som et skridt i retning mod harmonisering af lokale og regionale meldinger;

35. gentager, at det bakker op om et system med regionalt og lokalt bestemte bidrag med henblik på formelt at anerkende, overvåge og tilskynde byer, lokale myndigheder og regioner i hele verden til at reducere CO₂-udledningen. Kommissionen opfordres til at arbejde sammen med RU for at undersøge, hvordan handlingsplaner for bæredygtig energi og klima eller lignende planer kan fungere som regionalt og lokalt bestemte bidrag til FN's Parisaftale om klimaændringer og officielt anerkendes som et supplement til de nationalt bestemte bidrag;

36. glæder sig over de globale initiativer »Race to Zero« og »Race to Resilience« ⁽⁶⁾ og opfordrer UNFCCC til at arbejde sammen med RU og andre relevante parter fra lokale og kommunale myndigheder om at få de subnationale myndigheders bidrag til klimaindsatsen formelt anerkendt og etablere en særlig dialog med subnationale myndigheder;

37. fremhæver, at der hos lokale og regionale myndigheder er et særligt potentiale for såvel social som teknisk klimainnovation, og at de ofte deltager i forsknings- og innovationsprojekter. For at sikre at dette potentiale udvikles fuldt ud og bruges som et værktøj til at finde nye løsninger til opnåelse af kulstofneutralitet, opfordrer udvalget Kommissionen til at være tilstrækkeligt opmærksom på i forbindelse med Klar til 55-pakken at skabe en fleksibel ramme, der kan garantere innovative og eksperimenterende initiativer på lokalt niveau, der fører til bottom-up og stedbaserede løsninger;

38. understreger, at der ud fra et demokratisk perspektiv må være teknologisk og politisk valgfrihed på lokalt niveau med hensyn til, hvordan dekarboniseringen skal foregå. Der er en modvilje mod at gennemføre udefra kommende beslutninger.

De lokale og regionale myndigheder skal høres på COP26

39. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at nok er de nationalt bestemte bidrag det vigtigste redskab til at holde lande ansvarlige, men at samfundet som helhed må deltage i emissionsnedbringelsen for at opnå et klimaneutralt og modstandsdygtigt område;

40. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder har fået stærkere gennemslagskraft i de internationale klimaforhandlinger og -initiativer, og udvalget glæder sig over de eksisterende initiativer fra netværk af lokale og regionale myndigheder såsom CPMR, ICLEI, C40, Under2Coalition, Regions4, Climate Alliance, FEDARENE, United Cities and Local Governments (UCLG) og den globale borgmesterpagt og deres input til UNFCCC's platform for ikkestatslige aktørers klimaindsats (NAZCA);

41. opfatter UNFCCC's COP26 som en kritisk milepæl, hvor EU skal cementere sin rolle som førende inden for den globale klimaindsats, og udvalget understreger, at regionernes og byernes aktuelle aktiviteter og tilsagn bør indgå med betydelig vægt i forberedelsen af COP26 og fremtræde synligt på konferencen;

42. opfordrer globale og europæiske aktører til at investere i kønsspecifikke analyser og kønsopdelte data for fuldt ud at forstå klimaforandringerne indvirkning på alle sårbare grupper, indføre teknikker til kønsbudgettering og sikre lige adgang til deltagelse i den politiske beslutningstagning for alle køn og på alle niveauer. Udvalget støtter i den forbindelse opfordringen til at skabe en bedre balance mellem kønnene i de nationale delegationer samt i COP26's øverste ledelse. Udvalget glæder sig over arbejdet under FN's rammekonvention om klimaændringer vedrørende forbindelsen mellem køn og klimapolitikker ⁽⁷⁾ og opfordrer Kommissionen til at arbejde i samme retning;

43. opfatter Edinburgherklæringen om biodiversitet som det stærkeste dokument nogensinde, når det gælder anerkendelse og inddragelse af og indflydelse til de lokale og regionale myndigheder i en FN-proces. Udvalget foreslår, at andre FN-organer kopierer og tager en lignende tilgang i brug, og opfordrer vores partnere i UNFCCC til at udarbejde et aftalememorandum med Det Europæiske Regionsudvalg, der er den institutionelle repræsentant for europæiske byer og regioner;

⁽⁶⁾ <https://racezero.unfccc.int/race-to-resilience/>

⁽⁷⁾ <https://unfccc.int/gender>

44. opfordrer til en mere intensiv politisk dialog om klimamodvirkning og -tilpasning på flere niveauer i sektorer, hvor de lokale og regionale myndigheder allerede er tæt inddraget i styringen, og hvor kompetencerne allerede er decentraliseret flere steder i verden, f.eks. inden for energiforsyning og -efterspørgsel, transport, landbrug og bygninger;

45. opfordrer til en mere intensiv politisk dialog om klimamodvirkning og -tilpasning på flere niveauer i sektorer, hvor der i klimaindsatsen også skal tages højde for andre miljøspørgsmål såsom bevarelse af biodiversitet eller forhold vedrørende fødevareproduktion, rent vand, bæredygtigt landbrug og skovbrug. Strategien for kompatibiliteten af arealanvendelsen er især vigtig, og her spiller de lokale og regionale myndigheder en stor rolle. Det gælder endvidere den beslutning om strategiernes gennemførelse, der træffes af Kommissionen vedrørende landbrugssektoren. Som led i strategierne skal der foretages en konsekvensanalyse;

46. glæder sig over, at Kommissionen og borgmesterpagten har taget initiativer til at sikre, at de lokale og regionale myndigheders aktiviteter og deltagelse i udformningen og gennemførelsen af klimaneutrale politikker fremtræder mere synligt på de kommende COP'er, og til at fremme lederskab inden for vertikal integration af klimaindsatsen. På den baggrund opfordrer udvalget Kommissionen til at samarbejde med RU om tilrettelæggelse af en temadag om den lokale klimaindsats i EU, hvor de forskellige EU-initiativer vil kunne præsenteres;

47. opfordrer RU-medlemmerne til at afholde lokale og regionale klimakonferencer i deres lokalsamfund og regioner forud for COP26 med det sigte at skabe øget bevidsthed om klimakrisen og tillige indsamle borgernes og virksomhedernes syn på deres behov og bedste praksis, der vil kunne fremskynde den grønne omstilling og nå målene i Parisaftalen;

48. minder om, at EU har sat sig for at vise lederskab i COP-forhandlingerne og derfor skal levere virkningsfulde tiltag til opnåelse af sit mål, hvilket er ensbetydende med samskabelse og samarbejde med lokale og regionale myndigheder. I den henseende opfordrer udvalget UNFCCC til at samarbejde med RU om at udbrede de erfaringer, der indhentes fra de banebrydende lokale og regionale klimakonferencer.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan for europæisk demokrati

(2021/C 440/06)

Ordfører:	Aleksandra DULKIEWICZ (PL/EPP), borgmester i Gdańsk
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om handlingsplanen for europæisk demokrati COM(2020) 790 final, 3. december 2020

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Baggrund

1. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at selv om handlingsplanen for europæisk demokrati fokuserer på kortsigtede forsvarsmekanismer til sikring af demokratiske processer, bør den følges op af en mere langsigtet og mere strategisk tilgang til fremme af europæisk demokrati på alle niveauer, både når det gælder repræsentativt demokrati og deltagelsesdemokrati. En sådan tilgang kunne bygge på den eksisterende lovgivning og bedste praksis, der allerede anvendes i medlemsstaterne på nationalt, regionalt og lokalt plan, og føre til udarbejdelsen af et europæisk charter for demokrati;
2. gentager, at det i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), der definerer nærhedsprincippet, hedder: »(...) handler Unionen på de områder, der ikke hører ind under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne«;
3. hilser initiativet om udarbejdelse af en handlingsplan for europæisk demokrati (herefter »handlingsplan«) velkommen. Truslen fra populisme, nationalisme, manipulation af samfundet, desinformation, hadefuld tale og konspirationsteorier i det europæiske offentlige og politiske rum er voksende. Dette giver anledning til polarisering, aggression, intolerance og en alvorlig mangel på solidaritet i befolkningen. Det overordnede mål om at øge borgernes indflydelse og skabe modstandsdygtige demokratier i hele EU har afgørende betydning for udformningen af foranstaltninger, der skal styrke vores samfund;
4. understreger, at Den Europæiske Union (EU) kan sammenlignes med en krop af indbyrdes forbundne organer. Forringelsen af borgerlige rettigheder og frihedsrettigheder i én medlemsstat har en reel, negativ indvirkning på demokratiet i hele EU og truer vores fælles værdier;
5. fremhæver, at der bør udarbejdes en oversigt over såvel trusler mod demokratiet som innovativ god praksis for borgerdeltagelse, hvilket de regionale og lokale myndigheder er bedst i stand til at gøre. Udvalget opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til at tage anbefalingerne i EU's årlige regionale og lokale barometer 2021, som vil blive offentliggjort i oktober 2021, til efterretning;
6. er enig i — som fremført i udtalelsen om en *handlingsplan for bekæmpelse af desinformation* — at bevidstgørelse af borgerne er en lang og kompleks proces, som bl.a. indebærer udvikling af mediekompetencer, f.eks. i håndtering af nye måder at indhente og udbrede information på. Disse kompetencer skal gå hånd i hånd med en kritisk analyse af information og dens kilder;
7. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder har gode forudsætninger for at deltage i kampen mod desinformation og de hermed forbundne trusler;
8. peger på, at EU-medlemskab ikke blot indebærer frihedsrettigheder og finansielle midler, men også respekt for de grundlæggende værdier. Der er behov for konkrete retsinstrumenter, som muliggør hurtige og effektive foranstaltninger til fremme af medlemsstaternes håndhævelse af de grundlæggende principper om en demokratisk retsstat og retsstatslighed og i ekstreme tilfælde til gennemtvungelse af disse principper. Der findes på nuværende tidspunkt ikke sådanne retsinstrumenter. Derfor har Kommissionens foranstaltninger i forbindelse med problematiske beslutninger i visse

medlemsstater stort set ingen virkning som anført i Europa-Parlamentets beslutning af 10. juni 2021 om retsstatssituationen i Den Europæiske Union og anvendelsen af forordning 2020/2092 om konditionalitet, som RU tilslutter sig fuldt ud. Udvalget sætter spørgsmålstegn ved, om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union er tilstrækkelig til at håndtere disse udfordringer;

9. opfordrer til, at der hurtigst muligt træffes strategiske foranstaltninger og vedtages lovgivning, hvormed der effektivt kan tages fat på problemerne i visse EU-lande, eksempelvis med sikkerheden i forbindelse med valg på alle niveauer;

10. fremhæver, at det europæiske demokrati ikke kun trues af eksterne aggressorer, som ønsker at destabilisere EU, men også af interne aktører, der angriber det vigtigste i EU — nemlig fællesskabet;

11. mener, at handlingsplanen derfor bør bane vejen for forbindelser til og kontakter med tredjelande, som i strid med de grundlæggende menneskerettigheder og borgerlige rettigheder ikke respekterer de demokratiske normer. EU's politik over for lande som Rusland, Belarus og Kina samt arbejdet i East StratCom-taskforcen kunne tjene som eksempel herpå. Udvalget bemærker, at de demokratiske bevægelser i EU's nabolande bør støttes, bl.a. inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab;

12. understreger, at der skal findes en balance mellem bekæmpelsen af de risici, der følger af pandemien, og beskyttelsen af de borgerlige frihedsrettigheder (f.eks. spørgsmålet om at beskytte data eller at forhindre, at retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og demonstrationer begrænses);

13. gør opmærksom på, at et angreb på medierne truer de europæiske værdier og fører os i retning af autoritære tilstande. Uden frie medier er en reel offentlig overvågning ikke mulig. Manglen på journalistiske standarder skaber et klima, som er befordrende for udbredelsen af konspirationsteorier, desinformation, populisme og hadefuldt tale. Udvalget ser med bekymring på foranstaltningerne til renationalisering af medierne i nogle EU-medlemsstater;

14. bemærker, at adgangen til offentlige oplysninger ikke får tilstrækkelig opmærksomhed i handlingsplanen for europæisk demokrati. Fri udveksling af information og idéer er centrale elementer i et demokrati og respekten for menneskerettigheder. Den information, som offentlige myndigheder indsamler, tilhører borgerne, og myndighederne, uanset niveau, er kun i besiddelse af informationen på borgernes vegne⁽¹⁾. Udvalget understreger, at de lokale og regionale myndigheder, som anvender instrumenter til at give borgerne adgang til oplysninger og til at inddrage dem direkte i magtudøvelsen, er gode eksempler på offentlige myndigheders åbenhed og ansvar⁽²⁾;

15. minder om, at et demokratisk EU må holde fast i sit engagement for at beskytte EU's værdier, integration og lighed i alle henseender uafhængigt af køn, race, etnisk oprindelse, religion, tro, handicap, alder eller seksuel orientering, og medlemsstaterne skal også gøre en indsats i denne retning;

16. understreger, at der i handlingsplanen ikke direkte henvises til de lokale og regionale myndigheders tiltag.

Prioriteter

17. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser en styrkelse af EU's og medlemsstaternes autoritet, troværdigheden af de offentlige retsstatsinstitutioner, uddannelse og de lokale og regionale myndigheders rolle som demokratifremmende institutioner;

18. understreger, at EU-borgernes tillid til de vigtigste EU-institutioners foranstaltninger er en forudsætning for at udvikle et demokratisk europæisk samfund. Hvis de centrale institutioner i medlemsstaterne skal være forudsigelige og troværdige, er medlemsstaterne nødt til at respektere retsstatsprincippet. Fundamentet for det europæiske samfund er effektive uafhængige institutioner og respekt for de demokratiske værdier i de nationale lovgivninger;

⁽¹⁾ I resolution nr. 59 fra FN's generalforsamling (1946), i artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettighederne (1948) og i artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (1950) er retten til information en integreret del af den grundlæggende ytringsfrihed.

⁽²⁾ Eksempler på sådanne instrumenter i de lokale forvaltninger er åbne data, borgerbudgetter og borgerpaneler.

19. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle med hensyn til at styrke et aktivt medborgerskab. De lokale og regionale myndigheder er det niveau, som er tættest på borgerne og nyder den største tillid⁽³⁾. En styrkelse af regionernes og byernes rolle, f.eks. ved at oprette finansielle instrumenter, hvor midlerne udelukkende tildeles efter saglige kriterier, får stadig større strategisk betydning;

20. opfordrer til, at der lægges vægt på uddannelsen af europæere, som er ansvarlige og tolerante og i stand til at søge kompromis og en fredelig løsning på konflikter. Sameksistens mellem forskellige opfattelser og holdninger er en effektiv »vaccine« mod fanatisme, racisme og etniske konflikter.

Folkeoplysning — kritisk tænkning og mediekompetence

21. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle på uddannelsesområdet ved at skabe forudsætningerne for, at lokalsamfundene kan udvikle positive demokratiske adfærdsmønstre;

22. advarer mod en radikaliserings af samfundet, og at populistiske ved hjælp af desinformation kommer til magten. For at kunne bekæmpe desinformation er det nødvendigt at identificere, hvilke målgrupper der er mest sårbare over for de negative virkninger af desinformation. Unge, ældre, nationale og etniske mindretal, indvandrere samt personer, som er afskåret fra det digitale samfund, bør have særlig beskyttelse. Kommissionen bør være særlig opmærksom på de regioner og grupper, som er mest sårbare over for desinformation, indefra såvel som udefra;

23. noterer sig de retningslinjer, som Kommissionen fremlagde den 26. maj for at afhjælpe manglerne i dens adfærdskodeks om desinformation. Udvalget glæder sig over, at Kommissionen opfordrer til »stærkere og mere specifikke tilsagn på alle områder af kodeksen« og navnlig til forbedrede overvågningssystemer, og at den opfordrer andre platforme, der opererer i EU, private meddelelsetjenester og andre aktører i økosystemet for onlinereklamer til at tilslutte sig kodeksen. Kommissionens vanskeligheder med at kontrollere rigtigheden af platformenes overvågningsrapporter og manglen på sanktionsmekanismer hæmmer imidlertid i høj grad effektiviteten af denne kodeks og kræver yderligere lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan;

24. foreslår i den forbindelse, at der udarbejdes en for medlemsstaterne ikkeobligatorisk og ikkebindende fælleseuropæisk læreplan for folkeoplysning, kritisk tænkning og mediekompetencer, som i lighed med det finske program CIVIS som et eksempel på bedste praksis bør være genstand for en offentlig høring og efterfølgende tilpasses for at imødekomme de lokale og regionale behov. Denne bør omfatte skoleundervisning, uddannelse af offentligt ansatte, livslang læring og offentlige kampagner. Udvalget ønsker at tage aktiv del i udarbejdelsen af en sådan læreplan og opfordrer Kommissionen til under hensyntagen til nærhedsprincippet og kompetencefordelingen at samarbejde tæt med medlemsstaterne og civilsamfundets organisationer.

Bekæmpelse af desinformation og hadefuldt tale

25. Det Europæiske Regionsudvalg finder det hensigtsmæssigt at oprette et EU-organ⁽⁴⁾ i tæt samarbejde med Europa-Parlamentets INGE-udvalg, som vil få til opgave at træffe forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af desinformation, hadefuldt tale, intolerance, vold mod bestemte samfundsgrupper og udbredelse af konspirationsteorier;

26. beklager, at de lokale myndigheder spiller en underordnet rolle i forbindelse med foranstaltninger, som skal modvirke udbredelsen af falske nyheder, hvilket ofte skyldes manglende faglig viden, kompetencer og ressourcer. Udvalget opfordrer til, at der skabes en sammenhængende finansieringsmekanisme til bekæmpelse af desinformation;

27. bifalder strategien for en sikkerhedsunion, hvis fokus ligger på hybride angreb fra statslige og ikkestatslige aktørers side, cyberangreb, beskadigelse af kritisk infrastruktur, desinformationskampagner og radikaliserings af den politiske narrativ;

28. finder det nødvendigt med en debat om ytringsfriheden, og hvilken betydning denne har for internettet. Udvalget henviser til Paweł Adamowicz-prisen⁽⁵⁾ til fremme af social integration, lige muligheder og respekt for menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder samt til bekæmpelse af fordomme og fremmedhad. Prisen er blevet stiftet af RU i samarbejde med netværket International Cities of Refuge Network (ICORN) og byen Gdansk som et konkret skridt i denne retning;

⁽³⁾ <https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/EURegionalBarometer-2020.aspx>

⁽⁴⁾ F.eks. tilknyttet til RU.

⁽⁵⁾ Paweł Adamowicz var også ophavsmand til to koncepter, som blev anvendt i Gdansk, og som følger disse idealer: konceptet for hhv. integration af indvandrere og ligebehandling.

29. mener, at foruden de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet bør også medierne inddrages. Takket være deres praktiske og faglige erfaringer er mennesker, der arbejder med information, særligt opmærksomme på desinformation;

30. minder om betydningen af retsaktens om digitale tjenester som et instrument til at gøre det digitale miljø mere gennemsigtigt og i højere grad ansvarliggøre onlineplatforme;

31. påpeger, at der skal sikres fuldstændig sammenhæng mellem handlingsplanen for europæisk demokrati, handlingsplanen for audiovisuelle teknologier og medieteknologier og de lovgivningsmæssige drøftelser om retsaktens om digitale tjenester;

32. efterlyser et direktiv om digitale tjenester med forslag til en overordnet ramme for myndighedstilsyn med onlinerummet samt bestemmelser til sikring af platformenes ansvarlighed med hensyn til deres indhold, reklamer og mikromålretning.

Journalisters sikkerhed og støtte til lokale medier

33. Det Europæiske Regionsudvalg understreger betydningen af troværdig journalistik, ikke mindst på lokalt niveau, for opbygningen af tillid i offentligheden. Uafhængige medier er en af demokratiets vigtigste søjler og har en reel indflydelse på den offentlige debats niveau;

34. fordømmer anvendelsen af SLAPP (strategiske retssager mod offentligt engagement) til at angribe uafhængige medier og opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til, hvordan journalister og civilsamfundet kan beskyttes;

35. advarer mod en marginalisering af den uafhængige presse gennem en monopolisering og politisering af medierne, navnlig når dette sker med EU-midler. Udvalget opfordrer til en bedre overvågning af de midler, der afsættes til sådanne aktiviteter, og mener, at regionerne bør inddrages i fordelingen af EU-midler. Udvalget støtter indførelsen af supplerende lovgivningsmæssige foranstaltninger, samtidig med at medlemsstaternes kompetencer respekteres med henblik på at styrke den europæiske kapacitet til at gribe ind for at sikre, at uafhængige mediers frihed og pluralisme forbliver en grundstøtte i vores demokrati;

36. understreger, at angreb på ytringsfriheden begrænser den offentlige debat, og henviser til ytringsfriheden på det akademiske, videnskabelige og kunstneriske område. Udvalget mener, at intimidering, smædekampagner, politisk pres, finansielle begrænsninger og hindringer for adgangen til offentlige midler truer forskeres, mediers og NGO'ers arbejde og gør det umuligt for dem at udøve deres kontrolfunktion. Udvalget advarer endvidere mod nogle regerings forsøg på at begrænse forskningens uafhængighed og anvende sanktioner på grundlag af vage og kontroversielle kriterier.

Styrkelse af borgerinddragelsen

37. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at konferencen om Europas fremtid bør finde sted i så mange europæiske regioner som muligt og foregå nedefra og op, så forskellige grupper af borgere får mulighed for at deltage i debatten. Udvalget anbefaler, at borgerpaneler bliver anerkendt som en form for deltagelse i EU's beslutningsproces;

38. opfordrer EU-institutionerne til at etablere effektive, gennemsigtige og inkluderende kanaler til at nå ud til borgerne, navnlig de borgere, som mangler den nødvendige motivation til at deltage i det offentlige og samfundsmæssige liv. Udvalget påpeger, at de unge spiller en central rolle i denne proces;

39. er bevidst om, at konferencen om Europas fremtid udgør en enestående mulighed for at inddrage borgerne. Denne innovative og EU-omfattende deltagelse vil gøre det muligt i fællesskab at træffe beslutninger om et demokratisk Europas fremtid, udformning og prioriteter. Udvalget er fast besluttet på at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i konferencen for at afprøve bedste praksis og sikre, at borgerne og de lokale og regionale myndigheder bliver hørt.

Frie og demokratiske valg

40. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at de bekymringer vedrørende frie og demokratiske valg, som omtales i handlingsplanen, bør gælde for såvel europæiske, nationale, regionale som kommunale valg;
41. konstaterer, at politiske kampagner i stigende grad foregår på internettet, og mener derfor, at det er nødvendigt med regler om gennemsigtighed i forbindelse med sponsoreret politisk indhold og retningslinjer for politiske partier og medlemsstater. Udvalget opfordrer til, at der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med kommunalvalg, og som ofte bliver overset, når der udarbejdes EU-regler;
42. konstaterer, at der i handlingsplanen ikke i tilstrækkeligt omfang henvises til perioden mellem valgene. Udvalget understreger, at desinformation, propaganda, manipulation og forsøg på at påvirke borgernes holdninger oftest finder sted netop i denne periode;
43. understreger, at EU's strukturfonde bør benyttes til at finansiere civilsamfundets foranstaltninger og opbygningen af den institutionelle og administrative kapacitet samt de institutionelle og administrative strukturer, som er nødvendige for, at borgerne kan deltage aktivt i det politiske liv. Udvalget mener, at adgangen til midlerne bør være så enkel som muligt, og at forvaltningen af dem så vidt muligt bør høre under regionernes kompetence;
44. glæder sig over, at Kommissionen den 19. april iværksatte en offentlig høring, der var åben indtil den 12. juli ⁽⁶⁾, med henblik på i sidste kvartal af 2021 at fremlægge ajourførte direktiver, der har til formål at støtte EU-borgere, der bor i en anden EU-medlemsstat med valgret og valgbarhed ved både kommunalvalg og valg til Europa-Parlamentet. Som det også blev nævnt i det europæiske borgerinitiativ (ECI) »Vælgere uden grænser« ⁽⁷⁾, er mere end 14 millioner mobile EU-borgere stemmeberettigede, valgdeltagelsen og antallet af mobile EU-borgere, der stiller op som kandidater, er fortsat lavere end for sammenlignelige grupper på nationalt plan, og de har stadig problemer med at udøve deres valgret;
45. ser med bekymring på, at det under pandemien har vist sig at være udfordrende at afholde fuldt ud demokratiske valg i lyset af restriktionerne. Den organisatoriske og teknologiske udfordring, herunder i forhold til cybertrusler, er at garantere sikkerheden ved brevstemmer og/eller elektronisk afstemning.

Konklusion

46. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at søge efter langsigtede instrumenter, som væbner EU mod nye trusler. Den »demokratiske vaccine«, som vi søger, bør være virkningsfuld, innovativ og effektiv og styrke vores demokratiske infrastruktur nu og på lang sigt;
47. understreger, at ubegrænset deltagelse i det offentlige liv udgør en hjørnesten i et pluralistisk og demokratisk samfund. Det er imidlertid en forudsætning for dette, at borgerne har tillid til de statslige institutioner. Man kan ikke tale om deltagelse uden tillid, og tillid er ikke mulig uden oplysning af offentligheden. Udvalget mener, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i den forbindelse;
48. peger afslutningsvis på, at demokratiet og retsstaten kun står solidt, hvis den politiske ledelse på samtlige niveauer mødes af velinformerede borgere.

Bruxelles, den 30. juni 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁶⁾ Offentlig høring om deltagelse i valg til Europa-Parlamentet (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12684-Inklusivt-valg-til-Europa-Parlamentet-vi-underst%C3%B8tter-EU-borgernes-stemmeret-og-ret-til-at-stille-op-som-kandidat-i-andre-EU-lande_da) og om deltagelse i kommunalvalg (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12733-Inklusive-valg-i-Europa-bedre-muligheder-for-EU-borgere-som-er-bosat-i-et-andet-EU-land-for-at-ud%C3%B8ve-deres-ret-til-at-deltage-i-kommunalvalg_da).

⁽⁷⁾ <https://eci.ec.europa.eu/013/public/#/screen/home>

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling inden 2030

(2021/C 440/07)

Ordfører:	Ricardo RIO (PT/EPP), borgmester i Braga
Basisdokument:	»Delivering on the UN's Sustainable Development Goals — a comprehensive approach« (opfyldelse af FN's mål for bæredygtig udvikling — en samlet tilgang) Årlig strategi for bæredygtig vækst 2021

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling er afgørende for alle 194 lande, der har tilsluttet sig FN's dagsorden for bæredygtig udvikling, og mener, at den vedvarende pandemi og de forventede sundhedsmæssige, økonomiske, sociale, miljørelaterede og kulturelle følger af denne skaber ny fremdrift i bestræbelserne på at opfylde disse mål. Udvalget opfordrer derfor indtrængende de europæiske ledere til at være ambitiøse og konsekvente i deres indenrigs- og udenrigspolitiske dagsordener og til at slå tydeligt fast, at EU i forbindelse med FN's tiår for handling for bæredygtig udvikling skal spille en ledende rolle og have en klar førerposition i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling på alle forvaltningsniveauer;
2. mener, at denne udtalelse skal betragtes som en opfordring til Kommissionen om at styrke målene for bæredygtig udvikling som en integreret del af de europæiske kerneværdier og europæisk identitet og dermed give dem en tilstrækkeligt høj profil i sit overordnede narrativ og sine prioriteter;
3. bifalder, at Kommissionen viser politisk lederskab ved at gennemføre målene for bæredygtig udvikling ved hjælp af den europæiske grønne pagt og det europæiske semesters fornyede fokus på målene for bæredygtig udvikling såvel som Kommissionens tilgang til at fremme en ambitiøs dagsorden for et mere bæredygtigt, konkurrencedygtigt og samhörigt EU, der er åbent for omverdenen og parat til det 21. århundredes udfordringer, og som er blevet styrket med supplerende midler fra NextGeneration EU for at skabe et grønnere, mere digitalt og mere modstandsdygtigt Europa;
4. støtter imidlertid fortsat anmodningen fra Rådet, Europa-Parlamentet, RU og EU's tidligere multiinteressentplatform for bæredygtig udvikling om at udarbejde en overordnet strategi for målene for bæredygtig udvikling til erstatning for Europa 2020-strategien. Den bør realisere den fælles vision om den model for bæredygtig udvikling, som vi ønsker at fremme for EU og fra EU's side, så alle de lokale og regionale myndigheder kan dele de samme målsætninger på et fælles sprog;
5. minder om, at EU med sin revision af handelspolitikken har som mål at fremme en større bæredygtighed, der stemmer overens med Unionens tilsagn om at gennemføre FN's mål for bæredygtig udvikling. Kun en bæredygtig og sammenhængende handelsmodel, der lever op til EU's grundlæggende værdier, kan bidrage til velfærd og velstand for alle, både internt i EU og i andre dele af verden;
6. beklager, at målene for bæredygtig udvikling gradvist har mistet terræn i EU's narrativ og fået en lavere profil i EU's politiske beslutningstagning, hvilket bringer sandsynligheden for deres gennemførelse inden 2030 i fare;
7. er af den opfattelse, at kommunikation og peer-læringskapacitet med hensyn til målene for bæredygtig udvikling er afgørende for at øge bevidstheden og engagementet hos alle modparter, hvilket kræver en større overensstemmelse mellem EU's forvaltning på det økonomiske, sociale og miljømæssige område såsom det europæiske semester, den europæiske grønne pagt og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og målene for bæredygtig udvikling;
8. bemærker, at samspillet mellem de nævnte initiativer og målene for bæredygtig udvikling undertiden lader til at være svag. Udvalget understreger i den forbindelse, at Kommissionen bør inddrage alle Kommissionens relevante tjenestegrene og undgå »silointitiativer«;

9. bifalder arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling inden 2030, da det er en nyttig rapport om gennemførelsen, men beklager, at det blot oplister initiativer, der hører under målene for bæredygtig udvikling;

10. gør opmærksom på, at f.eks. den ajourførte nye industristrategi⁽¹⁾, der blev fremlagt i maj 2021, ikke nævner målene for bæredygtig udvikling og derfor ikke kan være en del af en bredere, omfattende indsats for at skabe politiksammenhæng og bæredygtig udvikling. Dette begrænser nytten ved arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, når det gælder gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

11. glæder sig over det tilsagn, der gives i »Meddelelsen om bedre regulering« af 29. april 2021⁽²⁾, om at integrere verdensmålene for bæredygtig udvikling i alle politikker samt udpege relevante verdensmål for hvert forslag og undersøge, hvordan initiativet vil bidrage til at nå målene, hvormed RU's tidligere opfordring⁽³⁾ imødekommes. Udvalget anser desuden gennemsigtige og bredt funderede forudgående konsekvensanalyser som særligt vigtige for bæredygtighedskontrollen af forslag;

12. glæder sig over, at der i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene er fokus på vigtigheden af interessenternes deltagelse og på anerkendelsen af både Det Europæiske Regionsudvalgs og de lokale og regionale myndigheders rolle og arbejde. Udvalget fremhæver desuden den vigtige rolle, der spilles af nationale, europæiske og internationale sammenslutninger af regioner og byer;

13. bemærker, at de tidligere bekendtgjorte foranstaltninger med yderligere drøftelser og dialog via konferencer og regelmæssige arrangementer, der afholdes af Kommissionen, endnu ikke er blevet til noget, og opfordrer til et tættere samarbejde mellem Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Regionsudvalg om gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling på EU-plan;

14. understreger, at covid-19-pandemien har vist vigtigheden af bæredygtig udvikling, og at målene for bæredygtig udvikling kan bidrage til, at vi bevæger os mod en sammenhængende, helhedsorienteret vision for NextGenerationEU og for fastlæggelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner, navnlig som led i genopretnings- og resiliensfaciliteten;

15. mener, at den manglende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i nogle medlemsstater og manglen på en meningsfuld høringsproces ved udarbejdelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner — gennem udpegelsen af prioriteter og planlagte foranstaltninger — sætter planernes succes på spil i disse medlemsstater, idet det regionale syn på de gennemgribende økonomiske, sociale og miljømæssige omstillingsprocesser kun afspejles i begrænset omfang. Det er tvungende nødvendigt at støtte en lokalisering af målene for bæredygtig udvikling med henblik på en bedre og mere retfærdig genopbygning;

16. understreger, at der er to afgørende tilgange, nemlig en mere sammenhængende koordinering mellem målene for bæredygtig udvikling og de vigtigste EU-politikker og en ny indsats for at gennemføre målene for bæredygtig udvikling på lokalt og regionalt plan. Dette bør ske med klare incitamenter for alle interessenter. I den forbindelse vil et stærkere samspil mellem EU-institutionerne og det lokale og regionale niveau være til gavn for alle parter.

Forvaltningen af målene for bæredygtig udvikling og EU-institutionerne

17. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder, at den nuværende Kommission har udvist et stærkt politisk engagement i forbindelse med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. Dette bør dog ledsages af specifikke interne forvaltningsordninger internt i Kommissionen såsom regelmæssige koordineringsmøder mellem formandens kabinet og andre kommissærers kabinetter om mainstreaming af målene for bæredygtig udvikling;

18. er af den opfattelse, at EU's multiinteressentplatform var et godt skridt til at inddrage civilsamfundet og de lokale og regionale myndigheder i beslutninger om målene for bæredygtig udvikling på europæisk plan. Platformens henstillinger vedrørende gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling i EU bør anvendes til yderligere tiltag⁽⁴⁾;

19. anerkender den europæiske klimapagt som et skridt til at tilskynde flere mennesker til at handle, men den har udelukkende fokus på grønne emner og på at tilskynde interessenterne til at handle, mens platformen dækkede alle målene for bæredygtig udvikling og fungerede som en dialogstruktur, der kunne støtte og rådgive Kommissionen om deres rettidige gennemførelse;

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning, 5. maj 2021 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021DC0350&qid=1626187870208&from=DA>.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-joining-forces-make-better-laws_en

⁽³⁾ Punkt 42 i Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mål for bæredygtig udvikling: et udgangspunkt for en langsigtet EU-strategi for et bæredygtigt Europa inden 2030, Arnoldas Abramavičius.

<https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/cor-2019-00239-00-00-ac-tra-da.docx/content>

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/sdg_multi-stakeholder_platform_input_to_reflection_paper_sustainable_europe2.pdf

20. anbefaler, at den rapport, der blev udarbejdet ved udgangen af den tidligere platforms mandat, anvendes til at forberede eventuelle yderligere strukturerede dialoger. Udvalget slår også til lyd for, at fremtidige strukturerede dialoger så vidt muligt repræsenterer den brede vifte af interessenter inden for bæredygtig udvikling lige fra civilsamfundsorganisationer, den private sektor, fagforeninger, den akademiske verden til regionale og lokale myndigheder, minoritetsgrupper og sårbare grupper, som repræsenterer de fire dimensioner af bæredygtig udvikling (økonomisk, miljømæssig, social, forvaltningsmæssig), og som har skabt resultater og erhvervet sig erfaringer i deres arbejde med målene for bæredygtig udvikling på EU-plan. Interessenterne bør til gengæld holdes ansvarlige over for deres bagland og indsamle input og rapportere tilbage til dem;

21. understreger betydningen af at integrere ligestilling mellem kønnene og lige muligheder for alle i de EU-politikker og -programmer, der gennemfører målene for bæredygtig udvikling, som fremhævet i den nylige rapport fra Den Europæiske Revisionsret om integration af kønsaspektet i EU-budgettet ⁽³⁾;

22. anmoder derfor Kommissionen om at forny platformen for målene for bæredygtig udvikling eller oprette en anden effektiv dialogplatform og struktureret opfølgning, der kan fremme ekspertisen fra alle de forskellige interessenter fra offentlige og private institutioner med hensyn til 2030-dagsordenen og rådgive Kommissionen direkte;

23. gentager opfordringerne fra forskellige sektorer — navnlig fra Det Europæiske Regionsudvalg, som går forrest med den konkrete anvendelse af nærhedsprincippet — til, at EU's samordnede indsats i højere grad tager udgangspunkt i deling af bedste praksis, konsekvensanalyser og en bedre forbindelse med den såkaldte »firedobbelte helix« (videnskab, politik, industri og samfund). Den største effekt opnås ved at integrere viden og erfaring på tværs af fagområder, politikområder og alle målene for bæredygtig udvikling. Kommissionens initiativ om intelligente byer er et glimrende eksempel, der bør fremmes og udvikles i andre GD'er og politikker. Det samme gælder platformen for intelligente specialiseringsstrategier (S3) for målene for bæredygtig udvikling, som kan udnyttes bedre i de europæiske regioner;

24. mener, at Kommissionen bør vælge nogle få indikatorer for sociale, økonomiske og miljømæssige data på lokalt og regionalt plan, hvor det lokale og regionale niveau kan have indflydelse, med henblik på at undersøge udviklingen i 2030-dagsordenen i hele EU og, hvor muligt, indvirkningen på internationalt plan. I den forbindelse bør man tage den indsats, der allerede er gjort i nogle medlemslande, i betragtning;

25. insisterer på, at overvågning og data er vigtige kommunikationsværktøjer for at kunne interagere med borgerne og civilsamfundet på lokalt og regionalt plan. RU og de lokale og regionale myndigheder er engageret i at »lokalisere« målene for bæredygtig udvikling og er vigtige dataindsamlere. RU samarbejder eksempelvis med OECD og indsamler regelmæssigt data om det lokale og regionale engagement i målene for bæredygtig udvikling, og mener, at dette er et eksemplarisk partnerskab, der bygger på evidensbaseret forskning;

26. opfordrer Kommissionen til at styrke Eurostats overvågningsrapport om målene for bæredygtig udvikling ved at indarbejde niveauer for realisering af målene for bæredygtig udvikling, der let og på ubureaukratisk vis kan kvantificeres og fastsættes. Kommissionen bør gøre øget brug af disse rapporter inden for rammerne af det europæiske semester og berige dem med data og bedste praksis fra de lokale og regionale myndigheder, idet den nuværende overvågning ikke omfatter data på NUTS 2-niveau.

Målene for bæredygtig udviklings rolle i det europæiske semester med henblik på en bæredygtig genopretning

27. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender det store arbejde, som Kommissionen har udført for at integrere målene for bæredygtig udvikling i det europæiske semester i 2020-semestercyklussen. Den gradvise indarbejdelse af målene for bæredygtig udvikling i den årlige strategi for bæredygtig vækst, landerapporterne og de nationale reformprogrammer har vist et ægte engagement fra EU's side i et paradigmeskift, der går i retning af bæredygtig udvikling;

28. støtter den europæiske grønne pagt, efterlyser en mere synergibaseret fortolkning af målene for bæredygtig udvikling i håndteringen af klimaændringerne og understreger i den forbindelse nytteværdien af målene for bæredygtig udvikling og navnlig mål 13 samt muligheden for at arbejde med kompromiser og politiksammenhængen med rammerne for målene for bæredygtig udvikling;

29. mener, at det er nødvendigt at tilpasse prioriteterne i alle finansieringsprogrammerne for at integrere målene for bæredygtig udvikling i alle politikker. Udvalget nævner som eksempel, at 100 klimaneutrale byer i 2030 er et skridt, der fremskynder realiseringen af målene for bæredygtig udvikling. Investeringer i sociale spørgsmål er også gavnlige for klimaet;

⁽³⁾ <https://bit.ly/3fXlaF>

30. opfordrer derfor Kommissionen til, at den udtrykkeligt integrerer målene for bæredygtig udvikling i et reformeret europæisk semester, der fører til en stedbaseret bæredygtig genopretning, som fuldt ud inddrager de lokale og regionale myndigheder og supplerer reformer og investeringer i medlemsstaterne, som bør være bæredygtighedssikrede og skabe europæisk merværdi;

31. gentager på den baggrund behovet for at Kommissionen fastlægger en definition af »strukturelle reformer« inden for rammerne af det europæiske semester. En sådan definition er nødvendig for at sikre, at disse reformer begrænses til politikområder, der er relevante for opfyldelsen af målsætningerne i EU-traktaten og gennemførelsen af EU's overordnede politiske strategier, herunder målene for bæredygtig udvikling, og som i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet direkte vedrører EU's kompetencer⁽⁶⁾;

32. opfordrer Kommissionen til at betragte bidraget til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling som en fælles og tværgående målsætning for alle de europæiske finansieringsprogrammer under direkte og indirekte forvaltning;

33. mener således, at dets anbefalinger om en forbedring af det europæiske semesters ansvarlighed er meget mere relevante nu, og at det er tvingende nødvendigt at inddrage regioner, byer, landkommuner og interessenter i processen og gøre forvaltningen mere demokratisk og gennemsigtig. Udvalget bemærker, at arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om opfyldelse af FN's mål for bæredygtig udvikling også peger i denne retning ved at fastslå nødvendigheden af at inddrage interessenterne i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

34. gentager sin opfordring til, at der vedtages en europæisk adfærdskodeks for at inddrage de lokale og regionale myndigheder og deres repræsentative sammenslutninger i det europæiske semester, og bemærker, at Kommissionen bør gå foran med et godt eksempel og sørge for en struktureret dialog med interessenterne om det europæiske semester, navnlig efter det tomrum, der er opstået med den manglende fornyelse af EU's multiinteressentplatform på højt niveau om målene for bæredygtig udvikling;

35. foreslår, at det første skridt i denne retning bliver afholdelsen af en interessentkonference om det europæiske semester, med støtte fra begge rådgivende udvalg og/eller høring af udvalgene inden offentliggørelsen af den næste årlige strategi for bæredygtig vækst;

36. understreger, at promoveringen af de to omstillinger og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og den tilhørende handlingsplan i de nationale genopretnings- og resiliensplaner ikke er nok til at dække målene for bæredygtig udvikling på en sammenhængende og konsekvent måde med henblik på at udstikke en klar kurs mod opnåelsen af delmål og overordnede mål. Den aktuelle krise har vist, at EU har brug for målene for bæredygtig udvikling som en bredere tilgang, der også omfatter og har forbindelse til andre politikker — såsom biodiversitet og sundhed — for at undgå fremtidige kriser;

37. opfordrer — eftersom EU står ved en skillevej — Kommissionen til at benytte den næste årlige strategi for bæredygtig vækst 2022 til formelt at integrere målene for bæredygtig udvikling i det europæiske semester, i højere grad knytte målene for bæredygtig udvikling til genopretnings- og resiliensfaciliteten og udtrykkeligt fastslå, at målene for bæredygtig udvikling er en måde for EU til at skabe bæredygtig genopretning;

38. mener, at et fortsat fokus på det europæiske semester som rammen for EU-landenes koordinering af deres økonomiske politikker er muligt med medtagelsen af målene for bæredygtig udvikling, og at målene for bæredygtig udvikling bør integreres i det europæiske semester ved førstkommande lejlighed;

39. opfordrer Kommissionen til at påbegynde denne integration i forbindelse med vurderingen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner ved at kortlægge målene for bæredygtig udvikling i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, som medlemsstaterne fremlægger. Udvalget understreger, at en sådan belysning vil blive foretaget af Kommissionens tjenestegrene, hvad angår planernes bidrag til målene for bæredygtig udvikling. Dette vil give et nyttigt overblik over disse planers fuldstændighed uden at udgøre en yderligere administrativ byrde med hensyn til rapporteringen;

40. opfordrer Kommissionen til at overveje, om det vil være muligt at etablere en enkel og ubureaukratisk miljøresultattavle, der kan supplere den sociale resultattavle inden for rammerne af det europæiske semester og forberede den formelle reintegration af målene for bæredygtig udvikling i det næste europæiske semester;

41. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om krav til virksomhedernes sociale ansvar, der i højere grad er afstemt efter gennemførelsen af dagsordenen for bæredygtig udvikling. Dette kunne omfatte overvejelser om et enkelt og ubureaukratisk europæisk pas for store virksomheders sociale ansvar, der fastsætter krav vedrørende målene for bæredygtig udvikling med hensyn til arbejdsmarkedsrelationer, ligestilling mellem kønnene, styring af forsyningskæden, beskatning og finansiell gennemsigtighed;

⁽⁶⁾ Se RU's udtalelse 3764/2018 om Reformstøtteprogrammet <https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2018-03764-00-00-AC-TRA-DA.docx/content>.

42. mener, at Kommissionens forslag om en revision af stabilitets- og vækstpagten, der skal forelægges i sidste kvartal af 2021, bør bane vejen for en holdbar reform af EU's budgetmæssige og makroøkonomiske overvågningsmekanismer med henblik på at sikre et tilstrækkeligt højt niveau af offentlige kvalitetsinvesteringer i en bæredygtig omstilling af Den Europæiske Union. Dette bør omfatte forslag om at integrere enkle og ubureaukratiske indikatorer i den finanspolitiske ramme, som i højere grad afspejler bevægelsen i retning af opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling end BNP.

Lokale og regionale bidrag til målene for bæredygtig udvikling

43. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at OECD anslår, at 65 % af de 169 delmål under de 17 mål for bæredygtig udvikling ikke kan nås uden inddragelse af eller koordinering med de lokale og regionale myndigheder ⁽⁷⁾;

44. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder i gennemsnit tegnede sig for 53 % af de samlede offentlige investeringer i 2018 i EU ⁽⁸⁾. De fleste af disse investeringer vedrører infrastruktur for basale tjenester, som byerne og/eller regionerne har nøglekompetencer til, og som til tider er forbundet med specifikke mål for bæredygtig udvikling, f.eks. uddannelse, sundhed, social infrastruktur, drikkevand, sanitet, behandling af fast affald, energi, transport og boliger. Udvalget bemærker endvidere, at et helt mål for bæredygtig udvikling, nemlig mål 11, drejer sig om byer og lokalsamfund;

45. mener, at de lokale og regionale myndigheder er afgørende for iværksættelsen af lokale, regionale og dermed også nationale politikker på vigtige områder, der er relateret til målene for bæredygtig udvikling, såsom miljø, offentlige tjenester, uddannelse, sundhed samt økonomisk og territorial udvikling, og at de bidrager til mange andre mål, såsom ligestilling mellem kønnene, bæredygtigt forbrug, beskæftigelse, innovation, inklusive samfund, god regeringsførelse og partnerskaber. Det er derfor vigtigt at styrke den eksisterende konsensus om at opskalere de territoriale prioriteter inden for rammerne af EU-politikken. Mange netværk har oprettet arbejdsgrupper, hvor medlemmerne deler oplysninger om og erfaringer med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling i deres respektive lande — i visse tilfælde med modparter i partnerlande — og forsvare deres mål over for Kommissionen og i internationale fora. Det er ligeledes vigtigt, at de beføjelser, som de lokale og regionale myndigheder har i deres egne lande, også kan udøves på EU-niveau, eftersom dette vil gøre det nemmere at fremme offentlige politikker til gavn for målene for bæredygtig udvikling på alle niveauer;

46. glæder sig over de foreløbige resultater af RU/OECD-rundspørgen om målene for bæredygtig udvikling og genopretningen ⁽⁹⁾, som viser, at de lokale og regionale myndigheder på trods af pandemien stadig er engagerede i målene for bæredygtig udvikling, og hvor 60 % af de lokale og regionale respondenter erklærer, at de er overbeviste om, at verdensmålene kan bidrage til en mere holistisk tilgang til genopretningen, og 43 %, at de har en særlig forvaltningsstruktur til gennemførelsen af målene.

47. anerkender det arbejde, som internationale og europæiske sammenslutninger og organisationer gør for at støtte lokaliseringen af målene for bæredygtig udvikling på europæisk og internationalt plan gennem decentraliseret samarbejde, og efterlyser en større indsats for at fremme sådanne partnerskaber ⁽¹⁰⁾;

48. opfordrer til yderligere udvikling af FN-initiativet om gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling på lokalt plan for at fremskynde og optrappe indsatsen for at nå målene inden 2030. Udvalget forpligter sig til at arbejde sammen med FN og Kommissionen om at fremme mobiliseringen af byer og regioner i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling på lokalt plan og udarbejdelsen af frivillige lokale/regionale/subnationale revisioner, som i sidste ende kan bidrage til frivillige nationale revisioner;

49. understreger nødvendigheden af en lokal indsats, når det gælder om at måle fremskridtene med opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling. EU bør hjælpe byerne og regionerne med at overvåge deres fremskridt med opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling på baggrund af deres egen situation ⁽¹¹⁾;

⁽⁷⁾ OECD citerer FN's Bæredygtige Udviklingsløsningsnetværk i A Territorial Approach to the Sustainable Development Goals: A role for Cities and Regions to leave no-one behind (en territorial tilgang til målene for bæredygtig udvikling: en rolle for byer og regioner, så ingen bliver lad i stikken) (2017) — OECD.

⁽⁸⁾ 2019, »Key Data on Local and Regional Governments in the EU« (nøgledata for lokale og regionale myndigheder i EU) — OECD.

⁽⁹⁾ RU/OECD-undersøgelse: Verdensmålene for bæredygtig udvikling som en ramme for genopretningen efter covid-19 i byer og regioner. Gennemført mellem den 10. maj og den 18. juni 2021.

⁽¹⁰⁾ F.eks. OECD's pilotprojekt for en territorial tilgang til målene for bæredygtig udvikling, De Europæiske Kommuners og Regioners Råds (CEMR) arbejde med at hjælpe de nationale sammenslutninger af regioner og byer med at udarbejde frivillige subnationale revisioner, som dækker hele lande, Forsamlingen af Regioner i Europas (AER) arbejde med hensyn til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling på lokalt og regionalt plan, Regions4's praksisfællesskab for målene for bæredygtig udvikling, Eurocities' arbejdsgruppe om målene for bæredygtig udvikling, PLATFORMA's og UCLG's uddannelse af underviserne om målene for bæredygtig udvikling, EU's Urbact om målene for bæredygtig udvikling, City Mayors Foundation til fremme af bæredygtigheden og ICLE, et førende netværk for byer i hele verden, når det gælder bæredygtighedsprogrammer, for blot at nævne nogle få.

⁽¹¹⁾ Sådant som det f.eks. er tilfældet i Portugal i øjeblikket med University of Portugals CESOP Local-projekter og University of Lisbons OSD Local-projekter.

50. anmoder Det Fælles Forskningscenter om at fortsætte sit arbejde med frivillige lokale revisioner i form af håndbøger og om at medtage dette i de intelligente specialiseringsmekanismer for at hjælpe byer og lokale myndigheder med at bruge samhørigheds- og andre finansielle instrumenter. Endvidere bør Kommissionen sørge for incitamenter til, at byer og regioner vil gøre en indsats for at forankre målene for bæredygtig udvikling på lokalt og regionalt niveau. RU bør koordinere denne brede proces;

51. bemærker, at det også er nødvendigt at styrke kapacitetsopbygningen på lokalt plan, når det gælder gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. Udvalget anser det for afgørende, at der i fællesskab udvikles strategiske forvaltningsmodeller og specifikke forvaltningsværktøjer møntet på bæredygtig udvikling, samtidig med at der tilbydes uddannelseskurser til beslutningstagerne og personalet hos de lokale myndigheder og de lokale interessenter. EU kunne støtte europæiske netværk for fælles udvikling og sådanne uddannelsesmuligheder. RU finder også, at forskning spiller en afgørende rolle — det gælder både videnskabelig-teknologisk og humanistisk forskning — for at nå målene om bæredygtig udvikling, og derfor bør der sikres tilstrækkelig finansiering til videns- og innovationscentre;

52. bemærker, at det er nødvendigt at fremme en samarbejdskultur på tværs af alle sektorer og niveauer, der gennemfører målene for bæredygtig udvikling;

53. anmoder derfor om, at Kommissionen sørger for direkte incitamenter til, at de lokale og regionale myndigheder kan samarbejde direkte med den private sektor og civilsamfundet om at fremme målene for bæredygtig udvikling;

54. fremhæver regionernes afgørende rolle med hensyn til at udforme og gennemføre målene for bæredygtig udvikling på lokalt plan som vigtige partnere for nationale og lokale enheder i tråd med det samarbejde, der er nedfældet i mål 17. Regionernes økonomiske og tekniske støtte er væsentlig for at støtte og opbygge lokale kapaciteter med henblik på at gennemføre målene for bæredygtig udvikling på lokalt plan og sikre, at bæredygtige landdistrikter og bynære områder arbejder sammen med byerne på en bæredygtig måde;

55. går stærkt ind for at dele bedste praksis på lokalt og regionalt plan og mener, at det er afgørende for at fremme dagsordenen for bæredygtig udvikling, f.eks. gennem det nyligt oprettede Urbact-pilotnetværk, hvor byerne lokaliserer målene for bæredygtig udvikling. EU bør imidlertid oprette et nyt program for udveksling af god praksis mellem byer og regioner i hele EU og også med byer på andre kontinenter med henblik på at finde frem til bedste praksis på globalt plan og fremme bilaterale aftaler;

56. bemærker, at RU tilbyder at gå sammen med andre EU-institutioner om at afholde »Videnskab møder regionerne«-arrangementer og indsatsprojekter vedrørende målene for bæredygtig udvikling — pilotprojekter, forsøg, udarbejdelse af prototyper og opskalering, og i den forbindelse navnlig udnytte erfaringerne fra de regioner, der bygger deres politikker på målene for bæredygtig udvikling, og derefter fremme deres reproducerbarhed og skalerbarhed;

57. anmoder EU om at sørge for incitamenter til at fremme deltagelsesbaserede foranstaltninger fra offentligheden og lokale organisationer med hensyn til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. Disse incitamenter bør forbedre 2030-dagsordenens formidling og promovere målene for bæredygtig udvikling blandt den brede befolkning, både i og uden for Europa gennem partnerskaber på flere niveauer og med flere interessenter;

58. gentager RU's tilsagn om at styrke partnerskaberne med OECD, Eurocities, AER, CEMR-PLATFORMA og Regions4 for at fremskynde lokaliseringen af målene for bæredygtig udvikling og promovere målene for bæredygtig udvikling som en overordnet EU-kerneverdi. Udvalget vil indgå andre partnerskaber for yderligere at støtte lokaliseringen af målene for bæredygtig udvikling i og uden for Europa;

59. henviser til sin udtalelse med titlen *Mål for bæredygtig udvikling: et udgangspunkt for en langsigtet EU strategi for et bæredygtigt Europa inden 2030* ⁽¹²⁾, hvor RU gjorde rede for sine politiske holdninger til oplægget *På vej mod et bæredygtigt Europa i 2030*, og som stadig er relevant i opfordringen til Kommissionen om at »påtage sig en ledende rolle i etableringen af en flerniveau-, multistakeholder- og tværsektoriel styring, der gør det muligt at integrere alle dimensioner af målene for bæredygtig udvikling i alle EU's politikker«.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹²⁾ Ordfører: Arnoldas Abramavicius (LT/EPP), vedtaget den 26. juni 2019, COR-2019-00239.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om opbygning af et klimarobust Europa — Den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer

(2021/C 440/08)

Ordfører:	Markku MARKKULA (FI/EPP), formand for byrådet i Espoo
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer COM(2021) 82 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle hovedbemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens opfordring i den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer til, at byer og regioner sammen med RU skal bane vejen for et højere ambitionsniveau med hensyn til modstandsdygtighed over for klimaændringer, og til at lægge vægt på en bedre integrering af EU-foranstaltninger i nationale, regionale og lokale love og aktiviteter;
2. fastslår med bekymring, at de økonomiske tab som følge af ekstreme vejrforhold beløb sig til over 436 mia. EUR fra 1980 til 2016, og at de vil vokse til mindst 170 mia. EUR om året, hvis den globale opvarmning når 3 °C over det førindustrielle niveau;
3. gentager, at det akutte behov for at håndtere klimaændringerne i overensstemmelse med Parisaftalen kræver et engageret politisk lederskab på alle forvaltningsniveauer til fremme af en handlingsorienteret og veldefineret omstilling til et klimaneutralt Europa understøttet af et bottom-up-perspektiv, hvor tilpasning og modvirkning er godt integreret;
4. fastslår, at byernes og regionernes rolle har ændret sig, så den ikke længere er forvaltningsfokuseret og autoritetscentreret, men service- og samarbejdsdrevet med inddragelse af borgerne, det akademiske miljø, virksomhederne og den tredje sektor. Udvalget opfordrer indtrængende byerne og regionerne til at analysere og forny deres rolle, samarbejde og innovationspolitikker for på en bred front at fremme samfunds- og teknologiassisterede innovationer. Dette vil sætte dem i stand til at tackle større samfundsmæssige udfordringer og opretholde de rette forudsætninger for et velfærdssamfund;
5. opfordrer til, at efterspørgselsbaserede politikker og CO₂-fodafttryk og -håndaftryk benyttes som kriterier for bæredygtige offentlige udbud for at øge omstillingen til cirkulær økonomi og efterspørgslen efter bæredygtige og klimavenlige varer og tjenester;
6. fremhæver den afgørende betydning af den lokale bevidsthed og det lokale engagement. Med henblik på at tilskynde til denne indsats er der behov for nye innovative måder, hvorpå der kan skabes støtte af høj kvalitet til indsatsen på lokalt niveau. RU vil samarbejde med Kommissionen om at udvikle operationelle modeller for programmer under overskriften »den grønne pagt på lokalt niveau« for kommuner af forskellig størrelse og på forskellige udviklingsstadier, der er tilpasset deres lokale forhold;
7. bemærker, at det har stor betydning for opfyldelsen af målene, at den seneste forskningsviden anvendes, modificeres og opfylder potentielle operationelle behov meget hurtigere end hidtil. Udvalget opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at oprette EFR-knudepunkter, som fokuserer på at fremme de innovationer, der er nødvendige på lokalt og regionalt plan set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt, og som arbejder på at udvikle økosystemer for den akademiske verden, erhvervslivet, samfundet og de enkelte borgere;

8. illustrerer via sin politik- og kommunikationskampagne inden for rammerne af initiativet »den europæiske grønne pagt på lokalt niveau«, hvordan byer og regioner kan fremme en retfærdig og bæredygtig omstilling under anvendelse af lokal, regional, national og EU-baseret offentlig og privat finansiering sammen med andre støtteinitiativer. Udvalget er fast besluttet på at samarbejde og nå frem til banebrydende løsninger sammen med Kommissionen, EU-missionerne, Det Europæiske Innovationsråd, netværket af regionale EFR-knudepunkter og andre initiativer fra relevante interessenter;

9. gør opmærksom på, at ca. 40 % af byerne i EU med over 150 000 indbyggere har vedtaget klimatilpasningsplaner⁽¹⁾. Udvalget opfordrer alle byer til at deltage og regelmæssigt ajourføre viden og bedste praksis inden for forskning, udvikling og innovation (FUI). Udvalget opfordrer byer og regioner til at gå sammen med det lokale og det internationale erhvervsliv og oprette partnerskaber for at tilpasse sig og modvirke klimaændringer og opfordrer Kommissionen til at videreformidle positive resultater;

10. støtter udtrykkeligt strategiens tilgang til at opnå modstandsdygtighed på en retfærdig og afbalanceret måde. Klimaændringerne bliver stadig mere problematiske, især for mennesker, der lever i sårbare situationer, de ældre, syge og lavindkomstgrupperne. Strategien skal være særlig opmærksom på disse grupper;

11. understreger sin parathed og villighed til sammen med byer og regioner at skabe et Europa-dækkende tilpasningssystem og en velfungerende struktur for flerniveauforvaltning med klare ansvarsområder. Målet er at muliggøre tiltag og skabe effektive regionale og lokale tilpasnings- og modvirkningsmekanismer baseret på et fælles samarbejde mellem den offentlige, private og tredje sektor og forbedre viden, kapaciteter og udnyttelsen af finansielle ressourcer.

Tilpasningsstrategien inden for rammerne af den europæiske grønne pagt

12. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at Kommissionen senest et år efter denne forordnings ikrafttræden bør vedtage retningslinjer med fælles principper og praksis for identifikation, klassificering og forsvarlig forvaltning af fysiske og materielle klimarisici i forbindelse med planlægning, udvikling, gennemførelse og overvågning af planer, programmer og projekter;

13. mener, at der bør skabes synergier mellem retningslinjerne for tilpasningen og direktiverne om miljøvurdering;

14. bemærker, at lokale og regionale myndigheder har ansvaret for over 70 % af foranstaltningerne til modvirkning af klimaændringer og for op til 90 % af klimatilpasningstiltagene, af hvilken grund ingen tilpasningspolitik vil lykkes, medmindre den tager højde for regionernes og byernes behov, synspunkter og ekspertise;

15. opfordrer til et stærkt engagement fra byers og regioners side i forbindelse med udarbejdelsen af deres klimakøreplaner og handlingsplaner på lokalt niveau inden for rammerne af den grønne pagt som det bærende element i indsatsen mod klimaændringer — og med henblik på at hindre det ikketilpasningsmulige og tilpasse sig til det ikkeforebyggelige;

16. opfordrer til, at man styrker det regionale samarbejde mellem parterne om klimatilpasningsplaner og -foranstaltninger på stedet. Det er på det lokale og regionale niveau, at foranstaltninger skal gennemføres i samspil med borgere og virksomheder;

17. anerkender, at EU's regioner i den yderste periferi står over for alvorlige tilpasningsudfordringer som følge af deres særlige sårbarhed, som gør dem særligt udsatte for virkningerne af klimaændringerne, og bifalder alle bestræbelser på at afbøde disse virkninger, såsom udveksling af bedste praksis og globale og regionale tilpasningsløsninger, som Kommissionen og medlemsstaterne bør fremme og støtte;

18. fremhæver vigtigheden af fælles udvikling af passende tilpasningsmetoder og -instrumenter til understøttelse af medskabelsen af samfundsmæssige innovationer, af det grænseoverskridende samarbejde, af udvekslingen af erfaringer og af modvirkningskapaciteten. I den forbindelse kan foranstaltninger under det specifikke mål nr. 2 i Interreg 2021-2027 yde et vigtigt bidrag;

⁽¹⁾ Rapport om gennemførelsen af EU-strategien for tilpasning til klimaændringer, COM(2018) 738 final.

19. understreger, at der er et voksende solidt dokumentationsgrundlag, der viser, at kvinder er uforholdsmæssigt mere sårbare over for klimaændringer i nogle medlemsstater på grund af rodfæstede sociale normer og socialøkonomiske strukturer, der afskærer dem fra adgang til ressourcer, beslutningstagning, information, uddannelse, beskæftigelse osv. Udvalget mener derfor, at EU-politikkerne, herunder den europæiske grønne pagt, for at overvinde disse hindringer og udnytte det fulde potentiale ved kvinders og pigers færdigheder, viden og kvalifikationer er afgørende for at sikre en effektiv og bæredygtig tilpasning til klimaændringerne og nedbringe katastroferisici;

20. understreger vigtigheden af hurtig adgang til ekspertrådgivning vedrørende udnyttelsen af EU's videngrundlag og finansieringsinstrumenter;

21. understreger behovet for en naturbaseret tilpasning af skovene og skovbruget til klimaændringerne. Skove og skovejere spiller en yderst vigtig rolle for klimainsatsen, samtidig med at de selv i særlig grad berøres af klimaændringerne. Udvalget forventer, at der i EU's bebudede skovstrategi tages hensyn til særlige skovkarakteristika i forskellige dele af Europa, og at der vil være en stærk sammenhæng mellem denne strategi, EU-strategien for tilpasning til klimaændringer og EU's biodiversitetsstrategi. Udvalget forventer ligeledes, at EU træffer støtteforanstaltninger for seminaturlige skove i forbindelse med deres tilpasning til klimaændringer og styrkelse som CO₂-reservoirer;

22. opfordrer til en hurtig og ambitiøs gennemførelse af strategiens bebudede foranstaltninger til fremme af naturbaserede tilpasningsløsninger, herunder nye og innovative finansieringsmodeller og -produkter. Dette vedrører navnlig beskyttelse og genopretning af vådområder og tørvemoser og indsatsen for grønnere byer. Sådanne løsninger bidrager både til at øge modstandsdygtigheden over for klimaændringer, til en sund levevis og til at opfylde andre mål i den grønne pagt;

23. mener, at omfattende offentlig-private investeringer i udvikling og gennemførelse af nye innovative løsninger har afgørende betydning. Et eksempel er rapporten »Net Zero by 2050: A Roadmap for the Global Energy Sector« offentliggjort af Det Internationale Energiagentur (IEA) i maj 2021, som med udgangspunkt i mere end 400 foreløbige mål dokumenterer, hvordan der kan opnås kulstofneutralitet i 2050. Det er vigtigt, at disse investeringer også øger den økonomiske vækst og forebygger for tidlige dødsfald;

24. fremhæver den samordnede indsats med det fælles forskningscenter (JRC) og andre af Kommissionens generaldirektorater for at udvikle konceptet »lokale videnskabelige platforme vedrørende klimaændringer« (eksisterende »lokale IPCC'er«) med henblik på at fremme samarbejdet med videnskabsfolk og støtte lokalt valgte embedsmænds beslutningstagning.

CO₂-håndaftryk — en ny tilgang til beregning af klimapåvirkninger

25. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens hensigt om at koordinere de forskellige politikområder med henblik på at udnytte synergieffekterne;

26. går ind for at reducere CO₂-fodafttrykket ved at minimere den negative indvirkning fra produkter, produceret affald, tjenester og organisationer og opfordrer til, at der fokuseres på CO₂-håndaftrykket ved at illustrere den positive effekt, som klimavenlige varer og tjenester, der leveres på grundlag af FN's mål for bæredygtig udvikling, har for bæredygtigheden;

27. bifalder planen om at koble klimatilpasning sammen med direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, byggevarereforordningen og direktivet om miljøvenligt design;

28. opfordrer europæisk industri til at igangsætte og investere i udvikling af CO₂-håndaftryksrelaterede erhvervsaktiviteter såsom forbedring af energieffektiviteten, reduktion af materialeforbruget, indførelse af klimavenlige råstoffer, reduktion af affaldsmængden, forlængelse af produkters levetid og forbedring af produkters anvendelighed;

29. opfordrer indtrængende den offentlige sektor til på mange måder at udnytte sin rolle og sine ressourcer til at hjælpe virksomhederne med at fremme processen for tilvejebringelse af nye CO₂-neutrale håndaftryksløsninger, herunder omstilling af offentlige udbud for at fremskynde efterspørgslen efter og udviklingen af bæredygtige nye varer og tjenester, åbne data for at analysere problemer og udvikle klimavenlige løsninger, crowdsourcing for at skabe innovation og opstartsplatforme og netværkssamarbejde for at udvikle og sprede nye koncepter og løsninger med henblik på at øge bæredygtigheden.

CO₂-prissætning — en integreret del af den grønne omstilling

30. Det Europæiske Regionsudvalg er af den opfattelse, at både den offentlige og den private sektor bør se nærmere på behovene i forbindelse med deres indkøb for at undgå spild og derefter opfylde de faktiske behov med bæredygtige produkter og tjenesteydelser;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at lægge særlig vægt på at sikre et effektivt CO₂-prissætningssystem, da det udgør et af de mest effektive tiltag til bekæmpelse af klimaændringer. For at tiltrække de nødvendige investeringer bør prisen på CO₂ være forudsigelig og ligge på et passende niveau og tage hensyn til de reelle omkostninger ved skader forårsaget af CO₂-emissioner for at anspore energivirksomheder og andre økonomiske aktører til at investere i klimavenlige løsninger;

32. understreger at CO₂-prissætningssystemet formentlig vil omfatte en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme for at skabe lige og gennemsigtige konkurrencevilkår på internationalt plan for at undgå gratister;

33. foreslår, at der indføres solide markedsbaserede incitamenter for at tiltrække udviklingen af nye kulstofdræn og bæredygtige materialesubstitutioner fra et kraftigt til et svagt CO₂-fodaft tryk. FUI bør støttes, for at der kan udvikles nye teknologier til reduktion af CO₂-emissioner og nye metoder til måling af CO₂;

34. opfordrer til en kombination af passende markedsmekanismer, afgifter, finansieringsforanstaltninger, lovbestemmelser og frivillige tiltag fra den offentlige sektors side for at tiltrække klimaændringsrelaterede investeringer til ikke-ETS-sektoren med det sigte at opnå en omkostningseffektiv reduktion af emissionerne;

35. opfordrer til yderligere forbedringer i emissionshandelssystemet (ETS), specielt inden for opvarmning, køling, arealanvendelse samt transport og skovbrug (LULUCF). Når der træffes de systemiske skridt for at udvikle ETS, bør de nationale energi- og klimaafgifter integreres i det globale ETS-system;

36. er overbevist om, at en fremskyndelse af effektive foranstaltninger til gradvist at fjerne direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer — f.eks. de eksisterende afgiftsfritagelser for flybrændstof — er nødvendige for hurtigst muligt at sikre vedvarende energi lige konkurrencevilkår. Foranstaltningerne vil også anspore til en adfærdsskift og skabe de nødvendige ressourcer til støtte for en retfærdig omstilling;

37. opfordrer EU til at vise stærkt globalt lederskab og udvikle de nødvendige CO₂-prisfastsættelses- og -budgetteringssystemer senest i 2030 og forhandle sig frem til lignende elementer med sine globale handelspartnere.

Finansiering af håndteringen af klimaændringer

38. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig behovene for enorme startinvesteringer, herunder energirelaterede investeringer, som ifølge Kommissionen alene skønnes at beløbe sig til yderligere 350 mia. EUR årligt i perioden 2021-2030 i forhold til det foregående årti ⁽²⁾. Udvalget understreger den afgørende betydning af partnerskaber, hvor offentlige midler fortrinsvis bør tjene til at øge tempoet;

39. opfordrer til, at byer og regioner får hjælp til at finde frem til den rette kombination af offentlige og private midler til tilpasningstiltag fra internationale, europæiske, nationale og lokale kilder. Udvalget opfordrer til, at bureaukratiet mindskes, og at adgangen til EU-finansiering forenkles;

40. opfordrer EU og andre aktører til at udvikle metoder til måling af den potentielle indvirkning af klimarelaterede risici på de offentlige finanser, til at udvikle værktøjer og modeller til testning af klimarelaterede belastninger og til at tage højde for klimaændringer i rapporter og i finanspolitiske sammenhænge;

41. fremhæver det akutte behov for at ajourføre det nationale energimiks gennem anvendelse af nye avancerede teknologier, som bedst vil tjene opfyldelsen af målene for EU's dekarboniseringsstrategi og fuldt ud inddrage og drage nytte af bidragene fra producent-forbrugere, lokale energifællesskaber og nye teknologier. Udvalget understreger vigtigheden af et pålideligt lav- og mellemspændingsnet samt behovet for at øge andelen af vedvarende energi i grundbelastningen, navnlig gennem udbygning af lagrings- og forvaltningsteknologierne samt energinettene, for at forbinde nye mindre producenter bedre til lav- og mellemspændingsnettene. Udvalget opfordrer Kommissionen til at sikre, at projekter vedrørende intelligente net er bedre repræsenteret på listen over projekter af fælles interesse inden for den nye foreslåede TEN-E-ramme;

⁽²⁾ Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030, COM(2020) 562 final.

42. påpeger, at udjævningen af klimabeskyttelseskløften kræver en styrket dialog mellem de politiske beslutningstagere og deres interessenter, især erhvervslivet og investorer, herunder forsikringsselskaber og pensionsfonde;

43. bifalder det nye tilsagn fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) om at øge andelen af finansiering til klimaindsatsen frem mod 2025 og udarbejdelsen af en klimabankkøreplan⁽³⁾. Udvalget bifalder EIB's indførelse af et klimarisikovurderingssystem til systematisk vurdering af de fysiske klimarisici.

Det europæiske klima- og sundhedsobservatorium — integrering af sundheden i klimamålene

44. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder oprettelsen af et europæisk klima- og sundhedsobservatorium under Climate-ADAPT. Observatoriet kan tjene til at samle og forbinde data, værktøjer og ekspertise med henblik på at kommunikere, overvåge, analysere og forebygge klimaændrings indvirkninger på menneskers sundhed ud fra en One Health-tilgang. Udvalget mener dog, at anvendelsesområdet bør udvides til at omfatte virkningerne af urbanisering og aldring;

45. understreger behovet for at fortsætte med at indsamle eksempler på god praksis, der er afprøvet i felten, og gøre dem offentligt tilgængelige og let søgbare i et datalager oprettet af Climate-ADAPT-portal og/eller kataloget over benchmarks på borgmesterpagtens websted. Udvalget understreger at videnoverførsel også skal lettes gennem et samarbejde mellem byer, og at der er behov for, at passende peer-to-peer- og mentoraktiviteter kortlægges, fremmes og finansieres.

Digitalisering, data og rum

46. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver vigtigheden af innovative digitale teknologier, 5G-teknologi, tingenes internet, kunstig intelligens og dataanalyse, der forbedrer byernes og regionernes digitale og grønne omstilling. Derudover er en tilstrækkelig forsyning af fibernet særlig vigtig for landdistrikterne;

47. understreger, at al klimaindsats, herunder klimatilpasning, for at være vellykket skal være forankret i den bedste tilgængelige viden og innovation og er helt afhængig af, at borgerne medvirker;

48. fremhæver vigtigheden af at anvende præventive systematiske og omfattende informationssystemer såsom Galileo og Copernicus under lokalsamfundsbasearede fare- og risikovurderinger baseret på regionale og lokale dataudvindings-løsninger og brugen af satellitter og sensorer med GIS-understøttede værktøjer til kortlægning af sårbarheder i tilknytning til forskellige klimarelaterede risici. Udvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at benytte Copernicus' klimaændringstjeneste (C3S);

49. forventer med hensyn til udslippene af metan og andre klimaskadelige gasser, at den viden, der indsamles via satellit-baserede overvågningssystemer som Galileo og Copernicus vil blive anvendt til at fjerne lækager så hurtigt som muligt ved hjælp af nationale, europæiske og internationale foranstaltninger;

50. opfordrer til en regional banebrydende klimatilpasningspolitik og er enig med missionsudvalget for klimatilpasning i, at der er behov for avancerede klimadatatenester, som ydes af Copernicus, Climate-ADAPT, Disaster Risks Management Knowledge Centre og andre værktøjer og kilder såsom jordobservationssatellitter og in situ-sensorer (herunder jordstationer og luftbårne og søbårne sensorer);

51. fremhæver behovet for at investere yderligere i rumteknologi for at tilvejebringe relevant information om klimarisici og relaterede tilpasningsforanstaltninger og for at samarbejde med Kommissionen, JRC og EEA med det sigte at bringe disse tættere på de lokale og regionale myndigheder.

Horisont Europa-missioner

52. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til en hurtigere tilpasning og gennemførelse af den planlagte Horisont Europa-mission »Tilpasning til klimaændringer« og andre tilpasningsrelevante missioner, herunder missioner vedrørende jordbundssundhed og klimaneutrale byer og have, når de er godkendt;

⁽³⁾ <https://www.eib.org/en/about/partners/cso/consultations/item/cb-roadmap-stakeholder-engagement.htm>

53. understreger den helt afgørende betydning af de to klimafokuserede missioner, »et klimaresistent Europa« og »100 klimaneutrale byer i 2030«, og opfordrer byer og regioner, der repræsenterer hele spektret af geografisk, social og økonomisk mangfoldighed i Europas områder, til at samarbejde for at nå EU's mål om klimaneutralitet;

54. foreslår, at EU's Fælles Forskningscenter (JRC) udvikler og tilrettelægger forsknings- og læringsaktiviteter i samarbejde med RU med det formål at støtte EU-missionsaktiviteter inden for rammerne af initiativet »Science Meets Regions«. Dette ville øge missionernes gennemslagskraft, og de opnåede resultater ville hurtigt kunne videreformidles med henblik på anvendelse i hele Europa;

55. understreger, at det er parat til at gennemføre EU-missionerne sammen med GD RTD i overensstemmelse med den fælles handlingsplan, der er undertegnet af kommissær Mariya Gabriel. Udvalget understreger, at EU-missionerne har brug for et effektivt system for flerniveauforvaltning, regionale stedbaserede innovationsøkosystemer og strategier for intelligent specialisering for at nå deres mål;

56. bidrager til EU-missionerne gennem et aktivt engagement på lokalt plan og yder støtte til oprettelsen af EFR-knudepunkter ved aktivt at bidrage til eksperimenter, hurtig prototyping, testning, demonstration og opskalering af missionernes forsknings- og innovationsresultater;

57. understreger betydningen af at integrere Horisont Europa, fælles foregangs- og gennemførelsesinstrumenter, innovationsinitiativer for offentlig-private partnerskaber på lokalt plan og finansieringsinstrumenter til flerniveaustyring i regionale strategier for intelligent specialisering;

58. understreger den afgørende betydning af partnerskabskontrakter mellem EU og de byer og regioner, der spiller en foregangsrolle inden for rammerne af intelligente by- og klimatilpasningsmissioner, med henblik på at opnå indflydelse, de mest ambitiøse klimamål og omfattende resultater på europæisk niveau;

59. foreslår følgende tretrinstilgang til klimarelaterede missioner: 1) en åben interaktiv proces for på forskellige måder at inddrage regionerne og byerne i missionen, 2) tilmelding af det fornødne antal frontløbersamfund til testning af de innovative missionsløsninger i virkelige situationer og 3) indgåelse af aftaler vedrørende demonstrationssamfundenes bidrag til en storstilet udrulning af innovative løsninger og til opskalering af de bedste løsninger med henblik på en europadækkende anvendelse;

60. foreslår et samarbejde mellem klimatilpasningsmissionen og borgmesterpagten for at inddrage så mange byer og regioner som muligt med det formål at udvikle en god indsigt i, sikre beredskabet mod og håndtere klimarisici. RU's ambassadører for borgmesterpagten kan udfylde en aktiv rolle i denne proces;

61. bakker kraftigt op om etableringen af en politisk støttefacilitet, som skal yde direkte teknisk bistand for at hjælpe med at udvikle og gennemføre tilpasningsstrategierne og planerne. Udvalget mener, at dette instrument bør omfatte en tilpasningshelpdesk, hands-on-workshopper og andre instrumenter, der oprettes i synergi med borgmesterpagten, og er parat til at bidrage til udformningen og gennemførelsen af denne facilitet.

Vigtige partnerskaber og COP26

62. Det Europæiske Regionsudvalg peger på UNFCCC's COP26 som en afgørende milepæl til sikring af EU's førende position i den globale klimaindsats og understreger, at regionernes og byernes igangværende aktiviteter og deres engagement bør indtage en fremtrædende og synlig plads på COP26;

63. opfordrer UNFCCC til at styrke synligheden og anerkendelsen af de regionale myndigheder i det globale klimadiplomati og de globale klimaaktiviteter, gennem internationale lokalfællesskaber og netværksorganisationer såsom ICLEI, Under2Coalition, Regions4, Climate Alliance og UCLG (forsamlingen af byer og lokale myndigheder);

64. anbefaler, at byernes og regionernes rolle på klimatilpasningsplatformen (Climate-ADAPT)⁽⁴⁾ styrkes, og er interesseret i at uddybe samarbejdet specielt med Det Europæiske Miljøagentur, EIT's Climate KIC og Det Fælles Forskningscenter. Udvalget anbefaler, at disse regelmæssigt orienterer om videnskabsbaserede data og projekter vedrørende klimaændringer, effekten af disse og sårbarheden i de vigtigste biogeografiske områder i Europa;

⁽⁴⁾ <https://climate-adapt.eea.europa.eu/>

65. opfordrer Kommissionen til stærkt at anbefale medlemsstaterne, at de inddrager de regionale myndigheder i udarbejdelsen af tilpasningsstrategierne, i fremme af udviklingen af regionale og lokale strategier og i en regional opdeling af de nationale strategier. Udvalget er villigt til at arrangere energi- og klimadialoger på flere niveauer med henblik herpå.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Strategi til styrkelse af anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i EU

(2021/C 440/09)

Ordfører:	Jean-Luc VANRAES (BE/Renew Europe) Medlem af kommunalbestyrelsen i Uccle
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Strategi til styrkelse af anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i EU COM(2020) 711 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den nye strategi til styrkelse af anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder, da strategien specifikt anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle som centrale aktører, når det gælder fremme og beskyttelse af rettighederne i chartret;
2. efterlyser løbende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, et grundlæggende niveau af demokratisk legitimitet i forbindelse med fremme af chartrets værdier og tilsyn med, at chartrets principper efterleves;
3. er enig i, at EU fortsat bør tilskynde til udveksling af god praksis og erfaringer mellem alle myndighedsniveauer (nationalt, regionalt og lokalt) og udvikling af en mere målrettet vejledning om og uddannelse i chartret;
4. understreger betydningen af den målrettede vejledning når det gælder om at forklare, hvorfor grundlæggende rettigheder er vigtige for de lokale og regionale myndigheder, til dels ved at give eksempler på, hvordan myndighederne kan udnytte EU's charter;
5. opfordrer til et samarbejde med Europarådet om at styrke anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i EU;
6. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at udarbejde en årlig rapport fra 2021 og frem om anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i medlemsstaterne, og opfordrer Kommissionen til at redegøre for byernes og regionernes gode praksis og erfaringer med anvendelsen af chartret i rapporten. Byer og regioner bør proaktivt høres, inden arbejdet påbegyndes. I den forbindelse er det vigtigt at samarbejde med Regionsudvalget;
7. bemærker, at nationale og europæiske sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle i den forbindelse, og har til hensigt at intensivere sit samarbejde med disse for at gøre de lokale og regionale myndigheder mere bevidste om og øge deres forståelse af EU's charter;
8. understreger, at det er hensigtsmæssigt at oprette kontaktpunkter og et netværk, der kan lette informationsstrømmen om chartret mellem de forskellige myndighedsniveauer og udvekslingen af bedste praksis og vejlede de lokale og regionale myndigheder om, hvordan de kan tilrettelægge deres politikker i fuld overensstemmelse med chartret;
9. glæder sig over de midler, som Kommissionen gennem programmet for rettigheder og værdier har afsat til at hjælpe kommuner og sammenslutninger med at udvikle bynetværk og med at samarbejde om spørgsmål af fælles interesse og dermed muliggøre udveksling af god praksis;
10. anerkender, at alle EU's medlemsstater som foreslået af Kommissionen er nødt til at udpege lokale koordinators med klare opgavebeskrivelser i forhold til gennemførelsen af chartret;
11. mener, at det er afgørende, at RU deltager i den interinstitutionelle dialog om chartret om grundlæggende rettigheder, når man tænker på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle med hensyn til at sikre, at chartret rent faktisk anvendes;

12. understreger, at Kommissionen under anvendelse af en klar og gennemsigtig procedure systematisk bør sikre sig, at chartret overholdes, inden der bevilges EU-midler. Overholdelse af EU-traktatens artikel 2, som omhandler Unionens værdier, bør være en betingelse for at kunne modtage EU-midler; Forordning (EU) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget⁽¹⁾ minder om følgende: »Det Europæiske Råd fastslog i sine konklusioner af 21. juli 2020, at Unionens finansielle interesser skal beskyttes i overensstemmelse med de generelle principper i EU-traktaterne, navnlig værdierne i artikel 2 i TEU«. I samme forordning fastsættes det, at når medlemsstaterne gennemfører Unionens budget, er respekt for retsstatsprincippet, som er uløseligt forbundet med respekt for demokrati og for grundlæggende rettigheder, »en vigtig forudsætning for overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)«;
13. opfordrer til, at chartret om grundlæggende rettigheder i anledning af Europadagen (den 9. maj) og på konferencen om Europas fremtid drøftes udførligt, hvilket også vil øge kendskabet til chartret, og opfordrer sine medlemmer til at fremme lokale, fuldt tilgængelige og inklusive aktiviteter, der forklarer og understreger den altafgørende betydning, som grundlæggende rettigheder og det europæiske charter har for vores demokratier og borgere;
14. støtter fuldt ud Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
15. anbefaler, at der oprettes et organ, der skal overvåge, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anvendes korrekt;
16. opfordrer til, at programmer rettet mod unge og børn såsom Euroscola, eTwinning, Det Europæiske Solidaritetskorpsets m.m. har permanent fokus på finansiering af tiltag med forbindelse til chartret om grundlæggende rettigheder med henblik på at oplyse dem herom;
17. anbefaler desuden, at Den Europæiske Union tiltræder den europæiske socialpagt for at sikre alle grundlæggende rettigheder det højeste beskyttelsesniveau;
18. ser gennemførelsen af konventionen som en vigtig milepæl i en styrket anvendelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union, og mener samtidig, at dette vil styrke EU's position yderligere med hensyn til at forsøge at gøre menneskerettigheder til et centralt element i EU's optræden udadtil.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj?locale=da>

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om fremtiden for regionale lufthavne — Udfordringer og muligheder

(2021/C 440/10)

Ordfører: Władysław ORTYL (ECR/PL), formand for regionen Podkarpackie**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Den aktuelle situation for de regionale lufthavne

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at der på EU-plan ikke findes nogen fælles fastlagt definition af begrebet »regional lufthavn«. I denne udtalelse defineres regionale lufthavne som lufthavne, der ikke er hovedlufthavne, og hvis passagerer ikke hovedsagelig kommer fra hovedstaden i det pågældende land. Kommissionen bør imidlertid præcisere begrebet på grundlag af kriterier som f.eks. typen af ruter, antallet af passagerer og antallet af forbindelser til andre lufthavne. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at fastlægge kriterier, der præciserer de forskellige kategorier af regionale lufthavne i randområder, på øer, i regioner i den yderste periferi samt i mindre udviklede regioner, og hvilke finansierings- og konkurrenceregler der finder anvendelse for dem;
2. påpeger, at luftfarten er en af de sektorer, der er hårdest ramt af covid-19-pandemien, og at situationen for de regionale lufthavne er særlig bekymrende. Mere end 6 000 ruter, der blev betjent fra europæiske lufthavne i 2019, er stadig ikke operationelle igen her ni måneder efter covid-19-krisens begyndelse ⁽¹⁾. Det største tab af direkte forbindelser, navnlig passagerflyvninger, har ramt de mindre regionale lufthavne. F.eks. gik 95 % af flyforbindelserne tabt i Treviso (Italien), 91 % i Vaasa (Finland), 87 % i Quimper (Frankrig) og 82 % i Burgas (Bulgarien). Derimod oplevede EU's vigtigste fragtlufthavne, herunder den i Liège (Belgien), en stigning i fragtflyvninger på 10,7 %;
3. gør opmærksom på, at luftfartsselskaber, lufthavne og luftfartstjenesteudøvere ifølge prognoser fra organisationer som Eurocontrol ⁽²⁾ vil lide et nettotab på 56,2 mia. EUR i 2020, at antallet af passagerer vil falde med 1,7 mia., og at der vil blive gennemført 6,1 mio. færre flyvninger (i mange tilfælde er der i bedste fald tale om en halvering). Derudover går 191 000 direkte arbejdspladser i sektoren tabt i Europa. ACI vurderer ⁽³⁾, at de europæiske lufthavnes indtægter som følge af det bratte fald i passagertrafikken faldt betydeligt med 33,6 mia. EUR (- 68,8 %) i 2020. I prognoser fra Eurocontrol anslås det, at lufttrafikken i bedste fald vil vende tilbage til 2019-niveauet i 2024 og i værste fald først i 2029;
4. konstaterer, at analyser foretaget af ACI Europe viser, at lufthavnene på mellemlang sigt i 2021 kan lide et yderligere indtægststab på 25 mia. EUR sammenlignet med 2019;
5. påpeger, at det pludselige fald i indtægterne har bragt nogle lufthavne i en så vanskelig situation, at de risikerer at blive insolvente, hvis de ikke modtager støtte udefra. I oktober 2020 var op mod 193 lufthavne i Europa i fare for at blive insolvente inden for få måneder ⁽⁴⁾. Der er hovedsagelig tale om regionale lufthavne, der betjener borgerne i de pågældende regioner. Disse lufthavne står tilsammen for 277 000 arbejdspladser og bidrager med 12,4 mia. EUR til BNP. Deres insolvens ville få dramatiske konsekvenser for beskæftigelsen og økonomien i de områder, hvor de befinder sig.

Luftfart og den europæiske grønne pagt

6. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at Kommissionen har fremlagt sine planer for reduktion af CO₂-emissionerne fra luftfarten i strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet ⁽⁵⁾, som sigter mod at reducere drivhusgasemissionerne fra transport med 90 % inden 2050. Luftfart og lufthavne skal bidrage til at nå Unionens mål for reduktion af CO₂-emissioner. I den europæiske grønne pagt fremhæves det, at luftkvaliteten i nærheden af lufthavne bør forbedres, idet emissioner af forurenende stoffer fra fly og lufthavnsaktiviteter bør modvirkes, bl.a. ved gradvis at øge

⁽¹⁾ Airports Council International (ACI): Airport Industry Connectivity Report 2020.

⁽²⁾ EUROCONTROL Think Paper #8: Impact of COVID-19 on European Aviation in 2020 and Outlook 2021.

⁽³⁾ ACI-Bulletin: The impact of COVID-19 on the airport business, 8.12.2020.

⁽⁴⁾ Prognose fra Airports Council International (ACI) pr. 27.10.2020: Airports Council International Europe | ACI EUROPE — Media (aci-europe.org).

⁽⁵⁾ Strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet.

andelen af alternative klimaneutrale brændstoffer, omstille til multimodale mobilitetsknudepunkter og etablere CO₂-neutrale lufthavne. Regionale lufthavne kan udgøre ideelle pionerer inden for grøn innovation, da de som udgangspunkt er mindre, mere fleksible og nemmere at tilpasse til nyere, grønnere flytyper;

7. understreger, at det er langt dyrere at opføre infrastruktur med henblik på omstilling til nulemissionslufthavne på øer i forhold til samme type foranstaltninger i indre regioner på grund af de ekstra omkostninger, som en østatus medfører. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at sikre specifik finansiel støtte til regionale myndigheder og/eller virksomheder med henblik på at fremme omstillingen til nulemissionslufthavne på øer;

8. bemærker, at lufthavnene er ulige fordelt på medlemsstaterne og regionerne. I nogle regioner som f.eks. Beneluxlandene, Tyskland og Norditalien er der mange regionale lufthavne, mens der i andre regioner som f.eks. Central- og Østeuropa findes relativt få af dem. Dette giver anledning til et bredere problem med ulighed i adgangen til transport, for både borgere, der bor, og virksomheder, som har hjemsted uden for EU's centralt beliggende områder. Der bør derfor tages skridt til at mindske disse uligheder og reducere antallet af regioner uden en regional lufthavn;

9. gør opmærksom på, at luftfarten efter vejtransporten er den næststørste kilde til drivhusgasemissioner fra transport og derudover skader klimaet gennem udledning af andre stoffer end CO₂ (f.eks. vanddamp og sulfater i store højder). Det antages, at sidstnævnte har en lige så stor indvirkning som CO₂-emissionerne selv⁽⁶⁾. Selvom der i den seneste tid er sket fremskridt med hensyn til brændstofeffektiviteten er nytteværdien for miljøet imidlertid blevet udlignet af den vedvarende stigning i lufttrafikken (mellem 2005 og 2017 steg lufttrafikken med ca. 60 %, og det anslås, at den vil blive tredoblet frem mod 2050). Det forventes, at den yderst bratte tilbagegang i trafikmængden som følge af covid-19-krisen vil være af midlertidig karakter;

10. understreger samtidig, at lufthavnenes drift ifølge en meddelelse fra Det Europæiske Universitetsinstitut⁽⁷⁾ kun har en direkte indvirkning på omkring 2 % af de samlede luftfartsemissioner på verdensplan;

11. henviser til målet i den reviderede hvidbog fra 2011, som er et vigtigt dokument for EU's transportpolitik, der går ud på at mindske den europæiske transports afhængighed af olieimport, øge dens effektivitet og reducere CO₂-emissionerne fra transport. Dokumentet fremhæver også betydningen af intermodalitet og samordnet modalitet gennem effektiv udnyttelse af forskellige transportformer hver for sig eller i kombination med hinanden, hvilket skal optimere og sikre en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne. Udvalget understreger i den sammenhæng, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder løbende udveksler deres erfaringer med, hvordan man bedrer integrerer de forskellige transportformer, navnlig luft- og jernbanetransporten, f.eks. med henblik på at indføre kombinerede fly- og togbilletter eller muliggøre indtjekning og registrering af bagage på en banegård allerede inden ankomsten til lufthavnen. På lang sigt bør det overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt at indstille kortdistanceflyvninger og erstatte dem med investeringer i jernbaneforbindelser og højhastighedstog;

12. understreger, at der for at fremme intermodalitet og samordnet modalitet er behov for, at der i den nærmeste fremtid på systematisk vis etableres attraktive togforbindelser, herunder højhastighedstog og fragttog, til lufthavne, og som en service for passagererne bør fly-, tog- og busselskaber være forpligtet til at sælge kombinerede billetter, som giver passagerene mulighed for at købe én billet til en samlet rejse. Spørgsmål vedrørende mistede forbindelser skal behandles inden for rammerne af forordningen om passagerrettigheder;

13. fremhæver luftfartens positive indvirkning på den økonomiske udvikling i regionerne, herunder turismen. Udvalget henviser til sin udtalelse fra 2020 »På vej mod en mere bæredygtig turisme for EU's byer og regioner«, hvor det opfordrer til, at der ses nærmere på, hvordan transportforbindelserne mellem de europæiske byer og regioner kan optimeres, hvordan mindre miljøskadelige alternativer kan støttes, og hvordan kombinationen af transportformer kan forbedres i tråd med målet i den grønne pagt;

14. anbefaler at se på erfaringerne fra pandemien og evaluere den reducerede lufttrafiks indvirkning på miljøet og klimaet, men også på den økonomiske udvikling i regioner og byer, samt tilvejebringe dokumentation for yderligere drøftelser og beslutninger i forbindelse med fremtidige bæredygtige strategier for turisme og de regionale lufthavnes fremtid;

⁽⁶⁾ Oplysninger fra Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA), november 2020.

⁽⁷⁾ Meddelelse 2021/02, januar 2021.

15. fremhæver, at lufthavne for at mindske deres emissioner kan graduere de lufthavnsafgifter, som luftfartsselskaberne betaler, på grundlag af miljøkriterier, f.eks. ved at nedsætte lufthavnsafgifterne for luftfartøjer, der producerer mindre støj, og som udleder færre luftforurenende stoffer. De kan også favorisere luftfartsselskaber med højere belægningsgrader for at reducere emissionerne pr. passager. Desuden kan lufthavne anvende incitamenter til støtte for anvendelse af andre brændstoffer eller støjreduktion ved at forbyde afgang efter et bestemt tidspunkt om aftenen eller ved at indføre forbud mod natflyvning for fly, der ikke tilhører den seneste generation af fly. Endelig kan de indføre slotbegrænsninger på grundlag af flytype og andre mål;

16. påpeger, at offentlige investeringer i regionale lufthavne (gennem EU-finansiering eller statsstøtteordninger) bør være betingede af, at de er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt og princippet om ikke at gøre skade på miljøet;

17. glæder sig over, at Kommissionen optrapper sin indsats for at nedbringe udledningerne fra luftfarten, og EU-medlemsstaternes støtte til ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA).

De regionale lufthavnes betydning

18. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at luftfarten i Europa tegnede sig for 25,9 % af den globale passagertrafik i 2018, hvilket direkte og indirekte skabte mere end 13,5 mio. arbejdspladser og bidrog med 991 mia. EUR til EU's økonomi. Det anslås, at ca. 1,7 mio. mennesker er direkte ansat af lufthavnsoperatører og/eller selskaber, der samarbejder med lufthavne ⁽⁸⁾;

19. fremhæver, at de regionale lufthavne spiller en vigtig rolle for trafikforbindelserne i områder, som ligger langt fra store transportknudepunkter, områder, som er relativt underudviklede økonomisk, randområder og på øer og dermed yder et afgørende bidrag til den økonomiske udvikling og jobskabelsen i disse områder. De skaber incitamenter til økonomisk udvikling, som gør det lettere at nå målene for territorial, økonomisk og social samhørighed;

20. bemærker, at de regionale lufthavne også leverer professionelle og komplekse groundhandlyingdelser til almenflyvning, som spiller en vigtig rolle, navnlig i forbindelse med flyvetræning;

21. påpeger, at de regionale lufthavne udgør en yderst vigtig del af den kritiske infrastruktur, som er afgørende for en stats og dens borgeres sikkerhed. De spiller en afgørende rolle for ambulanceflyvninger (akutte eller planlagte), for fly til overvågning og bekæmpelse af skovbrande, men også i nødsituationer (naturkatastrofer, andre katastrofer, oversvømmelser m.m.), hvor de bidrager til en velfungerende redningstjeneste og offentlig forvaltning samt til velfungerende institutioner og virksomheder.

En regions tilgængelighed er en forudsætning for bæredygtig udvikling

22. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at tempoet i udviklingen af regionerne i vid udstrækning afhænger af kvaliteten af deres forbindelser, og at regionale lufthavne spiller en vigtig rolle for den territoriale samhørighed i EU. Dette gælder i endnu højere grad for øgrupper, hvor regionale lufthavne er afgørende for den interne samhørighed i regioner, der ikke råder over alternativer som jernbaner og veje samt i tyndtbefolkede regioner, randområder og regioner i den yderste periferi eller mindre udviklede regioner, når de mangler andre velegnede og miljøvenlige transportmidler;

23. minder om, at territorial samhørighed er et EU-mål, der anerkendes i Lissabontraktaten som den tredje dimension af samhørigheds målet ud over økonomisk og social samhørighed;

24. glæder sig i den forbindelse over aftalen om den fremtidige forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som i tråd med udvalgets anbefalinger i udtalelsen om EFRU ⁽⁹⁾ tager hensyn til de særlige vilkår for fjerntliggende regioner og regionale lufthavne. Forordningen tillader ikke EU-investeringer i lufthavnsinfrastruktur, med undtagelse af fjerntliggende regioner og allerede eksisterende regionale lufthavne, hvor det er en betingelse, at investeringerne vedrører målrettede foranstaltninger til afbødning af miljøpåvirkningen, varetagelsen af sikkerheden eller forsvaret.

⁽⁸⁾ Aktionsgruppe Luftverkehr (ATAG), »Aviation: Benefits Beyond Borders report for 2020«, oktober 2020.

⁽⁹⁾ COTER-VI-046, Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden«.

De regionale lufthavnes fremtid

25. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at tiden nu er inde til at vurdere de regionale lufthavnes relevans i Europa. I vurderingen skal der tages hensyn til lufthavnenes betydning for borgernes konnektivitet, den regionale økonomiske udvikling, herunder turisme og godstransport, samt til erfaringerne fra og virkningerne af covid-19-pandemien og lufthavnenes bidrag til EU's ambitiøse klimapolitik;

26. forventer en koordineret indsats fra Kommissionens, medlemsstaternes, regionernes, den akademiske verdens og virksomhedernes side med det formål at foreslå et nyt omfattende transportsystem i Europa, der opretholder luftfart som transportform og leder den i retning af bæredygtig vækst. Sådanne foranstaltninger bør føre til en mere modstandsdygtig luftfartssektor i krisesituationer, til en tættere sammenkobling af denne med andre transportformer, navnlig jernbane-transport, og til dens inddragelse i indsatsen for at gennemføre forpligtelserne i Parisaftalen;

27. understreger betydningen af at finde en balance mellem at opfylde miljøkrav, der sigter mod dekarbonisering af luftfartssektoren, og visse perifere regioners, øers eller ultraperifere regioners afhængighed af deres regionale lufthavne, hvor der ikke findes nogen brugbare alternativer.

Statsstøtte og EU-støtte

28. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at Kommissionen for det første kunne forpligte medlemsstaterne til at fremlægge kort- og langsigtede strategiske planer for de regionale lufthavne og udvikle specifikke værktøjer til afbødning af luftfartsindustriens indvirkning på klimaet og til støtte for dens grønne omstilling;

29. mener, at medlemsstaterne, i tråd med Kommissionens retningslinjer for statsstøtte og forpligtelser til offentlig tjeneste, samt reglerne for lufttransport under covid-19-pandemien, under visse omstændigheder kan støtte virksomheder, der er ramt af pandemien, herunder regionale lufthavne;

30. understreger imidlertid, at regionale lufthavne, især dem, der ligger på øer, i tyndt befolkede regioner, randområder og regioner i den yderste periferi eller mindre udviklede regioner, har betydelige strukturelle problemer med at dække finansierings- og driftsomkostninger og derfor har brug for yderligere finansiering. Disse lufthavne opererer under ugunstige konkurrencevilkår, idet deres begrænsede aktivitetsområde ikke giver dem mulighed for at dække deres faste omkostninger;

31. opfordrer i den forbindelse Kommissionen til, at den som led i sit lovgivningsarbejde udarbejder mere fleksible og effektive regler for offentlig støtte, der giver medlemsstaterne mulighed for at yde økonomisk støtte til regionale lufthavne i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EFRU og genopretnings- og resiliensfaciliteten om investeringer i regionale lufthavne i bestemte randområder, på øer og i regioner i den yderste periferi eller mindre udviklede regioner, hvor der ikke findes mere effektive og bæredygtige alternativer (f.eks. jernbaner);

32. foreslår desuden, at medlemsstaterne, for de regionale lufthavnes vedkommende, bør have mulighed for at anlægge en flerstreget tilgang til miljøkravene, hvor der både tages højde for de foranstaltninger, som de regionale lufthavne selv træffer, og de foranstaltninger, der træffes af aktører, der samarbejder direkte med dem på stedet.

Luftfarten i EU's nye finansielle overslag 2021-2027

33. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til, at den inden for rammerne af EU's samhørighedspolitik i perioden 2021-2027 og under overholdelse af ovennævnte begrænsninger tillader midler til investeringer i form af støtte til regionale lufthavne, der direkte fremmer processer til hhv. reduktion af CO₂-emissioner og fremme af en cirkulær lavemissionsøkonomi;

34. opfordrer endvidere Kommissionen til at indføre nye statsstøtteregler for små regionale lufthavne med en gennemsnitlig årlig passagertrafik på op til en million passagerer, som ikke konkurrerer med andre lufthavne, og til at fritage dem for forpligtelsen til at indberette offentlig støtte til investeringer (hvis de ikke kan generere et egetbidrag på 25 %) og til drift;

35. opfordrer Kommissionen til at yde tilstrækkelig EU-finansiering til udbygning af infrastruktur i tilknytning til sikker drift og sikkerhedsforanstaltninger samt anvendelse af innovative eller digitale teknologier, der skal hjælpe lufthavnene med at bidrage til opfyldelsen af målene i den europæiske grønne pagt;

36. mener, at det med henblik på at gøre luftfarten mere miljøvenlig er nødvendigt at støtte udbredelsen og anvendelsen af FoU-resultater med EU-midler, navnlig i forbindelse med nedbringelse af flystøj og emissioner fra flymotorer gennem anvendelse af alternative brændstoffer;

37. fremhæver, at genopretnings- og resiliensfaciliteten⁽¹⁰⁾ omfatter interventionsområder vedrørende »systemer til sikkerheds- og lufttrafikstyring til eksisterende lufthavne« og »støtte til lufthavne i den yderste periferi«, der er betinget af, at aktiviteterne »fuldt ud overholder Unionens klima- og miljømæssige standarder og prioriteter og princippet om ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852«. Medlemsstaterne bør sammen med Kommissionen derfor grundigt undersøge mulighederne for at støtte regionale lufthavne i forbindelse med de nationale genopretnings- og resiliensplaner;

38. forventer desuden, at Kommissionen sikrer, at de regionale lufthavne i regionerne i den yderste periferi tilskyndes til at gøre brug af EU-finansiering gennem nationale og regionale programmer, der gennemføres under de nye finansielle overslag 2021-2027, til investeringer, der vedrører miljøbeskyttelse, eller som ledsages af investeringer, der er nødvendige for at afbøde eller mindske den dertil knyttede negative miljøpåvirkning.

De regionale og lokale myndigheders rolle

39. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at de lokale og regionale myndigheder har ansvaret for at planlægge og gennemføre offentlige transporttjenester på deres område og for at fremme den regionale økonomiske udvikling. Mange lokale og regionale myndigheder ejer eller driver regionale lufthavne, stiller den nødvendige infrastruktur og andre tjenester, som er relevante for deres drift, til rådighed og bidrager — til tider i væsentlig grad — til finansieringen af dem;

40. understreger, at det er de lokale og regionale myndigheders ansvar at gøre en vedvarende indsats for at forbedre mobilitetsmønstrene og vælge de mest hensigtsmæssige transportformer, herunder at gøre sig overvejelser om fordelene og ulemperne ved de regionale lufthavnes tilgængelighed. Med det mål for øje er det nødvendigt, for så vidt angår klimaneutral transport, at støtte projekter inden for navnlig offentlig, men også individuel transport med få eller ingen emissioner, ikke-motoriseret transportinfrastruktur, innovativ opladningsinfrastruktur for køretøjer til offentlig transport og integration af offentlig transport. Det skal navnlig være muligt, hvor det kan lade sig gøre, at rejse til lufthavne med jernbane, hvilket også vil reducere emissionerne;

41. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder i samarbejde med luftfartsindustrien kan yde et afgørende bidrag til udviklingen af fælles regionale kommunikationskampagner, der skal øge offentlighedens bevidsthed om følgende spørgsmål: luftfartssikkerhed, miljøvenlig innovation inden for flykonstruktion, sikkerhed i lufthavne samt fordelene ved multimodalitet baseret på luft-, jernbane-, vej- og søtransport;

42. mener, at lufthavnsoperatørerne hurtigst muligt skal revidere deres udviklingsstrategier, ikke blot for at tilpasse dem til forholdene på et luftfartsmarked i forandring som følge af covid-19-pandemien, men frem for alt for at tage hensyn til behovet for at investere i bæredygtig udvikling og til den klimaneutral transports bidrag;

43. gør opmærksom på, at der i den handicapstrategi for 2021-2030, som Kommissionen vedtog i marts 2021, henvises til behovet for at indarbejde rettigheder for personer med handicap i alle politikker og områder, og således også på transportområdet. Udvalget understreger i den sammenhæng, hvor vigtigt det er, at forvalterne af regionale lufthavne fuldt ud tilpasser lufthavnene af hensyn til personer med handicap, således at de får ubegrænset adgang til alle servicetilbud.

En hurtig og koordineret indsats som nøglen til økonomisk genopretning

44. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at komme med løsninger, der kan sikre den frie bevægelighed inden for Den Europæiske Union under pandemien. Ensartede regler såsom EU's digitale covidcertifikat vil utvivlsomt bidrage til at puste nyt liv i mobiliteten, herunder ad luftvejen, og den dermed tæt forbundne turisme, men må ikke på nogen måde være diskriminerende for passagerer, og deres indførelse må ikke udelukkende belaste (bl. a. økonomisk) de regionale lufthavne.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremtidsplan for pleje- og omsorgspersonale — lokale og regionale muligheder i lyset af en europæisk udfordring

(2021/C 440/11)

Ordfører:	Heinrich DORNER (AT/PES), medlem af delstatsregeringen i Burgenland
------------------	---

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Politiske prioriteter

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender konsekvenserne af befolkningens aldring ⁽¹⁾, forandringerne i samfunds- og familiestrukturerne samt i den behovsbaserede pleje af personer med særlige behov, kravene på det moderne arbejdsmarked og det behov for formelle og uformelle plejeydelser, der følger heraf, og som primært varetages af familiemedlemmer. Udvalget anerkender samtidig betydningen på lang sigt af at udvikle programmer til fremme af aktiv aldring og bremse tidlig forværring af ældres fysiske og mentale sundhed. I forbindelse med udviklingen af relevante programmer bør der også tages hensyn til behovet for at styrke de ældres deltagelse i det sociale liv og forbedre infrastrukturen for disse aldersgrupper. Bedre muligheder for at deltage fremmer perspektiverne for selvbestemmelse i alderdommen og bidrager til at forebygge ensomhed og social isolation;
2. påpeger, at befolkningens aldring har en større indvirkning i landdistrikterne og navnlig i områder, der er ramt af affolkning, og i mindre udviklede regioner, hvor pleje af ældre og omsorgskrævende personer er mindre tilgængelig og kræver mere støtte fra lokalsamfundsbaseerede tjenester. Det er i den forbindelse også vigtigt at overveje de negative virkninger af migration af plejepersonale fra mindre udviklede regioner til mere udviklede regioner, hvilket giver anledning til alvorlig personalemangel i førstnævnte. Udvalget anerkender betydningen af lokalsamfundsbaseerede tjenester for ældre og omsorgskrævende personer i landdistrikter og affolkede områder, der har til formål at hjælpe mennesker med at blive i deres kendte omgivelser, fremme deres selvstændighed, uafhængighed i dagligdagsaktiviteter og sociale inddragelse ved at stille forskellige former for tekniske, materielle og/eller økonomiske støttemidler til rådighed samt ved at fremme den universelle tilgængelighed. Befolkningsaldringen kan også i høj grad mærkes i byerne. Andelen af ældre i befolkningen stiger kraftigt her og dermed også behovet for personale og ny infrastruktur (plejehjem, beskyttede boliger osv.);
3. anerkender den centrale rolle, som plejesektoren — sammen med sundhedssektoren — har spillet under covid-19-krisen. Udvalget opfordrer derfor til fuldt ud at sikre rimelige arbejdsvilkår for og passende aflønning af pleje- og omsorgspersonale som en primær forpligtelse i anerkendelsen af deres tjenester;
4. mener, at regionerne og byerne er nødt til at fortsætte og i givet fald intensivere deres hidtidige indsats for at bekæmpe manglen på pleje- og omsorgspersonale for at modvirke den truende mangel på plejepersonale på mellemlang til lang sigt. Denne mangel påvirker både by- og landområder, og opmærksomheden bør rettes mod områder med demografisk tilbagegang, afsidesliggende regioner eller regioner, der halter bagefter, med begrænset adgang til pleje af ældre og omsorgskrævende personer. Udvalget anerkender betydningen af at anlægge en livscyklus tilgang til udfordringerne i forbindelse med aldring ⁽²⁾, men opfordrer i lyset af den nuværende situation med overbelastede sundhedstjenester som følge af pandemien Kommissionen til at sikre finansielle instrumenter, der er direkte tilgængelige for byer og regioner, så de bliver i stand til at afhjælpe manglen på sundhedspersonale på effektiv vis;
5. minder i forbindelse med den mangel på personale, der opstår på kort sigt som følge af de covid-19-relaterede begrænsninger af sundheds- og plejepersonalets mobilitet på tværs af grænserne, om RU's hidtidige politiske anbefalinger (f. eks. vedrørende oprettelsen af »sundhedskorridorer« mellem grænseregioner) ⁽³⁾;

⁽¹⁾ I 2020 var 20,6 % af EU's befolkning 65 år eller derover. Det var 3,0 procentpoint mere end den tilsvarende andel for et årti siden. Eurostat, 16.3.2021: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210316-1>.

⁽²⁾ COM(2021) 50 final.

⁽³⁾ RU's udtalelse *Implementering og perspektiver for sundhedsydelser på tværs af grænser* (COR-2019-04597).

6. bakker op om den overordnede målsætning om at give mennesker med behov for pleje mulighed for at gøre brug af de pleje- og omsorgsydelser, som de fagligt set har brug for og foretrækker;

7. opfatter manglen på kvalificeret arbejdskraft på pleje- og omsorgsområdet som en potentiel mulighed for at bekæmpe den stigning i arbejdsløsheden overalt i Europa, der forventes som konsekvens af covid-19-krisen, og dermed tage et vigtigt skridt i retning af at beskytte den økonomiske og sociale samhørighed i Den Europæiske Union. Udvalget påpeger, at oprettelsen af nye omsorgstjenester for ældre og omsorgskrævende personer skaber nye arbejdspladser, der bidrager til at sætte skub i økonomien og fastholde befolkningen i landområder og affolkede områder. Lokalsamfundsbaseerede sociale tjenester i disse geografisk sårbare områder er helt klart med til at skabe dynamik i landområderne og social og territorial samhørighed;

8. påpeger, at plejesektoren ikke blot skal omstille sig, men også ændre sig ved at skabe nye løsninger — fra pleje til forebyggelse og inklusion, fra plejekvalitet til livskvalitet, fra institutioner til hjem, fra et professionelt system til et familiebaseret system, hvor familien er inddraget. Desuden bør man gå fra et medicinsk fokus til et pleje- og servicefokus, fra universalløsninger til livsstilstilpassede løsninger, fra systemorienterede løsninger til kundeorienterede løsninger, fra frygt for teknologi til indførelse af teknologi, fra anvendelse af traditionelle løsninger til anvendelse af digitale løsninger, der sætter mennesket i centrum, fra anvendelse af kritiske resultatindikatorer til »sund fornuft«;

9. glæder sig over målsætningen i Kommissionens *grønbog om aldring* om at indlede en bred og principiel debat om aldring for at drøfte mulighederne for at forudse og tage højde for de dermed forbundne udfordringer og muligheder. Udvalget fremhæver især konklusionerne og overvejelserne under punkt 5.1 i *grønbogen* ⁽⁴⁾;

10. minder om handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder og glæder sig til det initiativ vedrørende langtidspleje, der er planlagt til 2022. Udvalget fremhæver søjlens princip 18 om, at alle har ret til prismæssigt overkommelig langtidspleje af høj kvalitet, herunder hjemmepleje og lokalsamfundsbaseerede tjenesteydelser ⁽⁵⁾;

11. opfordrer på ny Kommissionen til at overveje en EU-plejeaftale i stil med ungdomsgarantien med det formål at imødekomme plejehovene som led i en rettighedsbaseret tilgang, hvor plejetjenester sættes i centrum for den økonomiske virksomhed, og hvor investeringerne i sundhed og pleje øges i tråd med strategien for velfærdsøkonomien. Udvalget opfordrer desuden Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde husarbejdernes krav til arbejdsvilkår i ILO-konvention nr. 189 ⁽⁶⁾. I samme udtalelse opfordrer udvalget til, at man reviderer og udvikler Barcelonamålene, gør dem obligatoriske og indfører mål for pleje, der rækker længere (Barcelona+), for at imødekomme de behov for pleje, der findes i samfund med en aldrende befolkning, og anerkende, at sundhedsområdet er stærkt domineret af kvinder, som ikke aflønnes i forhold til den samfundsmæssige værdi.

Statistisk baggrund og fremtidsudsigter

12. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på de aktuelle prognoser, hvor det anslås, at andelen af mennesker i Europa, der er 65 år eller derover, vil stige fra 20 % i dag til 30 % inden 2070, og at andelen af mennesker, der er 80 år eller derover, vil blive fordoblet og udgøre mere end 13 % inden 2070 ⁽⁷⁾. Dermed stiger antallet af europæere over 65 år fra 87 til over 150 mio. og antallet af europæere over 80 år fra 23 til 62 mio.;

13. anerkender, at antallet af personer, der potentielt får brug for langtidspleje i EU, forventes at stige fra 19,5 mio. i 2016 til 23,6 mio. i 2030 og 30,5 mio. i 2050 ⁽⁸⁾;

14. bemærker, at blot for at bevare den nuværende andel på fem langtidsplejere pr. 100 personer på 65 år og derover skal antallet af arbejdstagere i denne sektor i OECD-landene stige med 13,5 mio. frem mod 2040 ⁽⁹⁾. Alene i perioden 2018-2030 vil der være behov for i alt 11 mio. nye medarbejdere i sundheds- og plejesektoren i de 27 EU-medlemsstater for at dække det stigende behov ⁽¹⁰⁾;

⁽⁴⁾ COM(2021) 50 final.

⁽⁵⁾ COM(2021) 102 final.

⁽⁶⁾ RU's udtalelse om *Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025* (COR-2020-02016).

⁽⁷⁾ COM(2020) 241 final, *Rapport om konsekvenserne af de demografiske forandringer*.

⁽⁸⁾ COM(2021) 50 final.

⁽⁹⁾ OECD (2020), *Who Cares?*

<https://www.oecd.org/els/health-systems/who-cares-attracting-and-retaining-elderly-care-workers-92c0ef68-en.htm>.

⁽¹⁰⁾ JRC121698 — JRC (2021), *Health and long-term care workforce: demographic challenges and the potential contribution of migration and digital technology*.

15. fremhæver plejesektorens enorme potentiale for arbejdsmarkedet og henviser i den sammenhæng til det forhold, at der i løbet af de næste ti år potentielt vil stå 8 mio. job til rådighed i social- og sundhedssektoren ⁽¹¹⁾;

16. understreger endvidere, at seniorøkonomien ⁽¹²⁾, som omfatter plejetjenester for ældre, er et effektivt redskab til at bekæmpe affolkning, der kan levere hurtige løsninger på problemerne med aldring og ledighed i de mest ugunstigt stillede landdistrikter. Seniorøkonomien genererer konkurrencemæssige og samhørighedsmæssige fordele for regionerne og kommer alle de implicerede aktører til gavn («win-win-win»). På den anden side omdannes den gravise aldring, der allerede gør sig gældende i en stor del af EU's regioner, til en aktiv ressource, der genererer jobs og velstand, og stereotyperne for og tilgangene til arbejde ændres.

Lokal og regional relevans

17. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den personalemangel, der truer på mellemlang til lang sigt, betyder, at byer og regioner i EU må tage hånd om årsagerne til manglen på pleje- og omsorgspersonale. Dette gælder især for de regioner, hvis systemer er afhængige af medarbejdere fra nabolandene, og som grundet covid-19-relaterede grænselukninger har manglet personale på kort sigt;

18. er klar over, at der er regionale forskelle og prioriteter i Europa ⁽¹³⁾ med hensyn til formel og uformel pleje, hvor sidstnævnte primært varetages af familiemedlemmer, og bakker op om mangfoldigheden i udbuddet af ydelser og forskelligheden af de regionale løsninger til dækning af de respektive plejebehov;

19. glæder sig over det tætte samarbejde mellem regionerne i hele Europa og tilskynder dem til at fremme den fælles udveksling af erfaringer og den fælles, samordnede udvikling af foranstaltninger. Udvalget understreger den vigtige rolle, som regioner og byer spiller i udviklingen af specifikke plejeforanstaltninger for ældre og omsorgskrævende personer med henblik på at bringe lokalsamfundsbase­rede tjenesteydelser tættere på de landdistrikter, der er berørt af aldring og affolkning. En sådan strategi skal sikre den nødvendige pleje til disse grupper, der bor i geografisk sårbare områder, og som har store problemer med at få adgang til essentielle lokalsamfundsbase­rede tjenesteydelser, der garanterer den rette sociale og sundhedsmæssige pleje i deres kendte omgivelser.

Kvindes involvering

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger med hensyn til kønsaspektet, at 92 % af kvinderne i EU regelmæssigt, dvs. mere end en dag om ugen, udfører ulønnet plejearbejde, at 81 % af kvinderne i EU dagligt passer pårørende ⁽¹⁴⁾, og at kvinder udgør størstedelen af personalet i sundhedssektoren ⁽¹⁵⁾. Denne situation er særlig presserende for kvinder, der bor i landdistrikter og affolkede områder, hvor der er reelle problemer med at få adgang til grundlæggende sundhedspleje og sundheds- og socialydelser;

21. understreger, at størstedelen af plejeopgaverne i Europa udføres af familiemedlemmer i forbindelse med pleje i eget hjem, især af kvinder, der ofte ikke har en faglig uddannelse eller får faglig vejledning, uden en passende aflønning og uden social sikring, hvilket i sidste ende skærper den eksisterende kønsspecifikke pensionskløft;

22. anerkender behovet for tiltag og programmer, der sigter mod at lette byrden for kvinderne, der udfører langt størstedelen af det ulønnede omsorgsarbejde. Både ulønnede plejere og deres ikkebidragende familiemedlemmer skal være opmærksomme på, at omsorg og pleje er arbejde og bør behandles som sådan. Ulønnet omsorgsarbejde er ikke en kvindeopgave eller -forpligtelse, men bør fordeles ligeligt mellem kønnene for at sikre kvinder økonomisk uafhængighed, således som det udtrykkes i den europæiske strategi for ligestilling mellem kønnene;

⁽¹¹⁾ COM(2021) 50 final.

⁽¹²⁾ Ifølge Kommissionen kan »seniorøkonomien« defineres som de økonomiske perspektiver, der åbnes med forbrugsudgifterne og de offentlige udgifter som følge af den aldrende befolkning og behovene hos de over 50-årige.

⁽¹³⁾ JRC121698.

⁽¹⁴⁾ EIGE (2021), *Gender inequalities in care and consequences for the labour market*, <https://eige.europa.eu/publications/gender-inequalities-care-and-consequences-labour-market>.

⁽¹⁵⁾ JRC121698.

23. henviser til den store andel af kvinder, som er parate til, trods usikre arbejdsvilkår og lave lønninger, at yde plejetjenester, fordi de kommer fra oprindelseslande med et lavt lønniveau. Disse kvinder er i de fleste tilfælde indvandrere, og de bør derfor have adgang til integrationstjenester på deres modersmål, og de skal oplyses om deres rettigheder og tilgængelige tjenester som vandrende arbejdstagere. En fuldstændig gennemførelse af direktivet om udstationering af arbejdstagere og sikring af, at denne specifikke gruppe af arbejdstagere ikke udelukkes fra beskyttelsen gennem nationale lovbestemte mindstelønninger, er særlig vigtigt. Udvalget fremhæver i den sammenhæng, at behovet for en »opadgående konvergens« for mindstelønninger er presserende, hvilket ikke mindst skal ses i lyset af det forhold, at beskæftigelsen i EU fortsat er karakteriseret ved lave lønninger, og at 59 % af arbejdstagerne på mindsteløn er kvinder⁽¹⁶⁾. Udvalget understreger, at EU er nødt til fortsat at bistå medlemsstaterne med at gennemføre effektive og inklusive social- og beskæftigelsespolitikker og med at gennemføre de reformer, der skal til for at opnå dette;

24. understreger behovet for at tackle usikre arbejdsvilkår for indeboende plejere i EU, som primært er kvinder og ofte migranter fra tredjelande, hvoraf nogle arbejder ulovligt som papirløse migranter, og andre er en del af cirkulær eller midlertidig migration. Udvalget tilslutter sig i denne forbindelse Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU), der understreger, at indeboende plejere bør behandles på samme måde som andre plejere, og opfordrer indtrængende til en bedre beskyttelse i direktivet om sanktioner over for arbejdsgivere (2009/52/EF) for at beskytte papirløse arbejdstagers arbejdstagerrettigheder og for en streng anvendelse af direktivet om ofres rettigheder (2012/29/EU) for at yde effektiv støtte til indeboende plejere, der bliver udnyttet, uanset deres migrationsstatus⁽¹⁷⁾.

Anbefalinger til relevante aktører

25. Det Europæiske Regionsudvalg understreger nødvendigheden af at være bedre til at oplyse borgerne og kommunikere om den eksisterende efterspørgsel inden for pleje- og omsorgsfagene med henblik på at tiltrække en bredere gruppe af jobsøgende og i højere grad rette op på den kønsbestemte ubalance og gøre det muligt for flere mænd at udøve sådanne erhverv i fremtiden. De lokale og regionale myndigheder kunne deltage i denne indsats ved at tilrettelægge seminarer, workshops og reklamere for plejefag specifikt målrettet mænd, hvilket ville gøre op med kønsstereotyper og manglende bevidsthed. Dette bør gå hånd i hånd med en samordnet indsats for at forbedre arbejdsvilkårene i plejesektoren og således gøre pleje- og omsorgsfagene mere attraktive, herunder blandt unge og især i affolkede områder og/eller områder med meget ældre befolkningsgrupper;

26. fremhæver, at der i forbindelse med den aktuelle covid-19-krise opstår en mulighed for at skabe sikre arbejdspladser samt kontinuitet i ydelserne på plejeområdet gennem etablering af robuste arbejdsgiverstrukturer — dette vedrører især ejerskabsstrukturen og brugen af de overskud, der genereres;

27. anerkender, at en passende balance mellem arbejdsliv og privatliv spiller en vigtig rolle for potentielle nye medarbejdere i forbindelse med deres karrierevalg. I den henseende er der behov for tidssvarende arbejdstidsmodeller i den professionelle plejesektor, som fremmer muligheden for at forene familie, fritid og job;

28. understreger, at det parallelt med medarbejdernes fysiske sundhed er den psykiske sundhed, der spiller en vigtig rolle for etableringen og opretholdelsen af et sundt arbejdsmiljø, og at der i overensstemmelse hermed er behov for faglig støtte til personalet (f.eks. i form af tilsyn, målrettet efter- og videreuddannelse og støtte til mental sundhed). Dermed sendes der også et klart signal om, at man vil bekæmpe det stigende antal burnout i dette jobsegment;

29. understreger betydningen af at genoverveje nye strukturelle krav til plejehjem, så de kan afbalancere de nye standarder for sundhed og sikkerhed, herunder standarder for infektionsforebyggelse og -bekæmpelse, hvilket vil være til gavn for både beboerne og personalet. Det overordnede mål er at sikre optimale miljø-, leve- og arbejdsforhold samt forhold, der fremmer den sociale kontakt;

30. betegner brugen af tekniske hjælpemidler i forbindelse med gennemførelsen af plejeopgaver, effektiv og omfattende dokumentation og tværfaglig kommunikation som en vigtig støtte, der skal gøre hverdagen nemmere for plejepersonalet;

⁽¹⁶⁾ RU's udtalelse om *Passende mindstelønninger i Den Europæiske Union* (COR-2020-05859).

⁽¹⁷⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs initiativudtalelse om *Rettigheder for indeboende plejere* (SOC/535 — EESC-2016-00941).

31. b bemærker, at digitaliseringen spiller en stadig større rolle også i plejesektoren. Udvalget opfordrer i den sammenhæng til, at der ydes særlig teknisk bistand til plejehjem, idet der tilskyndes til brug af telemedicin som et middel til at forbedre forvaltningen af beboernes sundhed. Desuden vil udviklingen af digitale instrumenter og teleplejeinstrumenter, der allerede blev taget i brug under pandemien for at holde øje med og tage sig af isolerede personer og personer uden nogen reel familiestøtte, fortsætte, hvilket vil forbedre folks adgang til pleje- og omsorgstjenester. Imidlertid bør denne udvikling ledsages af tiltag, der kan reducere den digitale kløft i alle dens aspekter, som f.eks. den digitale kønskløft, i landdistrikter og for den ældre del af befolkningen. Samtidig skal de, der arbejder i sektoren, uddannes i brugen af disse nye instrumenter gennem efteruddannelsesprogrammer. Der er desuden behov for at udvikle et nyt koordineret og integreret kommunikationssystem mellem sundhedssystemet, plejepersonalet og familierne. Det er vigtigt, at personalet og beboerne på plejehjemmene får adgang til uddannelse i de nye kommunikationsteknologier;

32. opfatter ydelsen af finansiel bistand i uddannelsesperioden som en vigtig ledsagende foranstaltning, der skal gøre jobstart eller -skifte nemmere for interesserede personer;

33. bakker op om en passende aflønning af pleje- og omsorgspersonalet, som afspejler opgavernes sociale og samfundsmæssige værdi;

34. henviser til princip nr. 9 i den europæiske søjle for sociale rettigheder om balance mellem arbejdsliv og privatliv, hvor det slås fast, at forældre og mennesker med omsorgsforpligtelser har ret til passende orlov, fleksible arbejdsformer og adgang til omsorgsydelser. Udvalget bemærker i denne forbindelse, at man fra offentligt hold kan bidrage til gennemførelsen af dette princip ved at afsætte budgetmidler til ansættelse af plejepersonale eller gennem eller andre former for finansiering, hvilket også vil bidrage til at regularisere og forbedre vilkårene for dem, der er beskæftiget på plejeområdet;

35. anbefaler, at EU's medlemsstater etablerer de vigtigste rammevilkår for social sikring af familiemedlemmer, der yder pleje. Dette vedrører både underhold og den syge-, ulykkes- og pensionsretlige sikring af denne persongruppe. Pårørende, der fungerer som plejere, bør ikke tvinges til at opgive deres job, og offentlige ydelser bør ikke være afhængige af, at man er registreret som arbejdsløs. At vælge at tage sig af en pårørende er altid en svær beslutning, og man bør ikke pålægges unødvendige ofre;

36. understreger betydningen af en professionel opfølgning på uformel pleje, der primært varetages af familiemedlemmer, med henblik på at forsyne de familiemedlemmer, der yder pleje, med de nødvendige kompetencer og samtidig sikre en passende kvalitet af plejeforanstaltningerne. Der er desuden behov for at oprette aflastningstilbud (f.eks. kortsigtede plejetilbud) for midlertidigt at kunne aflaste familiemedlemmer, der yder pleje;

37. opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne og de relevante aktører på lokalt og regionalt plan til med jævne mellemrum at gennemføre høringer, der inddrager de berørte befolkningsgrupper med henblik på at bruge de synspunkter, der fremgår heraf, samt holdningsændringerne som grundlag for en strategisk udvikling af tjenesteudbuddet.

Anbefalinger til Kommissionen

38. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at ajourføre den eksisterende europæiske kvalitetsramme for langtidspleje fra 2012 for at holde trit med den seneste udvikling inden for langtidspleje og dermed forbundne kvalifikationskrav og med henblik på at fremme mobiliteten for plejepersonalet. Udvalget foreslår i den henseende, at Kommissionen og medlemsstaterne indfører et EU-kvalitetsstempel for den professionelle funktion »person, der yder pleje for en ældre eller en omsorgskrævende person«, hvad enten der er tale om en institutionaliseret kontekst eller ej, med henblik på at sikre kompetencer og kvalifikationer hos de personer, der yder denne form for tjenester. Der skal etableres fælles referencestandarder i den nuværende EU-kontekst med et godkendt kvalitetscertifikat, der er tilpasset behovene i den enkelte medlemsstat. Udvalget understreger, at de plejekrævenes rettigheder og deres fysiske og mentale velbefindende fortsat skal have højeste prioritet, herunder forebyggelse og bekæmpelse af ensomhed;

39. foreslår, at Kommissionen og EU-medlemsstaterne overvejer at fastlægge en strategi for hele EU og en stillingsdefinition for plejepersonale (herunder indeboende plejere, hvis tjenester bør betragtes som en del af langtidsplejen) under inddragelse af byer og regioner og arbejdsmarkedets parter. Denne strategi bør øge bevidstheden, også gennem kampagner i medierne, for at bidrage til en varig holdningsændring med hensyn til pleje- og omsorgsfagene;

40. foreslår endvidere, at Kommissionen overvejer forslag vedrørende anerkendelse af og støtte til familiemedlemmer, der yder pleje;

41. anmoder Kommissionen om at udarbejde et forslag til etablering af et effektivt system til omfattende indsamling og analyse af data, der også omfatter indeboende pleje, som i vid udstrækning ikke dokumenteres, med det formål at give medlemsstaterne og regionerne et solidt grundlag for en fremtidig tværregional koordinering;
42. tilskynder Kommissionen til at oprette en platform for gensidig faglig udveksling, der giver mulighed for at vise eksempler på bedste praksis fra pleje- og omsorgssektoren samt fælles programmer, som f.eks. sociale plejeplaner eller strategiske planer for støtte til familiemedlemmer, der yder pleje;
43. glæder sig over støttemulighederne via de nuværende og fremtidige EU-strukturfonde (ESF 2014-2020 med REACT-EU og ESF+ 2021-2027) samt de synergier og den komplementaritet, som EU4Health-programmet 2021-2027 skaber. Udvalget understreger, at de hermed finansierede foranstaltninger har høj prioritet;
44. opfordrer til en budgetmæssig prioritering og målrettet tildeling af budgetmidler til bekæmpelse af manglen på kvalificeret arbejdskraft på sundheds- og plejeområdet, især set i lyset af Kommissionens beskæftigelsespolitiske dagsorden under det europæiske semester. Kommissionen bør overvåge gennemførelsen og gennemslagskraften af sine henstillinger.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En EU-handlingsplan for den sociale økonomi

(2021/C 440/12)

Ordfører: Mikel IRUJO AMEZAGA (ES/EA), minister for økonomisk og erhvervsmæssig udvikling i regionalregeringen i Navarra

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Betydningen af den europæiske handlingsplan for den sociale økonomi, når det gælder fremme af den sociale økonomis bidrag til lokal og regional udvikling i Europa

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fremlægge en handlingsplan for den sociale økonomi i fjerde kvartal af 2021 som et svar på opfordringer fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Europa-Parlamentets Tværpolitiske Gruppe om Socialøkonomi, GECES ⁽¹⁾, forskellige EU-landes regeringer samt europæiske netværk, der er engagerede i udviklingen af den sociale økonomi, såsom Social Economy Europe og REVES ⁽²⁾;
2. mener, at Den Europæiske Unions indsats for at fremme udviklingen af den sociale økonomi er særlig relevant i den nuværende situation, hvor det på grund af den økonomiske og sociale krise forårsaget af covid-19 er nødvendigt at mobilisere virksomheders og organisationers fulde potentiale i den sociale økonomi for at skabe økonomisk genopretning, fremme kollektivt iværksætteri og skabe arbejdspladser af høj kvalitet;
3. minder om, at den sociale økonomi i Europa (EU28) ifølge Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾ omfatter 2,8 millioner virksomheder og organisationer, som beskæftiger 13,6 mio. arbejdstagere, hvilket udgør ca. 6,3 % af den erhvervsaktive befolkning i EU. Desuden omfatter den sociale økonomi over 232 mio. medlemmer af kooperative virksomheder, gensidige selskaber og lignende organisationer og 82,8 mio. frivillige personer;
4. påpeger, at den sociale økonomi i Europa består af en bred vifte af virksomheder og organisationer i form af mange forskellige slags kooperative virksomheder, gensidige selskaber, foreninger, fonde og forskellige former for sociale virksomheder samt andre særlige juridiske konstruktioner i de forskellige medlemsstater som f.eks. medarbejderejede virksomheder, virksomheder med et socialt formål, solidaritetsinstitutioner osv.;
5. minder om, at disse mange forskellige virksomheder og organisationer, der findes i alle økonomiske sektorer, deler en fasttømret identitet, som er formet omkring fælles værdier og karakteristika såsom individets og det sociale formåls forrang for kapitalen, ligestilling mellem kønnene, demokratisk styring, geninvestering af størstedelen af overskuddet med henblik på at nå virksomhedens eller organisationens bæredygtige mål eller mål af fælles og almen interesse;
6. understreger, at virksomheder og organisationer i den sociale økonomi er forankret i lokalsamfundet og ikke flytter — eftersom de er formet lokalt og ejes af personer, som har deres rødder der — og at de er dybt engagerede i den økonomiske og sociale udvikling af det område, hvor de driver virksomhed. Udvalget minder om betydningen af den sociale økonomi for udviklingen af landdistrikterne som katalysator for udviklingen af regionens egne ressourcer og i bekæmpelse af affolkningen under hensyntagen til disse aktørers betydning for udviklingen af den sociale økonomi i landdistrikterne og deres tilknytning til byområderne, hvilket bidrager til at fastholde befolkningen og sikre en større grad af social samhørighed;
7. understreger, at socialøkonomiske organisationer styres af principper og værdier, der er forenelig med både økonomisk og miljømæssig udvikling. Dette ledsages af en stor vilje til at gennemføre 2030-dagsordenen. De repræsenterer derfor den pluralistiske økonomi, balance og bæredygtighed, der ud fra et globalt perspektiv skal til for at bidrage til opfyldelsen af alle de 17 mål for bæredygtig udvikling;

⁽¹⁾ Kommissionens ekspertgruppe vedrørende socialt iværksætteri.

⁽²⁾ Det europæiske netværk af byer og regioner vedrørende socialøkonomi.

⁽³⁾ <https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/qe-04-17-875-en-n.pdf>

8. opfordrer Kommissionen til at udvikle en passende retlig EU-ramme for den sociale økonomi, der indeholder en fælles definition samt organisation og integration af virksomheder, der opfylder visse organisatoriske og operationelle kriterier, hvilket i afgørende grad vil bidrage til at fremme sektoren;
9. mener desuden, at aktørerne i den sociale økonomi bør styres i retning af verdensmålene for bæredygtig udvikling;
10. påpeger, at Kommissionen gennem pagten for færdigheder bør støtte opkvalificering af og adgang til livslang læring for arbejdstagerne i den sociale økonomi på områder såsom digitalisering, herunder mediekendskab, deltagesbaseret ledelse, modstandsdygtighed og grøn omstilling, for at støtte dem i at komme ind på eller forblive på arbejdsmarkedet for socialøkonomiske virksomheder. For at nå dette mål foreslår udvalget, at der samarbejdes med den sociale økonomis industrielle økosystem, som især offentlige forvaltninger, erhvervsuddannelsescentre og universiteter deltager i. Desuden kan borgmesterpagten om klima og energi yde støtte til at tilskynde til uddannelsesforløb inden for miljøbeskyttelse og fremme af den cirkulære økonomi. Udvalget henviser derfor til forslagene i RU's udtalelse om Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed, som er fremsat til emnet ud fra de lokale og regionale forvaltnings perspektiv, som også er yderst vigtigt i den sociale økonomi;
11. opfordrer til, at man undersøger den sociale økonomis potentiale på erhvervsuddannelsesområdet og inden for aktive beskæftigelsespolitikker samt i udviklingen af færdigheder og kompetencer. Der bør her lægges særlig vægt på de grupper, der har størst problemer med at komme ind på arbejdsmarkedet, såsom unge, langtidsledige, personer med handicap eller personer, der bor i fjerntliggende områder med begrænset adgang til digitale ressourcer;
12. tilskynder Kommissionen til at gennemføre en analyse af virksomhedsoverdragelser til de ansatte ved hjælp af socialøkonomiske modeller. Denne undersøgelse bør ledsages af en EU-plattform for udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, de lokale og regionale forvaltninger og socialøkonomiske netværk, og den bør også omhandle socialøkonomiens potentiale for industrielt iværksætteri;
13. understreger, at virksomhedsklynger i den sociale økonomi har et stort potentiale for at integrere sig i europæiske værdikæder og opbygge alliancer med andre aktører i erhvervslivet, offentlige forvaltninger, erhvervsuddannelsescentre, erhvervsskoler, universiteter og forskningscentre for at nå strategiske mål og forene ressourcerne;
14. erkender, at der er potentiale for at inddrage den sociale økonomi i den europæiske platform for klyngesamarbejde ⁽⁴⁾ med henblik på at lette opbygningen af alliancer og disse virksomheders og organisationers deltagelse i strategiske værdikæder;
15. understreger betydningen af at inddrage den sociale økonomi i strategier for intelligent specialisering som en vigtig løftestang for den økonomiske og sociale udvikling. Udvalget minder desuden om, at den sociale økonomi med held kan fremme social innovation og påpeger i den forbindelse, at »socialøkonomiske initiativer, som er baseret på, at enkeltpersoner i lokalsamfundet samarbejder og udviser aktivt medborgerskab, bidrager til at øge den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed samt graden af tillid i hele EU« ⁽⁵⁾;
16. fremhæver betydningen af at fremme interregionalt samarbejde om den sociale økonomi som et centralt instrument til at danne tværnationale virksomhedsklynger, der kan udnytte grænseoverskridende synergier og det unikke samarbejde mellem regionerne i den yderste periferi på deres respektive samarbejdsområder med tredjelande, og til at støtte internationaliseringen af socialøkonomiske virksomheder og organisationer i det indre marked. I den sammenhæng påpeger udvalget, at den tematiske platform for socialøkonomien under den europæiske platform for intelligent specialisering, som omfatter syv europæiske regioner, er et nyttigt instrument til at fremme det interregionale samarbejde, og at man ikke bør glemme erfaringerne og eksemplerne på bedste praksis fra denne platform i den kommende europæiske handlingsplan for den sociale økonomi;
17. opfordrer Kommissionen til at øge ambitionsniveauet og sammenhængen i sine initiativer til støtte for de lokale og regionale forvaltnings rolle i forbindelse med fremme af den sociale økonomi. Udvalget minder om, at mange lokale og regionale forvaltninger allerede har udarbejdet ambitiøse strategier og handlingsplaner til fremme af den sociale økonomi. Disse bør kortlægges af Kommissionen og indgå i udarbejdelsen af den kommende handlingsplan for den europæiske socialøkonomi. Kommissionen bør også støtte udveksling af bedste praksis og eksisterende initiativer blandt lokale og regionale myndigheder (f.eks. gennem et netværk af lokale og regionale myndigheder til fremme af socialøkonomien);

⁽⁴⁾ <https://clustercollaboration.eu/social-economy>

⁽⁵⁾ COR-2016-06945.

18. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse vedrørende lokale og regionale offentlige politikker for fremme af den sociale økonomi i EU, som omfatter eksempler fra andre regioner og lokale forvaltninger på globalt plan;
19. anerkender, at initiativet European Social Economy Regions (ESER) og opfordringen til at indsende forslag til socialøkonomiske missioner spiller en vigtig rolle i opbygningen af et omfattende fællesskab af lokale og regionale forvaltninger, som er engagerede i udviklingen af den sociale økonomi, og opfordrer Kommissionen til at styrke dette program inden for rammerne af handlingsplanen for den sociale økonomi;
20. opfordrer Kommissionen til at fremme de lokale og regionale forvaltnings deltagelse i GECES sammen med medlemsstaterne og de socialøkonomiske netværk. I den forbindelse opfordrer udvalget til, at der nedsættes en arbejdsgruppe under GECES vedrørende lokale og regionale politikker for den sociale økonomi;
21. opfordrer til, at analyser, undersøgelser, forslag til foranstaltninger og overvågnings- og støtteinstrumenter og -mekanismer vedrørende socialøkonomien, som indsamler statistiske data om arbejdstagere eller sammensætningen af de forskellige socialøkonomiske virksomhedsformer, tager højde for kønsperspektivet med henblik på at tilvejebringe kønsopdelte data og indarbejde kønsindikatorer.

Fremme af den sociale økonomis synlighed

22. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at oprette en fælles onlineplatform til støtte for virksomheder, organisationer og iværksætteri inden for den sociale økonomi. Platformen skal samle alle europæiske undersøgelser og rapporter om social økonomi såvel som de muligheder, som EU tilbyder disse virksomheder og organisationer;
23. anbefaler, at denne onlineplatform udvikles og forvaltes i samarbejde med de europæiske socialøkonomiske netværk og GECES;
24. foreslår Kommissionen, at handlingsplanen for den sociale økonomi kommer til at indeholde en omfattende kommunikationskampagne, som Det Europæiske Regionsudvalg og de socialøkonomiske netværk deltager i udformningen og gennemførelsen af. En sådan kampagne spiller en afgørende rolle med henblik på at fremme kollektivt iværksætteri og formidle viden om de europæiske instrumenter til støtte for den sociale økonomi;
25. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en vejledning om offentlige politikker for den sociale økonomi, som omfatter de mange forskellige juridiske virksomhedsformer i den sociale økonomi i Europa og kan være en støtte for de lokale og regionale forvaltninger;
26. minder om, at den sociale økonomis forskellighed og evne til at finde innovative løsninger på de vigtigste økonomiske, sociale, uddannelsesmæssige og miljømæssige udfordringer er nøglen til dens succes;
27. opfordrer Kommissionen til hvert år at vælge en europæisk hovedstad for social økonomi ved hjælp af en demokratisk og gennemsigtig proces med deltagelse af Regionsudvalget, EØSU og GECES;
28. foreslår, at den sociale økonomi inddrages og synliggøres mere i Enterprise Europe-netværket. Udvalget anbefaler, at den sociale økonomi i højere grad fremhæves i tildelingskriterierne for den europæiske iværksætterregionsordning;
29. minder om betydningen af at støtte, finansiere og styrke de europæiske netværk for den sociale økonomi og de byer og regioner, som engagerer sig i den sociale økonomi, idet de begge er vigtige allierede i forbindelse med at gennemføre handlingsplanen og kommunikere om de muligheder, den skaber.

Forbedring af adgangen til finansiering for virksomheder og organisationer i den sociale økonomi

30. Det Europæiske Regionsudvalg peger på de ekstra vanskeligheder, som virksomhederne og organisationerne i den sociale økonomi er konfronteret med, når der skal findes finansiering, til dels på grund af den ringe synlighed og forståelse for deres forretningsmodeller, som prioriterer den kollektive eller almene interesse over profitmaksimering;
31. minder om den nøglerolle, som samhørighedsfondene og navnlig EFRU og ESF spiller i forbindelse med finansieringen af projekter i den sociale økonomi;
32. opfordrer til, at den kollektive iværksætterkultur inden for alle sektorer i den sociale økonomi styrkes ved at tilvejebringe finansiel støtte til oprettelse af socialøkonomiske virksomheder og hjælp til at imødegå fremtidige virksomhedsudfordringer;

33. gør opmærksom på, at InvestEU-programmet vil få stor betydning for finansieringen af innovative social-økonomiske projekter gennem sine fire politikområder, navnlig politikområderne »SMV'er« og »sociale investeringer og færdigheder«, som omfatter mikrofinansiering og finansiering af virksomheder i den sociale økonomi;

34. anbefaler Kommissionen at inddrage et medlem af Regionsudvalget i det rådgivende udvalg, og at investeringsudvalget får deltagelse af eksperter i finansiering af virksomheder og organisationer i den sociale økonomi;

35. opfordrer Kommissionen til at udvikle et klart, gennemsigtigt og effektivt klassificeringssystem for sociale og grønne investeringer;

36. peger på betydningen af finansielle aktører i den sociale økonomi (etiske banker og andelsbanker, låneforeninger, mikrofinansieringsinstitutioner, sociale finansielle institutioner, gensidige selskaber og kooperative forsikringsselskaber osv.) inden for bæredygtig finansiering, deres vigtige tilstedeværelse i landdistrikterne og i mindre udviklede regioner og deres indsats for finansiell inklusion af sårbare grupper og investeringer i realøkonomien;

37. opfordrer til, at der tages højde for kønsperspektivet i socialøkonomiske virksomheders og organisationers adgang til finansiering, da kvinder har sværere ved at få adgang til kredit og finansielle ressourcer i forhold til mænd. Det er nødvendigt at have dette forhold med fra begyndelsen, når der udformes nye instrumenter, der skal forbedre adgangen til finansiering.

Fremme af uddannelse i iværksætteri gennem den sociale økonomi

38. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at det i tråd med Rådets konklusioner fra 2015 om fremme af den sociale økonomi som en central drivkraft for den økonomiske og sociale udvikling i Europa er vigtigt at fremme almen uddannelse og erhvervsuddannelse i iværksætteri inden for den sociale økonomi på alle uddannelsesniveauer, lige fra grundskolen til de videregående uddannelser (universitetsuddannelser og erhvervsuddannelser);

39. påpeger, at projekter såsom handelshøjskolen for den sociale økonomi, som syv europæiske regioner har lanceret inden for rammerne af platformen for intelligent specialisering, bidrager med innovative løsninger på denne mangel på uddannelse om socialøkonomiske virksomheder og søger at uddanne kompetente fagfolk, som kan støtte og lede væksten i disse virksomheder og organisationer;

40. minder om, at virksomheder og organisationer i den sociale økonomi kræver særlige kompetencer, som også kan anvendes i traditionelle virksomheder, såsom f.eks. inklusiv ledelse;

41. opfordrer Kommissionen til i højere grad at gøre brug af Erasmus+-programmet til at fremme almen uddannelse og erhvervsuddannelse i iværksætteri og med henblik på job i virksomhederne i den sociale økonomi. I den forbindelse foreslår udvalget, at man undersøger mulighederne for, at virksomheder og organisationer i den sociale økonomi i højere grad kan anvende Erasmus-programmet for unge iværksættere, navnlig i de mest fjerntliggende europæiske regioner, hvor unge står over for større mobilitetsbegrænsninger på grund af afstanden til det europæiske kontinent;

42. opfordrer til, at man undersøger nye muligheder for at fremme almen uddannelse og erhvervsuddannelse af og forbedring af kompetencerne hos arbejdstagerne i den sociale økonomi gennem planen for sektorsamarbejde om færdigheder og vidensalliancen. Desuden bør den viden og de færdigheder, der erhverves på alle uddannelsesniveauer og gennem ikkeformel uddannelse, tilskynde borgerne til at udnytte denne viden bedst muligt, dvs. dyrke »bløde færdigheder« og styrke tilpasningsevnen i et miljø, der konstant forandrer sig.

Bedre adgang til markeder og socialt ansvarlige offentlige udbud

43. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at virksomheder og organisationer i den sociale økonomi oplever flere barrierer end de øvrige SMV'er, når de opererer på tværs af grænserne i det indre marked. Disse vanskeligheder hidrører fra mangfoldigheden af — og i visse tilfælde manglen på — fuldstændige retlige rammer for alle de juridiske virksomhedsformer, der findes i den sociale økonomi, som f.eks. kooperative virksomheder og de mange underkategorier af sådanne virksomheder, eksempelvis gensidige selskaber, foreninger, fonde og sociale selskaber;

44. minder om kvinders vigtige rolle inden for ledelse af sociale virksomheder for en vellykket uddannelse af iværksættere i den sociale økonomi;

45. peger også på, at der mangler EU-instrumenter, der kan overvinde disse hindringer. Som følge af manglen på en europæisk retlig ramme er det således stadig svært at oprette en tværnational europæisk sammenslutning med medlemmer fra forskellige lande, og det samme gælder gensidige selskaber og fonde;

46. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme socialt ansvarlige offentlige udbud blandt offentlige forvaltninger i Europa som et centralt instrument til at øge gennemsigtigheden i de offentlige indkøb, bekæmpe korruption, fremme konkurrencen og deltagelsen i offentlige udbud for virksomheder af forskellige størrelser samt fremme forretningspraksisser, der er socialt ansvarlige, ligesom dem, der kendetegner den sociale økonomi;

47. opfordrer til, at projektet Buying for Social Impact, som analyserede gennemførelsen af direktivet om offentlige indkøb i 15 medlemsstater og tilrettelagde en række nationale/regionale arrangementer for at formidle mulighederne for ansvarlige offentlige udbud, udbredes i de øvrige EU-medlemsstater;

48. opfordrer alle lokale og regionale offentlige forvaltninger til at udvikle strategier for gennemsigtige og socialt ansvarlige offentlige indkøb, bl.a. ved at gøre offentlige kontrakter betingede af, at kravet om rimelige lønninger og andre vilkår og betingelser fastsat ved lov og/eller kollektive aftaler, også i underleverandørkæder, overholdes.

En handlingsplan med opfølgende midler og instrumenter til fremme af en struktureret dialog med aktører i den sociale økonomi og andre institutioner

49. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at sikre, at der er en tidshorisont på mindst fem år, inden handlingsplanen for den sociale økonomi skal være gennemført, og at den omfatter en forhåndsevaluering samt mekanismer for årlig evaluering og ex post-evaluering samt for fornyelse af planen, efter at den er blevet gennemført;

50. opfordrer Kommissionen til at styrke sine mekanismer for opfølgning på og støtte til politikker for den sociale økonomi såsom ekspertgruppen vedrørende socialt iværksætteri (GECES), Kommissionens interne arbejdsgruppe om socialøkonomi og den permanente, strukturerede dialog om socialøkonomi med Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, samtidig med at der sikres en kønsbalance;

51. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at inkludere den sociale økonomis arbejdsgivere i den tværsektorielle sociale dialog, herunder i form af tiltag til at styrke og konsolidere en europæisk arbejdsgiverorganisation for socialøkonomien.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO – HYBRIDMØDE – RU'S 145. PLENARFORSAMLING, 30.6.2021-1.7.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om retsakten om digitale tjenester og retsakten om digitale markeder

(2021/C 440/13)

Ordfører:	Rodi KRATSA (EL/EPP), guvernør for regionen De Joniske Øer
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF COM(2020) 825 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder) COM(2020) 842 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Denne forordning bør finde anvendelse på udbydere af visse informationssamfundstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽²⁶⁾ , dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Denne forordning bør specifikt finde anvendelse på udbydere af formidlingstjenester, navnlig formidlingstjenester i form af ren videreformidling (»mere conduit«) og caching- og hostingtjenester, da den eksponentielle vækst i anvendelsen af disse tjenester, hovedsagelig til legitime og samfundsnyttige formål af enhver art, også har givet dem en større rolle i formidlingen og udbredelsen af ulovlige eller på anden måde skadelige oplysninger og aktiviteter.	Denne forordning bør finde anvendelse på udbydere af visse informationssamfundstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽²⁶⁾ , dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Denne forordning bør specifikt finde anvendelse på udbydere af formidlingstjenester, navnlig formidlingstjenester i form af ren videreformidling (»mere conduit«) og caching- og hostingtjenester og søgemaskiner , da den eksponentielle vækst i anvendelsen af disse tjenester, hovedsagelig til legitime og samfundsnyttige formål af enhver art, også har givet dem en større rolle i formidlingen og udbredelsen af ulovlige eller på anden måde skadelige oplysninger og aktiviteter.

Anbefalet ændring 2

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En sådan væsentlig tilknytning til Unionen anses for at eksistere, hvis en tjenesteudbyder er etableret i Unionen, eller hvis dette ikke er tilfældet, hvis udbyderen har et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater. Målretning af virksomheden mod en eller flere medlemsstater kan fastslås på grundlag af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer såsom anvendelsen af et sprog eller en valuta, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat, eller muligheden for at bestille produkter eller tjenester eller bruge et nationalt topdomæne. Målretningen af virksomheden mod en medlemsstat kan ligeledes udledes af tilgængeligheden af en applikation i den relevante nationale appbutik, af lokal annoncering eller annoncering på det sprog, der anvendes i den pågældende medlemsstat, eller håndteringen af kunderelationer, f.eks. ved at yde kundeservice på det sprog, der normalt anvendes i den pågældende medlemsstat. Det må endvidere antages, at der er en væsentlig tilknytning, hvis tjenesteudbyderen retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater, jf. artikel 17, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012. På den anden side kan den blotte tekniske adgang til et websted fra Unionen ikke i sig selv anses for at skabe en væsentlig tilknytning til Unionen.	En sådan væsentlig tilknytning til Unionen anses for at eksistere, hvis en tjenesteudbyder er etableret i Unionen, eller hvis dette ikke er tilfældet, hvis udbyderen har et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater. Målretning af virksomheden mod en eller flere medlemsstater kan fastslås på grundlag af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer såsom anvendelsen af et sprog eller en valuta, der officielt anvendes i en medlemsstat, eller muligheden for at bestille produkter eller tjenester eller bruge et nationalt topdomæne. Målretningen af virksomheden mod en medlemsstat kan ligeledes udledes af tilgængeligheden af en applikation i den relevante nationale appbutik, af lokal annoncering eller annoncering på alle officielle sprog eller de sprog, der normalt anvendes på den pågældende medlemsstats territorium, eller håndteringen af kunderelationer, f.eks. ved at yde kundeservice på alle officielle sprog eller de sprog, der normalt anvendes på den pågældende medlemsstats territorium. Det må endvidere antages, at der er en væsentlig tilknytning, hvis tjenesteudbyderen retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater, jf. artikel 17, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012. På den anden side kan den blotte tekniske adgang til et websted fra Unionen ikke i sig selv anses for at skabe en væsentlig tilknytning til Unionen.

Begrundelse

Ændringen sigter mod at gøre forordningens ordlyd mindre tvetydig og mere objektiv ved at henvise til valutaers og sprogs officielle karakter. Når det gælder sproget, bør der tages hensyn til både de officielle sprog og de sprog, der normalt anvendes på medlemsstatens territorium.

Anbefalet ændring 3

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at nå målet om at sikre et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø bør begrebet »ulovligt indhold« med henblik på denne forordning defineres bredt og også omfatte information om ulovligt indhold og ulovlige produkter, tjenester og aktiviteter. Dette begreb bør navnlig forstås som en henvisning til information, uanset form, der i henhold til gældende ret enten i sig selv er ulovlig, f.eks. ulovlig hadefuld tale eller terrorrelateret indhold og ulovligt diskriminerende indhold, eller som vedrører ulovlige aktiviteter, f.eks. deling af billeder, der viser seksuelt misbrug af børn, ulovlig deling af private billeder uden samtykke, onlinestalking, salg af ulovlige eller forfalskede produkter, ulovlig brug af ophavsretligt beskyttet materiale eller aktiviteter, der involverer overtrædelser af forbrugerbeskyttelseslovgivningen. I denne henseende er det uden betydning, om informationens eller aktivitetens ulovlighed følger af EU-retten eller national ret, som er i overensstemmelse med EU-retten, og lovgivningens art eller særlige genstand er ligeledes uden betydning.	For at nå målet om at sikre et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø bør begrebet »ulovligt indhold« med henblik på denne forordning defineres bredt og også omfatte information om ulovligt indhold og ulovlige produkter, tjenester og aktiviteter. Dette begreb bør navnlig forstås som en henvisning til information, uanset form, der i henhold til gældende ret enten i sig selv er ulovlig, f.eks. ulovlig hadefuld tale eller terrorrelateret indhold og ulovligt diskriminerende indhold, eller som vedrører ulovlige aktiviteter, f.eks. formidling af ulovlige tjenester såsom indkvarterings-tjenester på platforme for korttidsudlejning, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten og national, herunder regional og lokal, lovgivning, deling af billeder, der viser seksuelt misbrug af børn, ulovlig deling af private billeder uden samtykke, onlinestalking, salg af ulovlige eller forfalskede produkter, salg af produkter eller formidling af tjenester på en måde, der ikke er forenelig med forbrugerbeskyttelseslovgivningen, ulovlig brug af ophavsretligt beskyttet materiale eller aktiviteter, der involverer overtrædelser af forbrugerbeskyttelseslovgivningen eller formidling af tjenester, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling og involverer overtrædelser af loven om audiovisuelle medier mv. I denne henseende er det uden betydning, om informationens eller aktivitetens ulovlighed følger af EU-retten eller national ret, som er i overensstemmelse med EU-retten, og lovgivningens art eller særlige genstand er ligeledes uden betydning.

Begrundelse

Ulovlige tjenester, som udgør en overtrædelse af EU-retten eller national/regional/lokal lovgivning, bør udspecificeres.

Anbefalet ændring 4

COM(2020) 825 final — del 1

Ny betragtning efter betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Den hastighed, hvormed der under covid-19-pandemien har skullet findes teknologiske løsninger baseret på digital infrastruktur, har ført til en yderligere forværring af informationsasymmetrien mellem gatekeepere og erhvervsbrugere og slutbrugere. I beredskabet over for fremtidige kriser bør der desuden tages højde for de indhøstede erfaringer med hensyn til afhængigheden af digital infrastruktur og teknologiske løsninger. Det er nødvendigt at anerkende og styrke den digitale modstandsdygtighed i Europa og gøre en fælles indsats for implementeringen.</i>

Begrundelse

Digital modstandsdygtighed bør i højere grad anerkendes som en grundlæggende værdi, hvilket de lokale og regionale myndigheder kan arbejde for at fremme. Ændringen inkluderer henvisningen til den aktuelle covid-19-pandemi og præciserer ordlyden vedrørende beredskab.

Anbefalet ændring 5

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I betragtning af de pågældende tjenesters særlige karakteristika og det tilsvarende behov for at pålægge udbydere heraf visse specifikke forpligtelser er det nødvendigt at skelne mellem den bredere kategori af udbydere af hostingtjenester som defineret i denne forordning og underkategorien af onlineplatforme. Onlineplatforme såsom sociale netværk eller onlinemarkedspladser bør defineres som udbydere af hostingtjenester, der ikke blot lagrer information fra tjenestemodtagerne på deres anmodning, men som også formidler denne information til offentligheden, igen på deres anmodning. For at undgå at pålægge alt for brede forpligtelser bør udbydere af hostingtjenester imidlertid ikke betragtes som onlineplatforme, hvis formidlingen til offentligheden blot udgør en mindre og rent accessorisk funktion, der er knyttet til en anden tjeneste, og som af objektive tekniske grunde ikke kan anvendes uden den primære tjeneste, og hvis integration i den primære tjeneste ikke er et middel til at omgå anvendelsen af de regler i denne forordning, der finder anvendelse på onlineplatforme. F.eks. kan kommentarsektionen i en onlineavis udgøre en sådan funktion, hvor det er klart, at den er accessorisk i forhold til den primære tjeneste, nemlig offentliggørelsen af nyheder under udgiverens redaktionelle ansvar.	I betragtning af de pågældende tjenesters særlige karakteristika og det tilsvarende behov for at pålægge udbydere heraf visse specifikke forpligtelser er det nødvendigt at skelne mellem den bredere kategori af udbydere af hostingtjenester som defineret i denne forordning og underkategorien af onlineplatforme. Onlineplatforme såsom sociale netværk, platforme for indholdsdeling eller onlinemarkedspladser bør defineres som udbydere af hostingtjenester, der ikke blot lagrer information fra tjenestemodtagerne på deres anmodning, men som også formidler denne information til offentligheden, igen på deres anmodning. For at undgå at pålægge alt for brede forpligtelser bør udbydere af hostingtjenester imidlertid ikke betragtes som onlineplatforme, hvis formidlingen til offentligheden blot udgør en mindre og rent accessorisk funktion, der er knyttet til en anden tjeneste, og som af objektive tekniske grunde ikke kan anvendes uden den primære tjeneste, og hvis integration i den primære tjeneste ikke er et middel til at omgå anvendelsen af de regler i denne forordning, der finder anvendelse på onlineplatforme. F.eks. kan kommentarsektionen i en onlineavis udgøre en sådan funktion, hvor det er klart, at den er accessorisk i forhold til den primære tjeneste, nemlig offentliggørelsen af nyheder under udgiverens redaktionelle ansvar.

Anbefalet ændring 6

COM(2020) 825 final — del 1

Ny betragtning efter betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Medlemsstaterne kan på de relevante myndighedsniveauer og alt efter den respektive fordeling af juridiske kompetencer anmode udbyderne af formidlingstjenester om oplysninger og bemærker, at de retslige og administrative myndigheders ret til at anmode om oplysninger i medfør af denne forordnings artikel 9 er i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.</i>

Anbefalet ændring 7

COM(2020) 825 final — del 1

Ny betragtning efter betragtning 38

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Da målet med denne forordning er at sikre et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø, skal det underliggende princip om, »hvad, der er ulovligt offline, er ulovligt online« finde anvendelse.</i>

Begrundelse

»Hvad, der er ulovligt offline, er ulovligt online« er et centralt princip ved regulering af onlinetjenester og bør nævnes udtrykkeligt i forslaget.

Anbefalet ændring 8

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 50

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre en effektiv og hensigtsmæssig anvendelse af denne forpligtelse, uden at der pålægges uforholdsmæssige byrder, bør de omfattede onlineplatforme gøre en rimelig indsats for at kontrollere pålideligheden af de oplysninger, som de pågældende erhvervsdrivende fremlægger, navnlig ved at anvende frit tilgængelige officielle onlinedatabaser og onlinegrænseflader såsom nationale handelsregistre og momsinformationsudvekslingssystemet ⁽⁴⁵⁾, eller ved at anmode de pågældende erhvervsdrivende om at fremlægge troværdig dokumentation såsom kopier af identitetsdokumenter, bekræftede kontoudtog, virksomhedscertifikater og handelsregistercertifikater. De kan også anvende andre fjernkilder, som giver en tilsvarende grad af pålidelighed med henblik på at opfylde denne forpligtelse. De omfattede onlineplatforme bør dog ikke være forpligtet til at foretage uforholdsmæssigt store eller omkostningstunge onlineundersøgelser eller kontrol på stedet. Det bør heller ikke forstås således, at onlineplatforme, der har gjort en rimelig indsats som krævet i denne forordning, garanterer for pålideligheden af oplysningerne over for forbrugerne eller andre interesserede parter. Sådanne onlineplatforme bør også udforme og organisere deres onlinegrænseflade på en måde, der giver erhvervsdrivende mulighed for at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU-retten, navnlig kravene i artikel 6 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽⁴⁶⁾, artikel 7 i Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽⁴⁷⁾ og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF ⁽⁴⁸⁾.	For at sikre en effektiv og hensigtsmæssig anvendelse af denne forpligtelse, uden at der pålægges uforholdsmæssige byrder, bør de omfattede onlineplatforme gøre en rimelig indsats for at kontrollere pålideligheden af de oplysninger, som de pågældende erhvervsdrivende fremlægger, navnlig ved at anvende frit tilgængelige officielle onlinedatabaser og onlinegrænseflader såsom nationale handelsregistre og momsinformationsudvekslingssystemet ⁽⁴⁵⁾, eller ved at anmode de pågældende erhvervsdrivende om at fremlægge troværdig dokumentation såsom kopier af identitetsdokumenter, bekræftede kontoudtog, virksomhedscertifikater og handelsregistercertifikater. De kan også anvende andre fjernkilder, som giver en tilsvarende grad af pålidelighed med henblik på at opfylde denne forpligtelse. Sådanne onlineplatforme bør også udforme og organisere deres onlinegrænseflade på en måde, der giver erhvervsdrivende mulighed for at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU-retten, navnlig kravene i artikel 6 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽⁴⁶⁾, artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽⁴⁷⁾ og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF ⁽⁴⁸⁾.

Begrundelse

Formuleringen »uforholdsmæssigt store eller omkostningstunge onlineundersøgelser« er for vag i en juridisk bindende tekst. Det bør heller ikke foreslås, at onlineplatforme skal slippe for at gøre nogen form for indsats for at efterprøve pålideligheden af oplysninger fra de erhvervsdrivende.

Anbefalet ændring 9

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 72

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Opgaven med at sikre passende tilsyn med og håndhævelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, bør i princippet overdrages til medlemsstaterne. Med henblik herpå bør de udpege mindst én myndighed, der skal have til opgave at anvende og håndhæve denne forordning. Medlemsstaterne bør dog kunne overdrage specifikke tilsyns- eller håndhævelsesopgaver og kompetencer vedrørende anvendelsen af denne forordning til mere end én kompetent myndighed, f.eks. for specifikke sektorer såsom tilsynsmyndigheder for elektronisk kommunikation, mediemyndigheder eller forbrugerbeskyttelsesmyndigheder, i overensstemmelse med deres nationale forfatningsmæssige, organisatoriske og administrative struktur.	Opgaven med at sikre passende tilsyn med og håndhævelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, bør i princippet overdrages til medlemsstaterne. Med henblik herpå bør de udpege mindst én myndighed, der skal have til opgave at anvende og håndhæve denne forordning. Medlemsstaterne bør dog kunne overdrage specifikke tilsyns- eller håndhævelsesopgaver og kompetencer vedrørende anvendelsen af denne forordning til mere end én kompetent myndighed, f.eks. for specifikke sektorer såsom tilsynsmyndigheder for elektronisk kommunikation, mediemyndigheder eller forbrugerbeskyttelsesmyndigheder, i overensstemmelse med deres nationale forfatningsmæssige, organisatoriske og administrative struktur. De lokale og regionale myndigheder bør overdrages tilsyns- eller håndhævelsesopgaver, i det omfang medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, og medlemsstaterne skal tildele dem de nødvendige ressourcer til at gennemføre de foreslåede aktiviteter.

Begrundelse

Lokale og regionale myndigheder bør medtages og holdes informeret om håndhævelse og tilsyn.

Det er imidlertid også nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre disse aktiviteter.

Anbefalet ændring 10

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 76

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Da der ikke er et generelt krav om, at udbydere af formidlingstjenester skal sikre en fysisk tilstedeværelse på en af medlemsstaternes område, er der behov for at sikre klarhed over, under hvilken medlemsstats jurisdiktion disse tjenesteydere henhører, således at de nationale kompetente myndigheder kan håndhæve reglerne i kapitel III og IV. En tjenesteyder bør være underlagt jurisdiktionen i den medlemsstat, hvor dens hovedforretningssted er beliggende, dvs. hvor tjenesteyderen har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, og hvor de vigtigste økonomiske funktioner og den operationelle kontrol udøves. For så vidt angår tjenesteydere, der ikke er etableret i Unionen, men som udbyder tjenester i Unionen og derfor er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør den medlemsstat, hvori disse tjenesteydere har udpeget deres retlige repræsentant, have kompetence under hensyntagen til de retlige repræsentanters funktion i henhold til denne forordning. Med henblik på en effektiv anvendelse af denne forordning bør alle medlemsstater dog have jurisdiktion, for så vidt angår tjenesteydere, der ikke har udpeget en retlig	Da der ikke er et generelt krav om, at udbydere af formidlingstjenester skal sikre en fysisk tilstedeværelse på en af medlemsstaternes område, er der behov for at sikre klarhed over, under hvilken medlemsstats jurisdiktion disse tjenesteydere henhører, således at de nationale kompetente myndigheder kan håndhæve reglerne i kapitel III og IV. En tjenesteyder bør være underlagt jurisdiktionen i den medlemsstat, hvor dens hovedforretningssted er beliggende, dvs. hvor tjenesteyderen har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, og hvor de vigtigste økonomiske funktioner og den operationelle kontrol udøves. For så vidt angår tjenesteydere, der ikke er etableret i Unionen, men som udbyder tjenester i Unionen og derfor er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør den medlemsstat, hvori disse tjenesteydere har udpeget deres retlige repræsentant, have kompetence under hensyntagen til de retlige repræsentanters funktion i henhold til denne forordning. Med henblik på en effektiv anvendelse af denne forordning bør alle medlemsstater dog have jurisdiktion, for så vidt angår tjenesteydere, der ikke har udpeget en retlig

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
repræsentant, forudsat at <i>ne bis in idem-princippet</i> overholdes. Med henblik herpå bør hver medlemsstat, der udøver jurisdiktion over sådanne tjenesteydere, uden unødigt forsinkelse underrette alle andre medlemsstater om de foranstaltninger, de har truffet under udøvelsen af denne jurisdiktion	repræsentant, forudsat at <i>ne bis in idem-princippet</i> overholdes. Med henblik herpå bør hver medlemsstat, der udøver jurisdiktion over sådanne tjenesteydere, uden unødigt forsinkelse underrette alle andre medlemsstater og hvor relevant lokale og regionale myndigheder om de foranstaltninger, de har truffet under udøvelsen af denne jurisdiktion.

Begrundelse

Lokale og regionale myndigheder bør underrettes om foranstaltninger, der vedrører tjenester, som leveres på deres område.

Anbefalet ændring 11

COM(2020) 825 final — del 1

Betragtning 88

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre en konsekvent anvendelse af denne forordning skal der nedsættes en uafhængig rådgivende gruppe på EU-plan, som skal støtte Kommissionen og hjælpe med at koordinere de foranstaltninger, der træffes af koordinаторerne for digitale tjenester. Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester bør sammensættes af koordinаторerne for digitale tjenester, som dog bør have mulighed for indbyde eller udpege ad hoc-delegerede til sine møder fra andre kompetente myndigheder, der har fået overdraget specifikke opgaver i henhold til denne forordning, hvis dette er påkrævet i henhold til deres nationale fordeling af opgaver og kompetencer. Hvis der er flere deltagere fra én medlemsstat, bør stemmeretten fortsat være begrænset til én repræsentant pr. medlemsstat.	For at sikre en konsekvent anvendelse af denne forordning skal der nedsættes en uafhængig rådgivende gruppe på EU-plan, som skal støtte Kommissionen og hjælpe med at koordinere de foranstaltninger, der træffes af koordinаторerne for digitale tjenester. Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester bør sammensættes af koordinаторerne for digitale tjenester, som dog bør have mulighed for indbyde eller udpege ad hoc-delegerede til sine møder fra andre kompetente myndigheder, der har fået overdraget specifikke opgaver i henhold til denne forordning, hvis dette er påkrævet i henhold til deres nationale fordeling af opgaver og kompetencer. Hvis der er flere deltagere fra én medlemsstat, bør stemmeretten fortsat være begrænset til én repræsentant pr. medlemsstat. Der bør være kønsbalance i sammensætningen af de kvalificerede personer, der skal varetage de omtalte opgaver for Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester.

Anbefalet ændring 12

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 2, litra r) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>»tvingende almene hensyn«: navnlig de tvingende almene hensyn, der er anerkendt som sådan i EU-Domstolens praksis, herunder følgende: den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, tryghed for borgerne, folkesundhed, bevarelse af den finansielle balance i de sociale sikringsordninger, beskyttelse af forbrugere, tjenestemodtagere og arbejdstagere, beskyttelse af unge, retfærdige handelstransaktioner, bekæmpelse af svig, beskyttelse af miljøet, herunder bymiljøet, dyresundhed, intellektuelle ejendomsrettigheder, bevarelse af den historiske, kulturelle og kunstneriske arv, socialpolitiske målsætninger, kulturpolitiske målsætninger og boliger, fremme af kultur, forskning og videnskab, sikring af mediepluralisme og ligestilling mellem kønnene.</i>

Begrundelse

Tvingende almene hensyn bør defineres og udgøre en integreret del af forordningen. Ligestilling mellem kønnene og andre elementer bør medtages blandt disse hensyn.

Anbefalet ændring 13

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 2, litra s) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>»kompetent myndighed«: de kompetente myndigheder på nationalt, regionalt eller lokalt plan, der er udpeget i overensstemmelse med den relevante lovgivning på nationalt plan, og som er ansvarlige for håndhævelsen af nærværende forordning og beskyttelsen af legitime interesser, herunder bekæmpelse af ulovligt onlineindhold. En medlemsstat kan desuden udpege flere kompetente myndigheder.</i>

Begrundelse

Begrebet »kompetent myndighed« bør indgå i definitionerne i artikel 2, da artikel 38, stk. 1, kun beskriver de digitale tjenestekoordinatorers ansvarsområder.

Anbefalet ændring 14

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I tilfælde af levering af en informationssamfundstjeneste, som består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager, pådrager tjenesteyderen sig ikke ansvar for information oplagret på anmodning af en tjenestemodtager, forudsat at tjenesteyderen:	I tilfælde af levering af en informationssamfundstjeneste, som består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager, pådrager tjenesteyderen sig ikke ansvar for information oplagret på anmodning af en tjenestemodtager, forudsat at tjenesteyderen:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) ikke har konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller det ulovlige indhold og, for så vidt angår erstatningskrav, ikke har kendskab til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller det ulovlige indhold fremgår, eller	a) ikke har konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller det ulovlige indhold og, for så vidt angår erstatningskrav, ikke har kendskab til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller det ulovlige indhold fremgår, eller
b) fra det øjeblik, hvor tjenesteyderen får et sådant kendskab, straks tager skridt til at fjerne det ulovlige indhold eller hindre adgangen hertil.	b) fra det øjeblik, hvor tjenesteyderen får et sådant kendskab, uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder inden for 72 timer tager skridt til at fjerne det ulovlige indhold eller hindre adgangen hertil.

Begrundelse

Fristerne skal specificeres og kan ikke være »tidsbegrænsede«. De foreslåede frister svarer til dem, der er fastsat i flere nationale lovgivninger. Den tyske lov om håndhævelse på nettet fastsætter endda en frist på blot 24 timer for åbenlyst ulovligt indhold.

Anbefalet ændring 15

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved modtagelsen af et påbud om at gribe ind over for specifikt ulovligt indhold, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder på grundlag af gældende EU-ret eller national ret, underretter udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med EU-retten uden unødigt forsinkelse den myndighed, der har udstedt påbuddet, om dets virkninger med nærmere angivelse af de trufne foranstaltninger og tidspunktet herfor.	Ved modtagelsen af et påbud om at gribe ind over for specifikt ulovligt indhold, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder på grundlag af gældende EU-ret eller national, regional eller lokal ret, og alt efter den respektive fordeling af juridiske kompetencer underretter udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med EU-retten uden unødigt forsinkelse den myndighed, der har udstedt påbuddet, om dets virkninger med nærmere angivelse af de trufne foranstaltninger og tidspunktet herfor.

Begrundelse

Med ændringsforslaget præciseres udtrykket »gældende ret«.

Anbefalet ændring 16

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 8, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede påbud opfylder følgende betingelser:	Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede påbud opfylder følgende betingelser:
a) påbuddene indeholder følgende elementer:	a) påbuddene indeholder følgende elementer:
— en begrundelse for, hvorfor informationen er ulovligt indhold, med henvisning til den specifikke bestemmelse i EU-retten eller national ret, der er overtrådt	— en begrundelse for, hvorfor informationen er ulovligt indhold, med henvisning til den specifikke bestemmelse i EU-retten eller national ret, der er overtrådt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
— information om en eller URL'er (Uniform Resource Locators) og om nødvendigt yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere det pågældende ulovlige indhold — information om klagemuligheder for tjenesteyderen og den tjenestemodtager, der leverede indholdet b) påbuddets territoriale anvendelsesområde i henhold til gældende regler i EU-retten og national ret, herunder chartret, og i påkommende tilfælde generelle folkeretlige principper, går ikke videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at nå dets mål c) påbuddet affattes på det sprog, som tjenesteyderen har angivet, og sendes til det kontaktpunkt, som tjenesteyderen har udpeget i overensstemmelse med artikel 10.	— information om en eller URL'er (Uniform Resource Locators) og om nødvendigt yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere det pågældende ulovlige indhold — information om klagemuligheder for tjenesteyderen og den tjenestemodtager, der leverede indholdet b) påbuddets territoriale anvendelsesområde i henhold til gældende regler i EU-retten og national ret, herunder chartret, og i påkommende tilfælde generelle folkeretlige principper, går ikke videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at nå dets mål c) påbuddet affattes i et utvetydigt sprog og på et sprog, der anvendes i den pågældende medlemsstat, og på mindst ét af EU's officielle arbejdssprog (engelsk, fransk, tysk), som tjenesteyderen har angivet, og sendes til det kontaktpunkt, som tjenesteyderen har udpeget i overensstemmelse med artikel 10.

Begrundelse

Med det aktuelle forslag får tjenesteyderen uacceptable smuthuller blot som følge af valg af et ikke almindeligt anvendt forretningssprog, og det udgør en urimelig hindring for de myndigheder, der griber ind. Med ændringsforslaget fjernes denne risiko, da valget begrænses til mindst ét af de tre officielle arbejdssprog.

Anbefalet ændring 17

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Ved modtagelsen af et påbud om at give en specifik oplysning om en eller flere specifikke individuelle tjenestemodtagere, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder på grundlag af gældende EU-ret eller national ret, underretter udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med EU-retten uden unødigt forsinkelse den myndighed, der har udstedt påbuddet, om dets modtagelse og virkninger. 2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede påbud opfylder følgende betingelser: a) påbuddene indeholder følgende elementer: — en begrundelse for det formål, som oplysningerne er nødvendige til, og for, hvorfor kravet om at give oplysningerne er nødvendigt og forholdsmæssigt for at fastslå, om modtagerne af formidlingstjenesterne overholder gældende EU-regler eller nationale regler, medmindre en sådan begrundelse ikke kan gives af hensyn til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger	1. Ved modtagelsen af et påbud om at give en specifik oplysning om en eller flere specifikke individuelle tjenestemodtagere, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder på grundlag af gældende EU-ret eller national ret, underretter udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med EU-retten uden unødigt forsinkelse den myndighed, der har udstedt påbuddet, om dets modtagelse og virkninger. 2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede påbud opfylder følgende betingelser: a) påbuddene indeholder følgende elementer: — en begrundelse for det formål, som oplysningerne er nødvendige til, og for, hvorfor kravet om at give oplysningerne er nødvendigt og forholdsmæssigt for at fastslå, om modtagerne af formidlingstjenesterne overholder gældende EU-regler eller nationale regler, medmindre en sådan begrundelse ikke kan gives af hensyn til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
— information om klagemuligheder for tjenesteyderen og for modtagerne af den pågældende tjeneste	— information om klagemuligheder for tjenesteyderen og for modtagerne af den pågældende tjeneste
b) påbuddet forpligter kun tjenesteyderen til at give oplysninger, der allerede er indsamlet med henblik på levering af tjenesteydelsen, og som er under tjenesteyderens kontrol	b) påbuddet forpligter kun tjenesteyderen til at give oplysninger, der allerede er indsamlet med henblik på levering af tjenesteydelsen, og som er under tjenesteyderens kontrol
c) påbuddet affattes på det sprog, som tjenesteyderen har angivet, og sendes til det kontaktpunkt, som tjenesteyderen har udpeget i overensstemmelse med artikel 10.	c) påbuddet affattes på det sprog, som tjenesteyderen har angivet, og sendes til det kontaktpunkt, som tjenesteyderen har udpeget i overensstemmelse med artikel 10.
3. Koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor den nationale retslige eller administrative myndighed, der har udstedt påbuddet, er beliggende, fremsender uden unødigt forsinkelse en kopi af det i stk. 1 omhandlede påbud til alle digitale tjenestekoordinatorer via det system, der er oprettet i henhold til artikel 67.	3. Koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor den nationale retslige eller administrative myndighed, der har udstedt påbuddet, er beliggende, fremsender uden unødigt forsinkelse en kopi af det i stk. 1 omhandlede påbud til alle digitale tjenestekoordinatorer via det system, der er oprettet i henhold til artikel 67.
4. De betingelser og krav, der er fastsat i denne artikel, berører ikke krav i henhold til nationale strafferetlige retsplejeregler, der er i overensstemmelse med EU-retten.	4. De betingelser og krav, der er fastsat i denne artikel, berører ikke krav i henhold til nationale straffeprocessuelle bestemmelser, der er i overensstemmelse med EU-retten.
	5. <i>Medlemsstaterne kan kræve, at formidlingstjenester underretter såvel de nationale som regionale og lokale kompetente offentlige myndigheder om oplysninger, de modtager af deres tjenestemodtagere, eller at de på anmodning giver de kompetente myndigheder oplysninger, som gør det muligt at identificere de tjenestemodtagere, de har lagringsaftaler med.</i>

Begrundelse

I retsakten om digitale tjenester bør det præciseres, at medlemsstaterne kan kræve, at platforme giver oplysninger til myndighederne (nationale, regionale og lokale), således at modtagerne kan identificeres i velbegrundede tilfælde.

Anbefalet ændring 18

COM(2020)825

Artikel 10, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Udbydere af formidlingstjenester offentliggør de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og kommunikere med deres fælles kontaktpunkter på en nem måde.	Udbydere af formidlingstjenester offentliggør uden unødigt forsinkelse de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og kommunikere med deres fælles kontaktpunkter på en nem måde.

Begrundelse

Præcisering med henblik på korrekt håndhævelse.

Anbefalet ændring 19

COM(2020)825

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Udbydere af formidlingstjenester medtager oplysninger om de begrænsninger, som de måtte pålægge brugen af deres tjenester med hensyn til information leveret af tjenestemodtagerne, i deres vilkår og betingelser. Disse oplysninger skal omfatte oplysninger om politikker, procedurer, foranstaltninger og værktøjer, der anvendes med henblik på indholdsmoderation, herunder algoritmisk beslutningstagning og menneskelig gennemgang. De skal affattes i et klart og utvetydigt sprog og være offentligt tilgængelige i et lettilgængeligt format.	1. Udbydere af formidlingstjenester medtager oplysninger om de begrænsninger, som de måtte pålægge brugen af deres tjenester med hensyn til information leveret af tjenestemodtagerne, i deres vilkår og betingelser. Disse oplysninger skal omfatte oplysninger om politikker, procedurer, foranstaltninger og værktøjer, der anvendes med henblik på indholdsmoderation, herunder algoritmisk beslutningstagning og menneskelig gennemgang. De skal affattes i et klart og utvetydigt sprog og være offentligt tilgængelige i et lettilgængeligt format. <i>Dette omfatter foranstaltninger til sikring af, at modtageren af en tjeneste uhindret kan framelde sig formidlingstjenester. I praksis må hverken tilmelding eller framelding være mere krævende for modtageren af en tjeneste.</i>

Begrundelse

At framelde sig en central platform bør være lige så let som at tilmelde sig denne. Oplysninger om frameldingsprocessen bør også være offentligt tilgængelige i et let tilgængeligt format.

Anbefalet ændring 20

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 14, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Udbyderen giver også uden unødigt forsinkelse den pågældende person eller enhed meddelelse om sin afgørelse vedrørende den information, som anmeldelsen vedrører, og informerer om mulighederne for at klage over den pågældende afgørelse.	Udbyderen giver også uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder inden for 5 arbejdsdage den pågældende person eller enhed meddelelse om sin afgørelse vedrørende den information, som anmeldelsen vedrører, og informerer om mulighederne for at klage over den pågældende afgørelse.

Begrundelse

Der bør fastlægges en klar tidsramme for den obligatoriske meddelelse i henhold til artikel 14.

Anbefalet ændring 21

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 19, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Onlineplatforme træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at behandlingen af anmeldelser, der indgives af pålidelige indberettere gennem de mekanismer, der er omhandlet i artikel 14, prioriteres, og at der træffes en hurtig afgørelse.	Onlineplatforme træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at behandlingen af anmeldelser, der indgives af pålidelige indberettere gennem de mekanismer, der er omhandlet i artikel 14, prioriteres, og at der under alle omstændigheder træffes en hurtig afgørelse inden for 48 timer .

Begrundelse

En kort tidsfrist for den obligatoriske reaktion på anmeldelser i henhold til artikel 19 er afgørende for onlineplatformene for at sikre en høj grad af overholdelse.

Anbefalet ændring 22

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. En onlineplatform, der giver forbrugerne mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende, sikrer, at de erhvervsdrivende kun kan anvende dens tjenester til at fremme budskaber om eller udbyde produkter eller tjenester til forbrugere, som befinder sig i Unionen, hvis onlineplatformen forud for anvendelsen af dens tjenester har indhentet følgende oplysninger: a) navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på den erhvervsdrivende b) en kopi af den erhvervsdrivendes identifikationsdokument eller enhver anden form for elektronisk identifikation som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets ⁽⁵⁰⁾ forordning (EU) nr. 910/2014 c) den erhvervsdrivendes bankkontooplysninger, hvis den erhvervsdrivende er en fysisk person d) navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på den erhvervsdrivende som defineret i artikel 3, nr. 13), og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets⁵¹ forordning (EU) 2019/1020 eller enhver relevant EU-retsakt e) hvis den erhvervsdrivende er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, det handelsregister, hvori den erhvervsdrivende er registreret, og vedkommendes registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler i dette register f) en selvcertificering fra den erhvervsdrivende, der forpligter sig til kun at udbyde produkter eller tjenester, der er i overensstemmelse med de gældende regler i EU-retten.	1. En onlineplatform, der giver mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med forbrugere, sikrer, at den fysiske eller juridiske person, der tilbyder varer eller tjenesteydelser via platformen, kun kan anvende dens tjenester til at fremme budskaber om eller udbyde produkter eller tjenester til forbrugere, som befinder sig i Unionen, hvis onlineplatformen forud for anvendelsen af dens tjenester har indhentet følgende oplysninger: a) navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på modtageren b) hvis modtageren er registreret i et offentligt register, registreringsnummeret eller et tilsvarende identifikationsmiddel i det pågældende register

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Efter modtagelsen af disse oplysninger gør onlineplatformen en rimelig indsats for at vurdere, om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), d) og e), er pålidelige, ved brug af frit tilgængelige officielle online-databaser eller onlinegrænseflader, der stilles til rådighed af en medlemsstat eller Unionen, eller gennem anmodninger til den erhvervsdrivende om at fremlægge dokumentation fra pålidelige kilder. 3. Hvis onlineplatformen får mistanke om, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger fra den pågældende erhvervsdrivende er unøjagtige eller ufuldstændige, anmoder den pågældende platform den erhvervsdrivende om at rette oplysningerne straks eller inden for den frist, der er fastsat i EU-retten og national ret, i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at alle oplysninger er korrekte og fuldstændige. Hvis den erhvervsdrivende undlader at rette eller supplere disse oplysninger, suspenderer onlineplatformen leveringen af sin tjeneste til den erhvervsdrivende, indtil anmodningen er efterkommet. 4. Onlineplatformen lagrer de oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 1 og 2, på en sikker måde, så længe kontraktforholdet med den pågældende erhvervsdrivende består. Den sletter efterfølgende oplysningerne.	2. Hvis udbyderen af varer eller tjenesteydelser kan betegnes som erhvervsdrivende ifølge EU-retten, skal onlineplatformen ud over de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1, sikre sig, at den erhvervsdrivende kun kan anvende dens tjenesteydelser til at fremme budskaber om eller udbyde produkter eller tjenesteydelser til forbrugere, som befinder sig i Unionen, hvis onlineplatformen forud for anvendelsen af dens tjenesteydelser har indhentet følgende oplysninger: a) en kopi af den erhvervsdrivendes identifikationsdokument eller enhver anden form for elektronisk identifikation som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 b) den erhvervsdrivendes bankkontooplysninger, hvis den erhvervsdrivende er en fysisk person c) navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på den erhvervsdrivende som defineret i artikel 3, nr. 13), og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 eller enhver relevant EU-retsakt d) hvis den erhvervsdrivende er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, det handelsregister, hvori den erhvervsdrivende er registreret, og vedkommendes registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler i dette register e) en selvcertificering fra den erhvervsdrivende, der forpligter sig til kun at udbyde produkter eller tjenester, der er i overensstemmelse med de gældende regler i EU-retten. 3. Efter modtagelsen af disse oplysninger gør onlineplatformen sin bedste indsats for at vurdere, om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra c) og d), er pålidelige, ved brug af frit tilgængelige officielle onlinedatabaser eller onlinegrænseflader, der stilles til rådighed af en medlemsstat eller Unionen, eller gennem anmodninger til modtageren om at fremlægge dokumentation fra pålidelige kilder. 4. Hvis onlineplatformen får mistanke om, at de i stk. 1 eller 2 omhandlede oplysninger fra den pågældende modtager er unøjagtige eller ufuldstændige, anmoder den pågældende platform modtageren om at rette oplysningerne straks, i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at alle oplysninger er korrekte og fuldstændige. Hvis modtageren undlader at rette eller supplere disse oplysninger, suspenderer onlineplatformen leveringen af sin tjeneste til modtageren, indtil anmodningen er efterkommet.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
5. Med forbehold af stk. 2 videregiver platformen kun oplysningerne til tredjeparter, hvis dette kræves i henhold til gældende ret, herunder i forbindelse med de i artikel 9 omhandlede påbud og eventuelle påbud udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller Kommissionen med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning. 6. Onlineplatformen stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), d), e) og f), til rådighed for tjenestemodtagerne på en klar, lettilgængelig og forståelig måde. 7. Onlineplatformen udformer og organiserer sin online-grænseflade på en måde, der giver erhvervsdrivende mulighed for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til oplysninger forud for aftaleindgåelsen og oplysninger om produktsikkerhed i henhold til gældende EU-ret.	5. Onlineplatformen lagrer de oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 1, 2 og 3, på en sikker måde, så længe kontraktforholdet med den pågældende modtager består. Den sletter efterfølgende oplysningerne. 6. Med forbehold af stk. 3 videregiver platformen kun oplysningerne til tredjeparter, hvis dette kræves i henhold til gældende ret, herunder i forbindelse med de i artikel 9 omhandlede påbud og eventuelle påbud udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller Kommissionen med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning. 7. Onlineplatformen stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), og i stk. 2, litra c), d) og e), til rådighed for tjenestemodtagerne på en klar, lettilgængelig og forståelig måde. 8. Onlineplatformen udformer og organiserer sin online-grænseflade på en måde, der giver modtagerne mulighed for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til oplysninger forud for aftaleindgåelsen og oplysninger om produktsikkerhed i henhold til gældende EU-ret.

Begrundelse

En betydelig del af tjenesterne udbydes af fysiske personer og ikke af erhvervsdrivende som defineret ved begrebet »erhvervsdrivende«. Disse fysiske personer har en tilbøjelighed til ikke at overholde nationale eller lokale regler om f.eks. korttidsudlejning og driver uanmeldt virksomhed uden at overholde de gældende regler.

Anbefalet ændring 23

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 25, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 med henblik på at justere det gennemsnitlige antal modtagere af tjenesten i Unionen pr. måned som omhandlet i stk. 1, hvis befolkningstallet i Unionen stiger eller falder med mindst 5 % i forhold til befolkningstallet i 2020 eller — efter justeringen ved hjælp af en delegeret retsakt — befolkningstallet i det år, hvor den seneste delegerede retsakt blev vedtaget. I så fald justerer Kommissionen antallet, således at det svarer til 10 % af Unionens befolkning det år, hvor den vedtager den delegerede retsakt, rundet op eller ned, således at antallet kan udtrykkes i millioner.	Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 med henblik på at justere det gennemsnitlige antal modtagere af tjenesten i Unionen pr. måned som omhandlet i stk. 1, hvis befolkningstallet i Unionen stiger eller falder med mindst 5 % i forhold til befolkningstallet i 2020 eller — efter justeringen ved hjælp af en delegeret retsakt — befolkningstallet i det år, hvor den seneste delegerede retsakt blev vedtaget. I så fald justerer Kommissionen antallet, således at det svarer til 7 % af Unionens befolkning det år, hvor den vedtager den delegerede retsakt, rundet op eller ned, således at antallet kan udtrykkes i millioner.

Begrundelse

Retsakten om digitale tjenester bør fastlægge en snævrere ramme for meget store onlineplatforme.

Anbefalet ændring 24

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 31, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Meget store onlineplatforme giver koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og vurdere overholdelsen af denne forordning, efter deres begrundede anmodning og inden for en rimelig frist som angivet i anmodningen. Koordinatoren for digitale tjenester og Kommissionen anvender kun de pågældende oplysninger til disse formål.	Meget store onlineplatforme giver koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og vurdere overholdelsen af denne forordning, efter deres begrundede anmodning og inden for en rimelig frist som angivet i anmodningen og under alle omstændigheder inden for 72 timer . Koordinatoren for digitale tjenester og Kommissionen anvender kun de pågældende oplysninger til disse formål.

Begrundelse

En kort tidsfrist for den obligatoriske reaktion på anmodninger fra koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet er afgørende for at sikre en høj grad af overholdelse.

Anbefalet ændring 25

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 41, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, skal koordinatorene for digitale tjenester som minimum have følgende undersøgelsesbeføjelser, for så vidt angår den adfærd, der udvises af udbydere af formidlingstjenester under deres medlemsstats jurisdiktion:	Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, skal koordinatorene for digitale tjenester som minimum have følgende undersøgelsesbeføjelser, for så vidt angår den adfærd, der udvises af udbydere af formidlingstjenester under deres medlemsstats jurisdiktion:
a) beføjelse til at kræve, at disse tjenesteydere og alle andre personer, der handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, og som med rimelighed kan have kendskab til oplysninger om en formodet overtrædelse af denne forordning, herunder organisationer, der udfører de revisioner, der er omhandlet i artikel 28 og artikel 50, stk. 3, fremlægger sådanne oplysninger inden for en rimelig frist	a) beføjelse til at kræve, at disse tjenesteydere og alle andre personer, der handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, og som med rimelighed kan have kendskab til oplysninger om en formodet overtrædelse af denne forordning, herunder organisationer, der udfører de revisioner, der er omhandlet i artikel 28 og artikel 50, stk. 3, fremlægger sådanne oplysninger inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder inden for højst 72 timer

Begrundelse

Indførelsen af en specifik obligatorisk tidsramme sikrer hurtig handling fra udbyderens side, så skaden begrænses.

Anbefalet ændring 26

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 45, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis en koordinator for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en udbyder af en formidlingstjeneste, der ikke henhører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion, har overtrådt denne forordning, anmoder den pågældende koordinator koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet om at vurdere sagen og træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.	Hvis en koordinator for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en udbyder af en formidlingstjeneste, der ikke henhører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion, har overtrådt denne forordning, anmoder den pågældende koordinator koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet om at vurdere sagen og træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis rådet for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en udbyder af formidlingstjenester har overtrådt denne forordning på en måde, der involverer mindst tre medlemsstater, kan den anbefale, at koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet vurderer sagen og træffer de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.	Hvis rådet for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en udbyder af formidlingstjenester har overtrådt denne forordning på en måde, der involverer mindst tre medlemsstater, anmoder den koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet om at vurdere sagen og træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

Begrundelse

Rådet bør ikke anbefale, men anmode koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet om at vurdere sagen og træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

Anbefalet ændring 27

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 45, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En anmodning eller henstilling i henhold til stk. 1 skal som minimum indeholde følgende oplysninger:	En anmodning i henhold til stk. 1 skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
a) oplysninger om det i artikel 10 omhandlede kontaktpunkt for den berørte udbyder af formidlingstjenester	a) oplysninger om det i artikel 10 omhandlede kontaktpunkt for den berørte udbyder af formidlingstjenester
b) en beskrivelse af de relevante forhold, de relevante bestemmelser i denne forordning og baggrunden for, at den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester har mistanke om, at udbyderen har overtrådt denne forordning	b) en beskrivelse af de relevante forhold, de relevante bestemmelser i denne forordning og baggrunden for, at den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester har mistanke om, at udbyderen har overtrådt denne forordning
c) alle andre oplysninger, som den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester anser for relevante, herunder i givet fald oplysninger indsamlet på eget initiativ eller forslag til specifikke undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger, herunder foreløbige forholdsregler.	c) alle andre oplysninger, som den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester anser for relevante, herunder i givet fald oplysninger indsamlet på eget initiativ eller forslag til specifikke undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger, herunder foreløbige forholdsregler.

Begrundelse

Dette bør ikke blot være en henstilling, men en anmodning.

Anbefalet ændring 28

COM(2020) 825 final — del 1

Artikel 46, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis en koordinator for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en meget stor onlineplatform har overtrådt denne forordning, kan den anmode Kommissionen om at træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, i overensstemmelse med afdeling 3. En sådan anmodning skal indeholde alle de oplysninger, der er anført i artikel 45, stk. 2, og begrundelsen for, at Kommissionen anmodes om at gribe ind.	Hvis en koordinator for digitale tjenester i etableringslandet eller koordinatorene for digitale tjenester i mindst tre medlemsstater har begrundet mistanke om, at en meget stor onlineplatform har overtrådt denne forordning, kan den anmode Kommissionen om at træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, i overensstemmelse med afdeling 3. En sådan anmodning skal indeholde alle de oplysninger, der er anført i artikel 45, stk. 2, og begrundelsen for, at Kommissionen anmodes om at gribe ind.

Begrundelse

Denne forordning bør søge at give koordinatorene for digitale tjenester værktøjer til at handle i de tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at meget store onlineplatforme har overtrådt forordningen.

Anbefalet ændring 29

COM(2020) 842 final — del 1

Ny betragtning efter betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Der kan ikke herske nogen tvivl om, at det europæiske marked har været domineret af gatekeeperplatforme, der i årevis har leveret centrale platformstjenester. Selv om der ikke er noget konkurrencebegrænsende i at opbygge en succesrig forretning, skal der træffes foranstaltninger over for uforholdsmæssigt stor markedsstyrke og potentielt misbrug.</i>

Begrundelse

Der er ikke noget konkurrencebegrænsende i at opbygge en succesrig forretning, hvilket mange platforme er. Den overordnede relevans og konsekvenserne af datadrevne forretningsmodeller bør imidlertid fremdrages, og informationsasymmetrier mellem gatekeepere og slutbrugere bør nævnes, da dette i det store og hele var grunden til, at forslaget blev anset for nødvendigt.

Anbefalet ændring 30

COM(2020) 842 final — del 1

Betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En fragmentering af det indre marked kan kun afværges effektivt, hvis medlemsstaterne er forhindret i at anvende særlige nationale regler, der gælder for de virksomhedsformer og tjenester, som er omfattet af denne forordning. Samtidig, eftersom denne forordning har til formål at understøtte håndhævelsen af konkurrencereglerne, bør det præciseres, at denne forordning ikke berører artikel 101 og 102 i TEUF, de tilsvarende nationale konkurrenceregler og andre nationale konkurrenceregler for ensidig adfærd, som bygger på en individuel vurdering af markedsstilling og -adfærd, herunder de sandsynlige konsekvenser heraf og det præcise omfang af den forbudte adfærd, og som giver virksomheder mulighed for at fremkomme med effektive og objektive begrundelser og argumenter for den pågældende adfærd. Anvendelsen af sidstnævnte regler bør ikke påvirke de forpligtelser, gatekeepere pålægges i henhold til denne forordning, og den ensartede og effektive anvendelse af disse i det indre marked.	Intet i denne forordning er til hinder for, at medlemsstaterne kan pålægge virksomhederne de samme, strengere eller andre forpligtelser med henblik på at forfølge legitime offentlige interesser i overensstemmelse med EU-retten. Disse legitime offentlige interesser kan bl.a. være beskyttelse af forbrugerne, bekæmpelse af illoyal konkurrence og beskyttelse af mediefrihed og pluralisme. Navnlig er intet i denne forordning til hinder for, at medlemsstaterne kan forfølge disse legitime interesser ved at pålægge forpligtelser for virksomheder, der har status som gatekeeper i denne forordnings forstand, samt andre virksomheder. Da denne forordning har til formål at understøtte håndhævelsen af konkurrencereglerne, bør det præciseres, at denne forordning ikke berører artikel 101 og 102 i TEUF, de tilsvarende nationale konkurrenceregler og andre nationale konkurrenceregler for ensidig adfærd, som bygger på en individuel vurdering af markedsstilling og -adfærd, herunder de sandsynlige konsekvenser heraf og det præcise omfang af den forbudte adfærd, og som giver virksomheder mulighed for at fremkomme med effektive og objektive begrundelser og argumenter for den pågældende adfærd.

Anbefalet ændring 31

COM(2020) 842 final — del 1

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Denne forordning bør også supplere reglerne, uden at det berører deres anvendelse, som følger af andre EU-retlige retsakter om visse aspekter af udbuddet af tjenester, som er omfattet af denne forordning, særlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) xx/xx/EU [DSA] ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2010/13 ⁽⁶⁾, samt nationale bestemmelser, der sigter mod at håndhæve eller, alt efter omstændighederne, gennemføre den EU-lovgivning. ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlings-tjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57). ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../.. — forslag til et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og ændring af direktiv 2000/31/EF. ⁽³⁾ Europa-Parlamentets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1). ⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92). ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35). ⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).	Denne forordning bør også supplere reglerne, uden at det berører deres anvendelse, som følger af andre EU-retlige retsakter om visse aspekter af udbuddet af tjenester, som er omfattet af denne forordning, særlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) xx/xx/EU [DSA], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2010/13 ⁽¹⁾, samt nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med den EU-lovgivning. ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

Anbefalet ændring 32

COM(2020) 842 final — del 1

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Navnlig onlineformidlingstjenester, onlinesøgemaskiner, operativsystemer, sociale netværkstjenester udbudt online, videodelingsplatformstjenester, nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, cloud computing-tjenester og onlinereklame formår alle at påvirke et stort antal både slutbrugere og virksomheder, hvilket indebærer en risiko for urimelig handelspraksis. De bør derfor medtages i definitionen af centrale platformstjenester og være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Onlineformidlingstjenester kan også være aktive inden for finansielle tjenesteydelser, og de kan fungere som mellemlid eller anvendes til at udbyde sådanne tjenesteydelser, som ikke udtømmende opregnet i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535⁽¹⁾. Under visse omstændigheder bør begrebet slutbrugere omfatte brugere, der traditionelt betragtes som erhvervsbrugere, men som i en bestemt situation ikke anvender de centrale platformstjenester til at udbyde varer eller tjenester til andre slutbrugere, som f.eks. virksomheder, der anvender cloud computing-tjenester til eget brug. ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).	Navnlig onlineformidlingstjenester, herunder (online) markedspladser, softwareapplikationsbutikker, digitale stemmeassistenter og platforme, der inkorporerer stemmeassistentteknologier og onlineformidlingstjenester i andre sektorer som mobilitet, transport eller energi samt onlinesøgemaskiner, operativsystemer, webbrowsere, sociale netværkstjenester udbudt online, videodelingsplatformstjenester, nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, cloud computing-tjenester og onlinereklame formår alle at påvirke et stort antal både slutbrugere og virksomheder, hvilket indebærer en risiko for urimelig handelspraksis. De bør derfor medtages i definitionen af centrale platformstjenester og være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Onlineformidlingstjenester kan også være aktive inden for finansielle tjenesteydelser, og de kan fungere som mellemlid eller anvendes til at udbyde sådanne tjenesteydelser, som ikke udtømmende opregnet i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535⁽¹⁾. Under visse omstændigheder bør begrebet slutbrugere omfatte brugere, der traditionelt betragtes som erhvervsbrugere, men som i en bestemt situation ikke anvender de centrale platformstjenester til at udbyde varer eller tjenester til andre slutbrugere, som f.eks. virksomheder, der anvender cloud computing-tjenester til eget brug. ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

Anbefalet ændring 33

COM(2020) 842 final — del 1

Betragtning 43

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En gatekeeper kan under visse omstændigheder spille en dobbeltrolle som udbyder af centrale platformstjenester, hvormed der ydes en central platformstjeneste til dens erhvervsbrugere, samtidig med at der konkurreres med de samme erhvervsbrugere om levering af de samme eller lignende tjenester eller produkter til de samme slutbrugere. Under sådanne omstændigheder kan en gatekeeper udnytte sin dobbeltrolle til at anvende data, der er genereret fra erhvervsbrugernes transaktioner på den centrale platform, til fordel for sine egne tjenester, som tilbyder lignende tjenester til dens erhvervsbrugere. Dette kan bl.a. være tilfældet, når en gatekeeper stiller en onlinemarkedsplads eller app-butik til rådighed for erhvervsbrugere, og samtidig tilbyder tjenester som onlineforhandler eller -udbyder af applikationssoftware til disse erhvervsbrugere. For at forhindre gatekeepere i nyde urimelig gavn af deres dobbeltrolle bør det sikres, at de afstår fra at anvende aggregerede eller ikkeaggregerede data, som kan indeholde anonymiserede data og personoplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, til at tilbyde de samme tjenester som til deres erhvervsbrugere. Denne forpligtelse bør gælde for gatekeeperen som helhed, herunder, men ikke begrænset til, den forretningsenhed, der konkurrerer med erhvervsbrugerne af en central platformstjeneste.	En gatekeeper kan under visse omstændigheder spille en dobbeltrolle som udbyder af centrale platformstjenester, hvormed der ydes en central platformstjeneste til dens erhvervsbrugere, samtidig med at der konkurreres med de samme erhvervsbrugere om levering af de samme eller lignende tjenester eller produkter til de samme slutbrugere. Under sådanne omstændigheder kan en gatekeeper udnytte sin dobbeltrolle til at anvende data, der er genereret fra erhvervsbrugernes transaktioner på den centrale platform, til fordel for sine egne tjenester, som tilbyder lignende tjenester til dens erhvervsbrugere. Dette kan bl.a. være tilfældet, når en gatekeeper stiller en onlinemarkedsplads eller app-butik til rådighed for erhvervsbrugere, og samtidig tilbyder tjenester som onlineforhandler eller -udbyder af applikationssoftware til disse erhvervsbrugere. For at forhindre gatekeepere i nyde urimelig gavn af deres dobbeltrolle bør det sikres, at de afstår fra at anvende aggregerede eller ikkeaggregerede data, som kan indeholde anonymiserede data og personoplysninger, til at tilbyde de samme tjenester som til deres erhvervsbrugere. Denne forpligtelse bør gælde for gatekeeperen som helhed, herunder, men ikke begrænset til, den forretningsenhed, der konkurrerer med erhvervsbrugerne af en central platformstjeneste.

Begrundelse

Denne definition ville give gatekeepere en alt for vid manøvremargin.

Anbefalet ændring 34

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 1, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne må ikke pålægge gatekeepere yderligere forpligtelser gennem love eller administrative bestemmelser med henblik på at sikre åbne og retfærdige markeder. Dette berører ikke regler, der forfølger andre legitime samfundsinteresser i overensstemmelse med EU-retten. Der er navnlig intet i denne forordning, der er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger virksomheder, herunder udbydere af centrale platformstjenester, forpligtelser, som er forenelige med EU-retten, når disse forpligtelser ikke er knyttet til de relevante virksomheders status som gatekeeper som omhandlet i denne forordning, med henblik på at beskytte forbrugerne eller bekæmpe illoyal konkurrence.	Medlemsstaterne må ikke pålægge gatekeepere yderligere forpligtelser gennem love eller administrative bestemmelser med henblik på at sikre åbne og retfærdige markeder. Dette berører ikke regler, der forfølger andre legitime samfundsinteresser i overensstemmelse med EU-retten. Der er navnlig intet i denne forordning, der er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger virksomheder, herunder udbydere af centrale platformstjenester, forpligtelser, som er forenelige med EU-retten, med henblik på at beskytte forbrugerne, bekæmpe illoyal konkurrence, fremme mediepluralisme eller forfølge legitime interesser.

Anbefalet ændring 35

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 1, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Denne forordning gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 101 og 102 i TEUF. Den berører heller ikke anvendelsen af: nationale regler, der forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, beslutninger truffet af sammenslutninger af virksomheder, samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling; nationale konkurrenceregler, der forbyder andre former for ensidig adfærd, for så vidt som de finder anvendelse på andre virksomheder end gatekeepere eller indebærer, at gatekeepere pålægges yderligere forpligtelser; Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ og nationale regler om fusionskontrol; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁽²⁾. ⁽¹⁾ forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1). ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../.. — forslag til et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og ændring af direktiv 2000/31/EF.	Denne forordning gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 101 og 102 i TEUF. Den berører heller ikke anvendelsen af: nationale regler, der forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, beslutninger truffet af sammenslutninger af virksomheder, samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling; nationale konkurrenceregler, der forbyder andre former for ensidig adfærd; Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og nationale regler om fusionskontrol; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... . Navnlig er intet i denne forordning til hinder for, at medlemsstaterne kan pålægge andre virksomheder end gatekeepere forpligtelser eller pålægge gatekeepere yderligere forpligtelser.

Anbefalet ændring 36

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 1, stk. 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De nationale myndigheder træffer ikke afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder tæt sammen om og koordinerer deres håndhævelsesforanstaltninger.	De nationale myndigheder træffer ikke afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Hvad angår håndhævelsesforanstaltningerne koordinerer og samarbejder Kommissionen og medlemsstaterne tæt, og medlemsstaterne koordinerer i det relevante omfang internt med de relevante subnationale myndigheder.

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheders rolle bør fremhæves. Der findes specifikke platforme, f.eks. dem, der beskæftiger sig med indkvartering, og som opererer på landsby- og byniveau. De lokale og regionale myndigheder er afhængige af det nationale og europæiske niveau med hensyn til støtte i forbindelse med relevante håndhævelsesaktiviteter.

Anbefalet ændring 37

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 2, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»central platformstjeneste«: et af følgende:	»central platformstjeneste«: et af følgende:
a) onlineformidlingstjenester	a) onlineformidlingstjenester
b) onlinesøgemaskiner	b) onlinesøgemaskiner
c) sociale onlinenetværkstjenester	c) sociale onlinenetværkstjenester
d) videodelingsplatformstjenester	d) videodelingsplatformstjenester
e) nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester	e) nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester
f) styresystemer	f) styresystemer
g) cloud computing-tjenester	g) cloud computing-tjenester
h) reklametjenester, herunder reklamenetværk, reklamebørser og andre reklameformidlingstjenester, der leveres af en udbyder af en af de centrale platformstjenester, som er anført i litra a)-g)	h) reklametjenester, herunder reklamenetværk, reklamebørser og andre reklameformidlingstjenester, der leveres af en udbyder af en af de centrale platformstjenester, som er anført i litra a)-g)
	i) webbrowsere

Anbefalet ændring 38

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 2, stk. 24 (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	»Webbrowsere«: et klientsoftwareprogram, der kører med hjælp af en webserver eller en anden internetserver og gør det muligt for en bruger at navigere på World Wide Web for at få adgang til og vise data eller interagere med indhold, der er hostet på servere, som er tilsluttet dette net, herunder selvstændige webbrowsere samt webbrowsere, der er integreret eller indlejret i software eller lignende.

Anbefalet ændring 39

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 3, stk. 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gatekeeperen skal overholde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, senest seks måneder efter, at en central platformstjeneste er blevet opført på listen i henhold til nærværende artikels stk. 7.	Gatekeeperen skal overholde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest tre måneder efter, at en central platformstjeneste er blevet opført på listen i henhold til nærværende artikels stk. 7.

Anbefalet ændring 40

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen vurderer regelmæssigt og mindst hvert andet år, om de udpegede gatekeepere fortsat opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, eller om nye udbydere af centrale platformstjenester opfylder disse krav. Ved den regelmæssige revision skal det også undersøges, om gatekeepernes liste over berørte centrale platformstjenester skal justeres.	Kommissionen vurderer regelmæssigt og mindst hvert andet år, om de udpegede gatekeepere fortsat opfylder kravene i artikel 3, stk. 1. Kommissionen undersøger desuden med jævne mellemrum og mindst hver 12. måned, om nye udbydere af centrale platformstjenester uanset etableringsland opfylder disse krav. Ved den regelmæssige revision skal det også undersøges, om gatekeepernes liste over berørte centrale platformstjenester skal justeres.

Begrundelse

Regelmæssig undersøgelse anses for nødvendigt, da markedet udvikler sig med stor hast.

Anbefalet ændring 41

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 4, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen offentliggør og ajourfører løbende listen over gatekeepere og listen over de centrale platformstjenester, for hvilke de løbende skal opfylde forpligtelserne i artikel 5 og 6.	Kommissionen offentliggør og ajourfører løbende listen over gatekeepere og listen over de centrale platformstjenester, for hvilke de løbende skal opfylde forpligtelserne i artikel 5 og 6. Kommissionen bør offentliggøre en årlig rapport indeholdende resultaterne af dens overvågningsaktiviteter og forelægge den for Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.

Begrundelse

For at sikre en høj grad af gennemsigtighed i forbindelse med håndhævelsen af retsakter om digitale markeder kunne denne årlige rapport indeholde konklusioner, beslutninger og resultater af de undersøgelser, som Kommissionen på den ene side har gennemført, og de oplysninger, som gatekeeperen på den anden side rapporterer.

Anbefalet ændring 42

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 5, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(b) give erhvervsbrugere mulighed for at tilbyde de samme produkter eller tjenester til slutbrugere gennem tredjeparters onlineformidlingstjenester til priser eller på betingelser, der er forskellige fra dem, der tilbydes gennem gatekeepernes onlineformidlingstjenester	(b) give erhvervsbrugere mulighed for at tilbyde de samme produkter eller tjenester til slutbrugere gennem tredjeparters onlineformidlingstjenester og tilknyttede tjenester til priser eller på betingelser, der er forskellige fra dem, der tilbydes gennem gatekeepernes onlineformidlingstjenester og tilknyttede tjenester

Begrundelse

Tilføjelse af tilknyttede tjenester.

Anbefalet ændring 43

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 5, litra h) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>i kraft af sin natur betragtes som en udbyder af central infrastruktur og derfor ikke have tilladelse til at nægte virksomheder og slutbrugere adgang til tjenester. Nægtes en virksomhed eller en slutbruger adgang til en central platformstjeneste, der leveres af gatekeeperen, kan brugeren indgive klage. Med henblik herpå bør Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 32, optræde som et fælles kontaktpunkt.</i>

Begrundelse

Det bør nævnes, at der er behov for et fælles kontaktpunkt.

Anbefalet ændring 44

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 6, stk. 1, litra l) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>sikre en løbende, standardiseret og automatiseret strøm af information, påse, at gatekeeperens applikationsprogrammeringsgrænseflader er kompatible med de administrative myndigheders og de retshåndhævende myndigheders ejendomsretligt beskyttede systemer og afstå fra at skabe en yderligere administrativ byrde ved at etablere et API-miljø, der besværliggør et effektivt samarbejde og en effektiv håndhævelse i denne forordnings forstand.</i>

Begrundelse

Medlemsstaterne er for at kunne udføre deres administrative pligter effektivt afhængige af adækvate data fra gatekeeperne. Det er derfor vigtigt, at gatekeeperne tilvejebringer de teknologiske midler til sikring af interoperabilitet mellem deres grænseflader og medlemsstaternes myndigheders ejendomsretligt beskyttede systemer for at opretholde en løbende, automatiseret og standardiseret strøm af information med et effektivt samarbejde for øje.

Anbefalet ændring 45

COM(2020) 842 final — del 1

Artikel 7, stk. 8 (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>For at sikre at gatekeeperens forpligtelser opfyldes, indrettes det etablerede Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder som et fælles kontaktpunkt, og det bør tilskyndes til at inddrage de nationale arbejdsmarkedsparter i sine procedurer.</i>

Begrundelse

Oprettelse af et fælles kontaktpunkt med inddragelse af de nationale arbejdsmarkedsparter.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens forslag til retsakt om digitale tjenester og retsakt om digitale markeder og ambitionerne deri om at indføre harmoniserede og horisontale regler for at modernisere EU-lovgivningen om digitale tjenester og onlineplatforme;
2. mener, at der med forslagene sikres en forholdsmæssig balance mellem bekæmpelse af markedsmisbrug og markedssvigt, fremme af lige vilkår på det europæiske digitale indre marked og forebyggelse af hindringer for innovation og den effektive funktion af det europæiske digitale indre marked;
3. advarer mod enhver ændring af forslagene, som vil resultere i hårdhændet regulering, der er en hindring for innovation, og som skaber en yderligere regelbyrde for virksomheder. Udvalget understreger, at kun velafbalancerede og erhvervsvenlige lovgivningsrammer kan hjælpe EU med at realisere målet om digital omstilling fuldt ud;
4. er af den opfattelse, at forslagene til retsakt om digitale tjenester og retsakt om digitale markeder tager hånd om den retsikkerhed og de administrative byrder, der følger af fragmenteringen af den nationale lovgivning og EU-lovgivningen om regulering af digitale tjenester, herunder den seneste domspraksis. En sammenhængende og harmoniseret retlig tilgang som et grundlæggende krav fremmer de lokale og regionale myndigheders forståelse og anvendelse af de horisontale regler, der fastlægger udbyderne af digitale tjenesters ansvar og forpligtelser og styrker det (digitale) indre marked;
5. bemærker den stærke lokale og regionale dimension i forslagene til retsakt om digitale tjenester og retsakt om digitale markeder. Digitale tjenester indvirker på borgernes dagligdag, og en række af de sektorer, hvor visse platforme er aktive, f. eks. boliger og turistindkvartering, bytransport og levering af offentlige tjenester, reguleres på lokalt og regionalt plan. Udvalget understreger i den sammenhæng behovet for en lovgivningsmæssig tilgang, der fremmer innovation, Europas konkurrenceevne og fair konkurrence;
6. glæder sig over, at forslagene også tager hånd om mange af de problematikker, som RU har rejst i sin udtalelse om *En europæisk ramme for lovgivningsmæssige tiltag vedrørende den kollaborative økonomi* ⁽¹⁾;
7. er af den opfattelse, at informationstjenesternes forretningsmodeller drives af data og information og er tidsfølsomme. Udvalget opfordrer følgelig til en effektiv formidling af information om adgang til data samt om fjernelse af ulovligt indhold og til sikring af en gennemsigtig overvågning og rapportering fra Kommissionens side;

⁽¹⁾ RU's udtalelse *En europæisk ramme for lovgivningsmæssige tiltag vedrørende den kollaborative økonomi*, ordfører: Peter Florianschütz (AT/PES). Sag SEDEC-VI/048.

8. henleder opmærksomheden på de muligheder, som onlineplatforme frembyder med hensyn til at fremme den offentlige debat og formidlingen af information til borgerne. Udvalget bemærker, at covid-19-pandemien har øget de lokale og regionale myndigheders brug af onlineplatforme yderligere, og at pandemien har vist, at de traditionelle SMV'er og nystartede virksomheder evner at udvikle banebrydende innovationer som svar på behovene i den virkelige verden, skabe nye jobs og opbygge synergier;

9. påpeger, at lige vilkår er altafgørende i den digitale sektor, navnlig for SMV'er, der tilbyder deres varer og tjenester på platforme, og hvis markedsføring og salg er afhængig af digitale platforme⁽²⁾. Udvalget bifalder i denne sammenhæng det påtænkte forbud mod praksis, hvor man giver fortrinsret til egne produkter og tjenester.

Ansvar for ulovligt indhold og ulovlige handlinger

10. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at hovedudfordringerne for retsaktens om digitale tjenester ligger i at beskytte de centrale principper i e-handelsdirektivet, der har fungeret godt, og navnlig i at opretholde det generelle begreb, som ligger til grund for artikel 13 og 14, de nuværende anmeldelses- og fjernelsesprocedurer og behovet for at tage højde for nye markedsdynamikker og markedssvigt;

11. konstaterer, at kun den formelle procedure til håndtering af ulovligt indhold fastlægges i forordningen, mens det er overladt til medlemsstaterne at fastlægge, hvad der udgør ulovligt indhold i forordningens forstand;

12. glæder sig over, at udbydere af onlinetjenester som et grundlæggende krav for at levere tjenester på det europæiske digitale indre marked vil blive holdt ansvarlige for ulovlige handlinger og udbredelsen af ulovligt indhold. Dette vil ske ved hjælp af harmoniserede regler for ansvarsfritagelser og indholdsmoderation, klar rapportering, ansvar for gennemsigtighed og due diligence-krav for en række formidlingstjenester. Udvalget fremdrager i den forbindelse platformenes størrelse og omfang, som i høj grad indvirker på deres evne til at iværksætte proaktive foranstaltninger imod ulovligt onlineindhold;

13. påpeger, at brugernes ret til anonymitet er indskrevet i den generelle forordning om databeskyttelse⁽³⁾, men understreger, at princippet om, »hvad, der er ulovligt offline, er ulovligt online«, bør have forrang;

14. skelner her mellem fuld anonymitet og det at være helt uidentificerbar og påpeger, at blockchainteknologier kan fremme en sådan tilgang. Udvalget understreger, at alle tiltag vedrørende indholdsmoderation bør ledsages af passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at denne praksis er forholdsmæssig.

Tilsyn og undersøgelser

15. Det Europæiske Regionsudvalg støtter indførelsen af algoritmebaseret kontrol og gennemsigtighedskrav i tilfælde af problemer mellem kontrahenter og bekræfter, at disse foranstaltninger potentielt kan være til stor hjælp for lokale og regionale myndigheder, der opdager, at onlinetjenester opererer på deres område uden at overholde de relevante love.

Håndhævelse

16. Det Europæiske Regionsudvalg støtter forslaget om, at håndhævelse skal indbefatte en ordning, der omfatter et Europæisk Råd for Digitale Tjenester, en koordinator for digitale tjenester og nationale koordinators for digitale tjenester, hvor Kommissionen indtager en overvågende rolle. Dette vil understøtte de lokale og regionale myndigheder, der har kæmpet med at håndhæve lokal lovgivning over for digitale tjenester med basis i andre EU-medlemsstater på grund af manglende ressourcer og evne til at anlægge søgsmål i en anden EU-medlemsstat;

17. fremhæver behovet for at opbygge et effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder med henblik på at etablere koordinators for digitale tjenester, dele data og håndhæve de gældende regler. Udvalget gør endvidere opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder rapporterer til de relevante koordinators for digitale tjenester i andre medlemsstater, og de bør inddrages i processen;

⁽²⁾ Det fremgår af en undersøgelse gennemført af Bundesnetzagentur (det tyske forbundsnetagentur for elektricitet, gas, telekommunikation, post og jernbane) fra oktober 2020, at SMV'erne er stærkt afhængige af onlineplatforme, især til markedsføring og salg. Bundesnetzagentur — Interim results — public consultation on digital platforms.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

18. finder det betænkeligt, at anmeldelses- og fjernelsesprocedurer og -påbud behandles i kapitel II (artikel 8 og 9), hvorimod jurisdiktion er behandlet i kapitel III, hvilket kan give anledning til retlige problemer, hvad angår håndhævelsen af disse bestemmelser. Udvalget er også bange for, at de grænseoverskridende samarbejds mekanismer muligvis ikke er tilstrækkelige.

Adgang til data

19. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender vigtigheden af dataudveksling med henblik på en effektiv håndhævelse på nationalt og subnationalt plan og påpeger, at adgangen til data er et helt afgørende punkt for de offentlige myndigheder, især på lokalt og regionalt plan. Det er umuligt at håndhæve de gældende regler og beskytte kontrolmekanismerne uden adgang til relevante data fra platforme, der opererer på et givent område. Udvalget minder om, at RU for nylig har gjort gældende, at uensartede tilgange fører til yderligere fragmentering og bør undgås⁽⁴⁾;

20. bifalder indførelsen af relevante krav til dataudveksling, eftersom frivillig selvregulering ikke har været tilstrækkelig til at sikre lokale og regionale myndigheders adgang til data;

21. opfordrer Kommissionen til at fremsætte anbefalinger til et fælles sæt af standardkrav til interoperabiliteten af myndighedernes ophavsretligt beskyttede systemer. Man bør også se på oprettelsen af API'er (applikationsprogrammeringsgrænseflader);

22. støtter bestemmelserne om dataportabilitet og understreger, at framelding fra en tjeneste ikke bør gøres væsentligt vanskeligere end tilmelding.

Lokaløkonomi

23. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver de foreslåede forordningers betydning for den lokale økonomi, da harmoniserede regler vil være til gavn for SMV'er og nystartede virksomheder. Forordningerne danner en ramme, inden for hvilken SMV'er kan vokse i det indre marked. En Eurochambresundersøgelse, der belyser potentialet for udvidelse af aktiviteterne i det indre marked, fandt, at SMV'erne er mere aktive end nogensinde før inden for digital handel, men tallene fra en Eurobarometerundersøgelse fra september 2020 viser, at kun 4 % sælger deres varer online til forbrugere i andre medlemsstater⁽⁵⁾;

24. glæder sig over, at forslagene søger at fremme konkurrencedygtig, dynamisk og modstandsdygtig erhvervs- virksomhed og innovation i Europa, og understreger betydningen af dette for de lokale og regionale myndigheder, der støtter lokale aktører gennem finansiering og støttemekanismer;

25. håber, at de nuværende forslag vil blive banebrydende redskaber for tjenester såsom virksomheds etablering, indgivelse af selvangivelser, deltagelse i offentlige udbud, elektronisk ID og digitale underskrifter;

26. noterer, at mange mindre aktører er afhængige af etablerede økosystemer for onlineplatforme til deres forretningstransaktioner, og at covid-19-pandemien har forstærket mindre virksomheders afhængighed af etablerede økosystemer for onlineplatforme for at nå ud til erhvervsbrugere og forbrugere;

27. opfordrer Kommissionen til at tage de forskellige grader af digital omstilling på regionalt plan i betragtning på mere effektiv vis i forbindelse med dens lovforslag. Udvalget samarbejder i denne sammenhæng med relevante institutioner og videntcentre for at hjælpe med at forstå de komplekse forhold, der ligger bag drivkræfterne for forandring på nationalt og regionalt plan, med det formål at opbygge robuste og dog fleksible innovative strategier for digital omstilling. Disse strategier vil mindske de kortlagte forskelle mellem medlemsstaterne og regionerne og kløfter mellem isolerede områder, landdistrikter, udkantsområder og byområder;

28. betragter i forbindelse med Europas økonomiske genopretning digital samhørighed såvel som miljø- og klimamæssig samhørighed som en vigtig ekstra dimension af det traditionelle begreb økonomisk, social og territorial samhørighed, der er indskrevet i EU-traktaten, og opfordrer til en større anerkendelse heraf som grundlæggende værdier i lyset af ændringer i retning af mere bæredygtige økonomiske modeller;

⁽⁴⁾ RU's udtalelse *En strategi for Europas digitale fremtid og en datastrategi*, ordfører: Mark Weinmeister (DE/EPP). Sag ECON-VII-004.

⁽⁵⁾ Flash Eurobarometer 486, jf. Eurochambres, General Recommendations for the Digital Services Act, 9. december 2020: Digital Services Act — EUROCHAMBRES RECOMMENDATIONS.

29. er af den opfattelse, at en »dobbelt digital kløft« som følge af manglende infrastruktur, IT-færdigheder og digital kunnen skal undgås. Hvor covid-19-pandemien har øget forskellene, er der et presserende behov for at støtte kapacitetsopbygningen for borgere og virksomheder, navnlig traditionelle SMV'er, nystartede virksomheder og den offentlige sektor.

Konsekvenser for journalistik og medier

30. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der er behov for at se nærmere på finansieringen af annoncer og reklamer i betalt nyhedsindhold. Lovændringer kan i fremtiden få stor betydning for rentabiliteten af nyhedsudbyderes forretningsmodeller, og derfor opfordrer udvalget til større fokus på mediepluralisme;

31. understreger vigtigheden af størst mulig klarhed og sammenhæng i lovgivningen, og at retsaken om digitale tjenester for at undgå utilsigtede følger bør omfatte en horisontal ramme, som er særlig relevant for sektorspecifik lovgivning, f.eks. krænkelse af ophavsretten, terrorindhold, materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller ulovlige hadefulde udtalelser og ulovlige produkter. Udvalget mener, at ophavsretsdirektivet⁽⁶⁾, direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS)⁽⁷⁾ og den generelle forordning om databeskyttelse i princippet bør betragtes som særlige lovregler i forhold til retsaken om digitale tjenester og retsaken om digitale markeder;

32. er af den opfattelse, at kompetencer på nationalt og subnationalt niveau, alt efter den respektive fordeling af juridiske kompetencer, og instrumenter vedrørende medie- og informationsmarkeder bør opretholdes for at tage hensyn til kulturel identitet, værne om pluralisme, effektivt bekæmpe hadefulde udtalelser og gribe ind over for skadelig information online, sådan som det sker offline. De relevante myndigheder i medlemsstaterne bør fortsat have ret til at opretholde eller indføre strengere love med henblik på at forfølge legitime interesser.

Nærhedsprincippet

33. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de to forslag, hvis retsgrundlag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — hvorefter der kan træffes foranstaltninger for at sikre det indre markeds funktion — efterlever nærhedsprincippet. For at hindre at det indre marked fragmenteres, er der behov for harmoniserede vilkår for grænseoverskridende tjenester, hvilket kan sikres gennem mekanismer for samordnet tilsyn og samarbejde vedrørende digitale tjenester mellem myndighederne på EU-niveau;

34. er af den opfattelse, at den slags foranstaltninger tjener til at opnå sammenhæng i EU og er tilstrækkelige til at tvinge tredjelandsudbydere til at udpege en retlig repræsentant for forbrugerinteresser i EU modelleret efter den generelle forordning om databeskyttelse;

35. understreger, at EU-forordninger altid skal respektere det lokale og regionale selvstyre som fastlagt i den primære ret ved artikel 4, stk. 2, i TEU.

Undtagelser fra forslagene: beskatning og arbejdsvilkår

36. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at lokal beskatning af digitale tjenester, f.eks. turistskatter, ikke er direkte omhandlet i de to forordninger;

37. mener, at forslagene om retsaken om digitale tjenester og retsaken om digitale markeder også bør ses i en bredere politisk sammenhæng. Det gælder navnlig rimelig beskatning af den digitale økonomi såsom ajourførte skatteregler, der tager højde for, at digitale virksomheder i kraft af deres forretningsmodeller kan have betydelige forretningsaktiviteter i en jurisdiktion uden at være fysisk til stede i den pågældende jurisdiktion. Udvalget minder i den forbindelse om behovet for at anerkende slutbrugernes rolle i at skabe værdi for virksomheder. Udvalget tilslutter sig derfor Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om senest i juni 2021 at fremlægge forslag rettet mod at klarlægge og harmonisere beskatningen af alle aktørers digitale forretningsaktiviteter, herunder aktører, som er etableret uden for EU. Denne reform bør ses og gennemføres i en bredere international ramme, først og fremmest G20/OECD's inklusive ramme. Udvalget fremhæver, at det er vigtigt med lige vilkår for udbydere af traditionelle tjenester og digitale tjenester i EU ved at sikre, at skattereglerne er tilpasset realiteterne i den moderne globale økonomi, beskytter Europas konkurrenceevne og kan tiltrække indadgående investeringer;

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

38. bemærker, at Kommissionen også forventes at fremlægge et separat lovforslag om arbejdsvilkårene for platformsarbejdere i 2021 og påpeger, at RU klart har gjort opmærksom på de lokale og regionale lovgivningsmæssige udfordringer og problemer forbundet med platformsarbejde⁽⁸⁾, navnlig dem, der er opstået som følge af covid-19-pandemien⁽⁹⁾;

39. ser frem til at samarbejde med Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet omkring en yderligere finpudsning af den europæiske ramme for lovgivningsmæssige tiltag vedrørende onlinetjenester på en måde, der udnytter potentialet for styrket europæisk innovation og sikrer, at nystartede virksomheder kan vokse, opskalere og trives, og samtidig sætter fokus på Europas åbne og konkurrencedygtige handel, der altid har været en kilde til vækst.

Bruxelles, den 30. juni 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁸⁾ RU's udtalelse *Platformsarbejde — lokale og regionale lovmæssige udfordringer*, ordfører: Dimitrios Birmpas. Sag SEDEC-VI/051.

⁽⁹⁾ RU's udtalelse *En strategi for Europas digitale fremtid og en datastrategi*, ordfører: Mark Weinmeister (DE/EPP). Sag ECON-VII/004.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om kritiske enheders modstandsdygtighed

(2021/C 440/14)

Ordfører:	Mario GUARENTE (ECR/IT), borgmester i Potenza
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kritiske enheders modstandsdygtighed COM(2020) 829 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Artikel 3, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Strategien skal som minimum indeholde følgende elementer: a) strategiske mål og prioriteter med henblik på at styrke kritiske enheders overordnede modstandsdygtighed under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed på tværs af grænser og sektorer b) en forvaltningsramme for at nå de strategiske mål og prioriteter, herunder en beskrivelse af roller og ansvarsområder for de forskellige myndigheder, kritiske enheder og andre parter, der er involveret i gennemførelsen af strategien c) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at øge kritiske enheders samlede modstandsdygtighed, herunder en national risikovurdering, identifikation af kritiske enheder og enheder svarende til kritiske enheder, og de foranstaltninger til støtte for kritiske enheder, der træffes i overensstemmelse med dette kapitel d) en politisk ramme for øget koordinering mellem de kompetente myndigheder i henhold til artikel 8 i dette direktiv og i henhold til [NIS 2-direktivet] med henblik på udveksling af oplysninger om hændelser og cybertrusler samt udøvelse af tilsynsopgaver. Strategien ajourføres, når det er nødvendigt, og mindst hvert fjerde år.	Strategien skal som minimum indeholde følgende elementer: a) strategiske mål og prioriteter med henblik på at styrke kritiske enheders overordnede modstandsdygtighed under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed på tværs af grænser og sektorer b) en forvaltningsramme for at nå de strategiske mål og prioriteter, herunder en beskrivelse af roller og ansvarsområder for de forskellige myndigheder, kritiske enheder og andre parter, der er involveret i gennemførelsen af strategien c) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at øge kritiske enheders samlede modstandsdygtighed, herunder en national risikovurdering, identifikation af kritiske enheder og enheder svarende til kritiske enheder, og de foranstaltninger til støtte for kritiske enheder, der træffes i overensstemmelse med dette kapitel d) en politisk ramme for øget koordinering mellem de kompetente myndigheder i henhold til artikel 8 i dette direktiv og i henhold til [NIS 2-direktivet] med henblik på udveksling af oplysninger om hændelser og cybertrusler samt udøvelse af tilsynsopgaver e) <i>retningslinjer for de planlagte kommunikationsaktiviteter, hvor der er en balance mellem kravet om fortrolighed og behovet for information om risiciene over for de lokale og regionale myndigheder og befolkningen i de pågældende områder.</i> Strategien ajourføres, når det er nødvendigt, og mindst hvert fjerde år.

Begrundelse

Kommunikation og information om katastroferisiciene, der kan påvirke kritisk infrastruktur i et bestemt område til såvel de lokale myndigheder som befolkningen er et meget vigtigt redskab til at øge de kritiske enheders modstandsdygtighed, sådan som det bl.a. er fastlagt i Sendairammen under prioritet nr. 1 ⁽¹⁾. I den forbindelse skal der også være særligt fokus på kravene om fortrolighed af kritisk information.

Anbefalet ændring 2

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 8, udarbejder en liste over væsentlige tjenester i de sektorer, der er omhandlet i bilaget. De foretager senest den [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] og efterfølgende, når det er nødvendigt, og mindst hvert fjerde år en vurdering af alle relevante risici, der kan påvirke leveringen af disse væsentlige tjenester, med henblik på at identificere kritiske enheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, og på at bistå disse kritiske enheder med at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 11.	De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 8, udarbejder en liste over væsentlige tjenester i de sektorer, der er omhandlet i bilaget. De foretager senest den [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] og efterfølgende, når det er nødvendigt, og mindst hvert fjerde år en vurdering af alle relevante risici, der kan påvirke leveringen af disse væsentlige tjenester, med henblik på at identificere kritiske enheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, og på at bistå disse kritiske enheder med at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 11.
Ved risikovurderingen tages der højde for alle relevante naturlige og menneskeskabte risici, herunder ulykker, naturkatastrofer, folkesundhedskriser, antagonistiske trusler, herunder terrorhandlinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541.	Ved risikovurderingen tages der højde for alle relevante naturlige og menneskeskabte risici, herunder ulykker, naturkatastrofer, folkesundhedskriser, antagonistiske trusler, herunder terrorhandlinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541. I den forbindelse lægges der tillige særlig vægt på den eksisterende fysiske infrastrukturens tilstand med henblik på at kunne fastlægge hensigtsmæssige renoveringsprogrammer eller bygge nye anlæg.

Begrundelse

Den eksisterende fysiske infrastrukturens tilstand er vigtig for de kritiske enheders aktuelle og fremtidige evne til at forebygge og forvalte eventuelle hændelser og skal derfor medtages som et element i risikovurderingen og de efterfølgende renoveringsprogrammer eller i forbindelse med byggeri af anlæg.

Anbefalet ændring 3

Artikel 6, stk. 1, litra c) og e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved fastlæggelsen af betydningen af en forstyrrende virkning, jf. artikel 5, stk. 2, litra c), tager medlemsstaterne som minimum hensyn til følgende kriterier:	Ved fastlæggelsen af betydningen af en forstyrrende virkning, jf. artikel 5, stk. 2, litra c), tager medlemsstaterne som minimum hensyn til følgende kriterier:
a) antal brugere, der er afhængige af de tjenester, som udbydes af enheden	a) antal brugere, der er afhængige af de tjenester, som udbydes af enheden
b) andre sektorer, jf. bilaget, afhængighed af den pågældende tjeneste	b) andre sektorer, jf. bilaget, afhængighed af den pågældende tjeneste

⁽¹⁾ <https://www.undrr.org/publication/sendai-framework-disaster-risk-reduction-2015-2030>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) de konsekvenser, som hændelser kan have med hensyn til omfang og varighed på økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter, miljøet og den offentlige sikkerhed	c) om nødvendigt i samråd med de lokale og regionale myndigheder de konsekvenser, som hændelser kan have med hensyn til omfang og varighed på økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter, miljøet og den offentlige sikkerhed
d) virksomhedens markedsandel på markedet for sådanne tjenester	d) virksomhedens markedsandel på markedet for sådanne tjenester
e) det geografiske område, der kan blive berørt af en hændelse, herunder eventuelle grænseoverskridende virkninger	e) om nødvendigt i samråd med de lokale og regionale myndigheder det geografiske område, der kan blive berørt af en hændelse, herunder eventuelle grænseoverskridende virkninger
f) enhedens betydning med henblik på at opretholde et tilstrækkeligt tjenesteniveau under hensyntagen til tilgængelige alternative måder til levering af denne tjeneste.	f) enhedens betydning med henblik på at opretholde et tilstrækkeligt tjenesteniveau under hensyntagen til tilgængelige alternative måder til levering af denne tjeneste.

Begrundelse

De lokale og regionale konsekvenser af hændelser kan bedre vurderes af de lokale og regionale myndigheder.

Anbefalet ændring 4

Artikel 8, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder, når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, hører og samarbejder med andre relevante nationale myndigheder, navnlig dem, der er ansvarlige for civilbeskyttelse, retshåndhævelse og beskyttelse af personoplysninger, samt med relevante interesserede parter, herunder kritiske enheder.	Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder, når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, hører og samarbejder med andre relevante nationale — og når det er hensigtsmæssigt lokale og regionale — myndigheder, navnlig dem, der er ansvarlige for civilbeskyttelse, retshåndhævelse og beskyttelse af personoplysninger, samt med relevante interesserede parter, herunder kritiske enheder.

Begrundelse

Kompetencefordelingen kan være forskellig fra medlemsstat til medlemsstat.

Anbefalet ændring 5

Artikel 9, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne støtter kritiske enheder i deres bestræbelser på at øge deres modstandsdygtighed. Denne støtte kan omfatte udvikling af vejledningsmaterialer og -metoder, støtte til tilrettelæggelse af øvelser med henblik på at teste deres modstandsdygtighed og uddannelse af personale i kritiske enheder.	Medlemsstaterne støtter kritiske enheder i deres bestræbelser på at øge deres modstandsdygtighed. Denne støtte kan omfatte udvikling af vejledningsmaterialer og -metoder, støtte til tilrettelæggelse af øvelser med henblik på at teste deres modstandsdygtighed og uddannelse af personale i kritiske enheder, fremme af risikokommunikation og -information af relevans for de lokale myndigheder og befolkningen i de områder, der potentielt kan blive berørt.

Begrundelse

Kommunikation har stor betydning for at styrke modstandsdygtigheden i lokalsamfundet.

Anbefalet ændring 6

Artikel 16, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Hvis det er relevant for udførelsen af dens opgaver, kan gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed indbyde repræsentanter for interesserede parter til at deltage i dens arbejde.	Gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen og en repræsentant for Det Europæiske Regionsudvalg som observatør . Hvis det er relevant for udførelsen af dens opgaver, kan gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed indbyde repræsentanter for interesserede parter til at deltage i dens arbejde.

Begrundelse

RU kan bidrage til arbejdet i gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed som repræsentant for de lokale og regionale myndigheder og med egne praktiske erfaringer og viden.

Anbefalet ændring 7

Artikel 16, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed har følgende opgaver:	Gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed har følgende opgaver:
a) at bistå Kommissionen med at hjælpe medlemsstaterne med at styrke deres kapacitet til at bidrage til at sikre kritiske enheders modstandsdygtighed i overensstemmelse med dette direktiv	a) at bistå Kommissionen med at hjælpe medlemsstaterne med at styrke deres kapacitet til at bidrage til at sikre kritiske enheders modstandsdygtighed i overensstemmelse med dette direktiv
b) at evaluere strategierne for modstandsdygtigheden i de i artikel 3 omhandlede kritiske enheder og identificere bedste praksis med hensyn til disse strategier	b) at evaluere strategierne for modstandsdygtigheden i de i artikel 3 omhandlede kritiske enheder og identificere bedste praksis med hensyn til disse strategier
c) at lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til medlemsstaternes identifikation af kritiske enheder i overensstemmelse med artikel 5, herunder i forbindelse med grænseoverskridende afhængighed og med hensyn til risici og hændelser	c) at lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til medlemsstaternes identifikation af kritiske enheder i overensstemmelse med artikel 5, herunder i forbindelse med grænseoverskridende afhængighed og med hensyn til risici og hændelser
d) efter anmodning at bidrage til udarbejdelsen af de i artikel 6, stk. 3, omhandlede retningslinjer og eventuelle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i henhold til dette direktiv	d) efter anmodning at bidrage til udarbejdelsen af de i artikel 6, stk. 3, omhandlede retningslinjer og eventuelle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i henhold til dette direktiv
e) årligt at gennemgå de i artikel 8, stk. 3, omhandlede sammenfattende rapporter	e) årligt at gennemgå de i artikel 8, stk. 3, omhandlede sammenfattende rapporter
f) at udveksle bedste praksis om udveksling af oplysninger vedrørende anmeldelse af hændelser, jf. artikel 13	f) at udveksle bedste praksis om udveksling af oplysninger vedrørende anmeldelse af hændelser, jf. artikel 13
g) at analysere og rådgive om rapporter fra rådgivende missioner i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3	g) at analysere og rådgive om rapporter fra rådgivende missioner i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3
h) at udveksle oplysninger og bedste praksis om forskning og udvikling i forbindelse med kritiske enheders modstandsdygtighed i henhold til dette direktiv	h) at udveksle oplysninger og bedste praksis om forskning og udvikling i forbindelse med kritiske enheders modstandsdygtighed i henhold til dette direktiv

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
i) hvis det er relevant, at udveksle oplysninger om forhold vedrørende kritiske enheders modstandsdygtighed med Unionens relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer.	i) hvis det er relevant, at udveksle oplysninger om forhold vedrørende kritiske enheders modstandsdygtighed med Unionens relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer j) gennem inddragelse af de lokale og regionale myndigheder at dele lokale og regionale erfaringer og data, som kan være nyttige ved udarbejdelsen af strategier for modstandsdygtighed.

Begrundelse

Deling af lokale og regionale erfaringer og data kan yde et vægtigt bidrag til udarbejdelsen og gennemførelsen af effektive strategier for modstandsdygtighed.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den betydelige udvidelse af anvendelsesområdet for forslaget til direktiv til også at omfatte følgende sektorer: energi, transport, sundhed, drikkevand, spildevand, digital infrastruktur, offentlig forvaltning og rummet;
2. opfordrer Kommissionen til at overveje, om direktivet kan udvides til endnu flere sektorer, således at også forsyningskæder for helt nødvendige varer og især fødevarerproduktion, -forarbejdning og -distribution omfattes;
3. er klar over den særlige kompleksitet i distributionskædesektoren og understreger derfor, at der er behov for at behandle spørgsmålet nærmere gennem fremme af særskilte studier for at fastlægge en troværdig metodologisk ramme for at vurdere og beskytte den;
4. håber bl.a. i lyset af de voldsomme erfaringer fra covid-19-pandemien, at der under alle omstændigheder træffes foranstaltninger for at gøre forsyningskæderne for helt nødvendige varer mere robuste ved at diversificere distributionsnettet og øge antallet af mulige leverandører i forhold til vigtigheden af de varer, der skal leveres;
5. understreger, at selv om den største del af lovgivningen på området fastlægges på EU-niveau eller nationalt niveau, så har de lokale og regionale myndigheder vigtige opgaver og et vigtigt ansvar for at beskytte deres eget område, og de kan derfor yde et konkret og stort bidrag til modstandsdygtigheden af den kritiske infrastruktur i deres område ved at stille deres viden og erfaringer til rådighed;
6. bifalder, at man går fra beskyttelse af infrastrukturen til styrkelse af modstandsdygtigheden af de enheder, som forvalter infrastrukturen, men understreger, at man ikke må ignorere beskyttelse af anlæggene og infrastrukturen med tanke på de mulige fysiske skader i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer og de potentielt alvorlige nationale, lokale, regionale og grænseoverskridende konsekvenser heraf;
7. understreger de lokale og regionale myndigheders merværdi i grænseoverskridende situationer, især i forhold til at forstå risici og vurdere alvoren af hændelser og de mulige konsekvenser samt de sektorielle og territoriale sammenhænge;
8. er enig i, at hver medlemsstat med henblik på at sikre en samlet tilgang til kritiske enheders modstandsdygtighed bør have en strategi, der er udarbejdet i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder og fastsætter de mål og politiske foranstaltninger, der skal gennemføres, på grundlag af en vurdering af alle de relevante naturlige eller menneskeskabte risici, f.eks. hændelser, naturkatastrofer, folkesundhedskriser og terrorangreb, som kan indvirke på leveringen af væsentlige tjenester;
9. understreger, at medlemsstaterne skal nå til enighed om en fælles forståelse af, hvad der menes med kritiske enheder, og hvordan de skal beskyttes, så man kan finde frem til, hvordan man bedst øger de kritiske enheders modstandsdygtighed i betragtning af den store betydning for det indre markeds funktion;
10. fremhæver det særlige tilfælde med regionerne i den yderste periferi, hvis unikke virkelighed gør disse regioner særligt sårbare. Det siger derfor sig selv, at det er nødvendigt at sikre, at deres infrastrukturer er robuste;

11. finder det nyttigt, at Kommissionen udarbejder passende retningslinjer for at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af direktivet i alle medlemsstater, således at vurderinger og eventuelle senere foranstaltninger foretages efter en helhedsorienteret tilgang, hvor der tages højde for enhver tværsektoriel og grænseoverskridende indbyrdes afhængighed med det sigte at styrke modstandsdygtigheden baseret på beskyttelse, risikoforebyggelse, forretningskontinuitet og genopretning;
12. understreger, at en styrkelse af samarbejdet mellem regioner, f.eks. gennem Interregprogrammerne eller de europæiske grupper for territorialt (EGTS), med henblik på at øge modstandsdygtigheden af de kritiske enheder, herunder den fysiske infrastruktur, er af afgørende betydning for at forebygge, at disse infrastrukturer ødelægges eller beskadiges, hvilket kan få alvorlige grænseoverskridende konsekvenser;
13. mener, at der i forbindelse med de nationale risikovurderinger bør tages hensyn til det subnationale niveau, da den fysiske placering af en kritisk enheds infrastruktur kan være bestemmende for indvirkningen og de mulige konsekvenser på stedet;
14. er enig i, at der er behov for at styrke modstandsdygtigheden af de identificerede kritiske enheder, men er bekymret for de ganske betragtelige finansieringsomkostninger, der kan være forbundet med overholdelsen af de krav, der er fastlagt i forslaget til direktiv;
15. fremhæver, at Kommissionen bør sørge for specifik støtte i allerede eksisterende programmer, herunder finansiel støtte, for især de offentlige kritiske enheder i det omfang, det er nødvendigt for at fremme indførelsen af effektive og rettidige foranstaltninger;
16. mener, at strategien for styrkelse af kritiske enheders modstandsdygtighed bør udvikles på nationalt niveau i samråd med det lokale og regionale niveau;
17. er enig i, at de kritiske enheder i tilfælde af hændelser skal underrette den kompetente myndighed herom uden unødigt forsinkelse, og at underretningen skal indeholde »alle tilgængelige oplysninger, der er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan forstå hændelsens art, årsag og mulige konsekvenser«. Såfremt der ikke allerede eksisterer strukturer og samarbejder på nationalt niveau til at håndtere kriser, opfordres der til, at der på nationalt niveau etableres netværk og samarbejder mellem relevante myndigheder, herunder lokale og regionale myndigheder, og relevante sektorer til at håndtere kriser med mulighed for hurtig indgriben;
18. understreger, at det er den enkelte medlemsstat, der har ansvaret for at beskytte den væsentlige infrastruktur og garantere modstandsdygtigheden af de kritiske enheder, der findes i landet, og er enig i, at der skal være et specifikt tilsyn med kritiske enheder af særlig europæisk betydning, dvs. de enheder, som leverer væsentlige tjenester til eller i mere end en tredjedel af medlemsstaterne;
19. gør opmærksom på behovet for at styrke risikostyringsstrukturen gennem fremme af samarbejde over grænserne og mellem EU-medlemsstaterne;
20. er enig i, at de forskellige eksisterende strukturer og instrumenter inden for rammerne af EU-civilbeskyttelsesmekanismen og det europæiske netværk af referencecentre for beskyttelse af kritisk infrastruktur også bør omfattes af det foreslåede direktivs anvendelsesområde;
21. anerkender, at kommunikation er af afgørende betydning for at øge et lokalsamfunds modstandsdygtighed og anbefaler derfor, at man — i tråd med målene i Sendairammen — fremmer og støtter kommunikations- og informationsinitiativer om de katastroferisici, der kan have betydning for den kritiske infrastruktur i et bestemt område, over for både de lokale myndigheder og befolkningen;
22. mener, at koordinering, kommunikation og udveksling af bedste praksis mellem det nationale, regionale og lokale niveau og mellem medlemsstaterne kan fremme et mere effektivt samarbejde målt på ressourcer, viden og synergier i hele krisestyringscyklussen.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om revideret forordning om den transeuropæiske energiinfrastruktur, der er tilpasset den grønne og den digitale omstilling

(2021/C 440/15)

Ordfører:	Robert Sorin NEGOIȚĂ (RO/PES), Borgmester i 3. distrikt, Bukarest kommune
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 COM(2020) 824 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(1) Kommissionen har i sin meddelelse »Den europæiske grønne pagt« af 11. december 2019 fastlagt en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere sker nogen nettoemission af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Kommissionens meddelelse om klimaplanen, hvori det foreslås at øge reduktionen af drivhusgasemissionerne til mindst 55 % senest i 2030 — en ambition, der blev godkendt af Det Europæiske Råd den 11. december 2020 — og den tilgrundliggende konsekvensanalyse bekræfter, at fremtidens energimiks vil være meget forskelligt fra nutidens, og understreger nødvendigheden af at gennemgå og om nødvendigt revidere energilovgivningen. De nuværende investeringer i energiinfrastruktur er klart utilstrækkelige til at omstille til og opbygge fremtidens energiinfrastruktur. Det betyder også, at der skal være infrastruktur på plads, som kan understøtte den europæiske energiomstilling, herunder hurtig elektrificering, opskalering af elproduktion fra vedvarende energikilder, øget anvendelse af vedvarende og kulstoffattige gasser, integration af energisystemet og en større udbredelse af innovative løsninger.	(1) Kommissionen har i sin meddelelse »Den europæiske grønne pagt« af 11. december 2019 fastlagt en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere sker nogen nettoemission af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Kommissionens meddelelse om klimaplanen, hvori det foreslås at øge reduktionen af drivhusgasemissionerne til mindst 55 % senest i 2030 — en ambition, der blev godkendt af Det Europæiske Råd den 11. december 2020 — og den tilgrundliggende konsekvensanalyse bekræfter, at fremtidens energimiks vil være meget forskelligt fra nutidens, og understreger nødvendigheden af at gennemgå og om nødvendigt revidere den primære og sekundære energilovgivning på europæisk, nationalt og regionalt plan. De nuværende investeringer i energiinfrastruktur er klart utilstrækkelige til at omstille til og opbygge fremtidens energiinfrastruktur og samtidig sikre en energiforsyning, som er tilpasset den enkelte regions særlige behov og potentialer. Det betyder også, at der skal være infrastruktur på plads, som kan understøtte den europæiske energiomstilling, herunder hurtig elektrificering, opskalering af elproduktion fra vedvarende energikilder, øget anvendelse af vedvarende og kulstoffattige gasser, udvikling af fjernvarme- og fjernkølesystemer, integration af energisystemet og en større udbredelse af innovative løsninger – for at gøre samfundet grønt, bæredygtigt og prisoverkommeligt og for at forbedre levevilkårene.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(5) Evalueringen af forordning (EU) nr. 347/2013 har klart vist, at rammen effektivt har forbedret integrationen af medlemsstaternes net og stimuleret handelen med energi og dermed bidraget til Unionens konkurrenceevne. Projekter af fælles interesse på el- og gasområdet har i høj grad bidraget til forsyningssikkerheden. For gas hænger infrastrukturen nu godt sammen og forsynings-soliditeten er forbedret væsentligt siden 2013. Regionalt samarbejde i regionale grupper og gennem grænseoverskridende omkostningsfordeling er en vigtig forudsætning for projektgennemførelse. Men i mange tilfælde førte den grænseoverskridende omkostningsfordeling ikke til at mindske projektets finansieringskløft, som tiltænkt. Selv om de fleste godkendelsesprocedurer er blevet forkortet, er de i nogle tilfælde fortsat lange. Den finansielle bistand fra Connecting Europe-faciliteten (CEF) har været en vigtig faktor, da tilskud til undersøgelser har været med til at reducere risici i projekters tidlige udviklingsfaser, mens tilskud til anlægsarbejder har støttet projekter, der tager fat på vigtige flaskehalse, som markedsbaseret finansiering ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at afhjælpe.	(5) Evalueringen af forordning (EU) nr. 347/2013 har klart vist, at rammen effektivt har forbedret integrationen af størstedelen af medlemsstaternes net og stimuleret handelen med energi og dermed bidraget til Unionens konkurrenceevne. Projekter af fælles interesse på el- og gasområdet har i høj grad bidraget til forsyningssikkerheden. Hvad angår gas, er infrastrukturen i de fleste regioner nu godt forbundet, og forsyningsrobustheden er blevet væsentligt forbedret siden 2013. Der er dog stadig hele regioner, der ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at forbedre deres gasnet, energisikkerhed og modstandsdygtighed. Der er stadig projekter inden for gasdistribution, som er i forskellige faser af deres udrulning og endnu ikke er fuldt gennemført. Regionalt samarbejde i regionale grupper og gennem grænseoverskridende omkostningsfordeling er en vigtig katalysator for projektgennemførelsen. I mange tilfælde førte den grænseoverskridende omkostningsfordeling imidlertid ikke som tilsigtet til en reduktion i projektets finansieringsgab. Selv om de fleste godkendelsesprocedurer er blevet forkortet, er de i nogle tilfælde fortsat lange. Den finansielle bistand fra Connecting Europe-faciliteten (CEF) har været en vigtig faktor, da tilskud til undersøgelser har været med til at reducere risici i projekters tidlige udviklingsfaser, mens tilskud til anlægsarbejder har støttet projekter, der tager fat på vigtige flaskehalse, som markedsbaseret finansiering ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at afhjælpe, og som er yderst vigtige i bestræbelserne på at tilvejebringe en sikker og retfærdig energiomstilling.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(11) Som en af hoveddrivkræfterne bag forordning (EU) nr. 347/2013 er forsyningssikkerheden blevet væsentligt forbedret gennem projekter af fælles interesse. Desuden udtrykkes der i Kommissionens konsekvensanalyse af klimamålene 27 en forventning om, at forbruget af naturgas reduceres betydeligt, fordi ikke-reduceret anvendelse heraf ikke er forenelig med kulstofneutralitet. På den anden side vil forbruget af biogas, vedvarende og kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændstoffer stige betydeligt frem mod 2050. Derfor har naturgasinfrastrukturen ikke længere behov for støtte gennem TEN-E-politikken. Planlægningen af energiinfrastrukturen bør afspejle dette ændrede gaslandskab.	(11) Som en af hoveddrivkræfterne bag forordning (EU) nr. 347/2013 er forsyningssikkerheden blevet væsentligt forbedret gennem projekter af fælles interesse. Desuden udtrykkes der i Kommissionens konsekvensanalyse af klimamålene 27 en forventning om, at forbruget af naturgas reduceres betydeligt, fordi ikke-reduceret anvendelse heraf ikke er forenelig med kulstofneutralitet. På den anden side vil forbruget af biogas, vedvarende og kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændstoffer stige betydeligt frem mod 2050. Derfor har ny naturgasinfrastruktur ikke længere behov for støtte gennem TEN-E-politikken. Planlægningen af energiinfrastrukturen bør afspejle dette ændrede gaslandskab. Samtidig medvirker naturgasprojekter i mange EU-lande til at nedbringe CO₂-udledningen, idet de gør omstillingen væk fra faste fossile brændstoffer lettere. Revisionen af denne forordning må ikke indvirke negativt på ikke allerede afsluttede projekter.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(15) Desuden bør der oprettes en ny infrastrukturkategori for intelligente gasnet for at støtte investeringer, der integrerer vedvarende og kulstoffattige gasser såsom biogas, biometan og brint i nettet og bidrager til forvaltningen af et deraf følgende mere komplekst system ved at bygge videre på innovative digitale teknologier.	(15) Desuden bør der oprettes en ny infrastrukturkategori for intelligente gasnet for at støtte investeringer, der integrerer vedvarende og kulstoffattige gasser såsom biogas, biometan og ren brint i nettet og bidrager til forvaltningen af et deraf følgende mere komplekst system ved at bygge videre på innovative digitale teknologier og på teknologiske og tekniske løsninger inden for styring af gaskvalitet og netforvaltning med SCADA-systemer (Supervisory Control and Data Acquisition).

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 25

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(25) Der bør oprettes regionale grupper, som foreslår og gennemgår projekter af fælles interesse, på hvilken baggrund der opstilles regionale lister over projekter af fælles interesse. For at sikre bred konsensus bør de regionale grupper sikre et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, projektiværksættere og relevante interesseparter. I forbindelse med dette samarbejde bør de nationale regulerende myndigheder, hvor det er nødvendigt, rådgive de regionale grupper, blandt andet om gennemførligheden af de reguleringsmæssige aspekter af de foreslåede projekter og om gennemførligheden af den foreslåede tidsplan for myndighedsgodkendelsen.	(25) Der bør oprettes regionale grupper, som foreslår og gennemgår projekter af fælles interesse, på hvilken baggrund der opstilles regionale lister over projekter af fælles interesse. For at sikre bred konsensus bør de regionale grupper sikre et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, lokale og regionale myndigheder , projektiværksættere og relevante interesseparter. I forbindelse med dette samarbejde bør de nationale regulerende myndigheder, hvor det er nødvendigt, rådgive de regionale grupper, blandt andet om gennemførligheden af de reguleringsmæssige aspekter af de foreslåede projekter og om gennemførligheden af den foreslåede tidsplan for myndighedsgodkendelsen.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Artikel 1, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 1 Genstand 1. Denne forordning fastlægger retningslinjer for rettidig udvikling af og interoperabilitet for de prioriterede korridorer og områder i den transeuropæiske energiinfrastruktur, der er anført i bilag I (»prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder«), og som bidrager til Unionens klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050.	Artikel 1 Genstand 1. Denne forordning fastlægger retningslinjer for rettidig udvikling af og interoperabilitet for de prioriterede korridorer og områder i den transeuropæiske energiinfrastruktur, der er anført i bilag I (»prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder«), og som bidrager til Unionens klima- og energimål for 2030, målet om klimaneutralitet senest i 2050 og biodiversitetsmålene for 2030 og til at sikre og fremme energisikkerhed, markedsintegration, retfærdig konkurrence, diversificering af energiforsyningen og energi til overkommelige priser til alle.

Begrundelse

Revisionen af TEN-E (herunder infrastrukturplanlægning) bør være i overensstemmelse med målene for den grønne pagt, målet om klimaneutralitet i 2050 og målet om »ikke at lade nogen i stikken«, hvilket indebærer energi til overkommelige priser til alle.

Anbefalet ændring 7

Artikel 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(4) et projekt, som er nødvendigt for at gennemføre de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er anført i bilag I, og som er optaget på EU-listen over projekter af fælles interesse, jf. artikel 3	(4) »projekt af fælles interesse«: et projekt, som er nødvendigt for at gennemføre de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er anført i bilag I, og som er optaget på EU-listen over projekter af fælles interesse, jf. artikel 3. I forbindelse med vurdering af projekter tages nationale udviklingsstrategier og det lokale og regionale potentiale dér, hvor projektet skal gennemføres, i betragtning for at sikre maksimal nyttevirkning
(...)	(...)
(16) »klimatilpasning«: en proces, hvormed det sikres, at energiinfrastrukturens modstandsdygtighed over for de potentielle negative virkninger af klimaændringer sikres gennem en vurdering af klimasårbarhed og -risici, herunder gennem relevante tilpasningsforanstaltninger.	(16) »klimatilpasning«: en proces, hvormed det sikres, at energiinfrastrukturens modstandsdygtighed over for de potentielle negative virkninger af klimaændringer sikres gennem en vurdering af klimasårbarhed og -risici, herunder gennem relevante tilpasningsforanstaltninger.
	(17) »bæredygtighed«: et hvilket som helst projekts potentiale til at bidrage til opfyldelsen af målet om klimaneutralitet. Dette vurderes på baggrund af integrationen af vedvarende energikilder i nettet, eller hvor meget drivhusgasemissionerne vil blive nedbragt i kraft af projektet over dets forventede levetid

Begrundelse

»Bæredygtighed« mangler blandt definitionerne. I betragtning af den lange levetid bør der omhyggeligt tages højde for sandsynligheden for, at et projekt bliver et strandet aktiv, efterhånden som systemet udvikler sig i retning af klimaneutralitet.

Anbefalet ændring 8

Artikel 3, stk. 3, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) skal hvert enkelt forslag til et projekt af fælles interesse godkendes af de stater, hvis territorium projektet vedrører — hvis en stat ikke giver sin godkendelse, fremlægger den en behørig begrundelse herfor for den relevante gruppe	a) skal hvert enkelt forslag til et projekt af fælles interesse godkendes af de stater, hvis territorium projektet vedrører — hvis en stat ikke giver sin godkendelse, fremlægger den en behørig begrundelse herfor for den relevante gruppe. For at undgå konflikt på regionalt og nationalt plan — og med henblik på at tilvejebringe en formidler, der kan sikre korrekt gennemførelse og overholdelse af denne forordnings bestemmelser — opretter EU en fælles myndighed til formålet

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 9

Artikel 4, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) Projektet bidrager væsentligt til Unionens og tredjelandets dekarboniseringsmål og til bæredygtighed, herunder gennem integration af vedvarende energi i nettet og transmission af energi produceret fra vedvarende energikilder til større forbrugscentre og oplagringssteder.	a) Projektet bidrager væsentligt til Unionens og tredjelandets dekarboniseringsmål og til bæredygtighed, herunder gennem integration af vedvarende og kulstoffattig energi i nettet og transmission af energi produceret fra vedvarende og kulstoffattige energikilder til større forbrugscentre og oplagringssteder.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 10

Artikel 5, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
5. De i artikel 8 omhandlede kompetente myndigheder forelægger senest den 31. januar hvert år Agenturet og den respektive gruppe den i denne artikels stk. 4 omhandlede rapport suppleret med oplysninger om fremskridt og, hvis det er relevant, forsinkelser i gennemførelsen af projekter af fælles interesse, som er placeret på deres respektive område, for så vidt angår tilladelsesprocesserne, og om årsagerne til disse forsinkelser. De kompetente myndigheders bidrag til rapporten skal være tydeligt mærket som sådan og udarbejdet uden at ændre den tekst, som projektiværksætteren har fremlagt.	5. De kompetente myndigheder, som i overensstemmelse med denne forordnings artikel 8 er etableret på EU-plan og i medlemsstaterne , forelægger senest den 31. januar hvert år Agenturet og den respektive gruppe den i denne artikels stk. 4 omhandlede rapport suppleret med oplysninger om fremskridt og, hvis det er relevant, forsinkelser i gennemførelsen af projekter af fælles interesse, som er placeret på deres respektive område, for så vidt angår tilladelsesprocesserne, og om årsagerne til disse forsinkelser. De kompetente myndigheders bidrag til rapporten skal være tydeligt mærket som sådan og udarbejdet uden at ændre den tekst, som projektiværksætteren har fremlagt.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 11

Artikel 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 8 Tilrettelæggelse af tilladelsesprocessen 3. Den kompetente myndighed tager, uden at dette berører de relevante krav i henhold til international ret og EU-retten, skridt til at lette udstedelsen af den samlede afgørelse. Den samlede afgørelse er det endelige bevis for, at projektet af fælles interesse har opnået status som klar til realisering, og der er ingen andre krav til yderligere tilladelser eller bemyndigelser i den henseende. Den samlede afgørelse udstedes inden for den frist, der er nævnt i artikel 10, stk. 1 og 2, og i henhold til en af følgende ordninger:	Artikel 8 Tilrettelæggelse af tilladelsesprocessen 3. Den kompetente myndighed tager, uden at dette berører de relevante krav i henhold til regional, national og international ret og EU-retten, skridt til at lette udstedelsen af den samlede afgørelse. Den samlede afgørelse er det endelige bevis for, at projektet af fælles interesse har opnået status som klar til realisering, og der er ingen andre krav til yderligere tilladelser eller bemyndigelser i den henseende. Den samlede afgørelse udstedes inden for den frist, der er nævnt i artikel 10, stk. 1 og 2, og i henhold til en af følgende ordninger:

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Artikel 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gennemsigtighed og offentlighedens deltagelse	Gennemsigtighed og offentlighedens deltagelse
1. Seneste den [1. maj 2023] offentliggør medlemsstaten eller den kompetente myndighed, og hvor det er relevant i samarbejde med de andre berørte myndigheder, en ajourført håndbog om tilladelsesprocesserne for projekter af fælles interesse, der mindst skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag VI, punkt 1. Håndbogen er ikke juridisk bindende, men kan indeholde henvisning til eller uddrag af relevante juridiske bestemmelser. De nationale kompetente myndigheder koordinerer og finder synergier med de tilstødende lande ved udarbejdelsen af deres håndbog om processerne. (...) 4. Der gennemføres, hvis dette ikke allerede er fastsat i henhold til national ret efter de samme eller højere standarder, mindst én offentlig høring tilrettelagt af projektiværksætteren eller, hvis dette er fastsat i national ret, af den kompetente myndighed, før den endelige og fuldstændige ansøgning indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 10, stk. 1, litra a). Dette berører ikke en offentlig høring, som skal gennemføres efter indgivelsen af ansøgningen om tilladelse, jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU. Den offentlige høring har til formål at informere de interesseparter, der er omhandlet i bilag VI, punkt 3, litra a), om projektet på et tidligt tidspunkt og bidrage til at fastslå den bedst egnede placering eller linjeføring og de relevante spørgsmål, der skal behandles i ansøgningen. (...)	1. Seneste den [1. maj 2023] offentliggør medlemsstaten eller den kompetente myndighed, og hvor det er relevant i samarbejde med de andre berørte myndigheder, en ajourført håndbog om tilladelsesprocesserne for projekter af fælles interesse, der mindst skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag VI, punkt 1. Håndbogen er ikke juridisk bindende, men skal indeholde henvisning til eller uddrag af relevante juridiske bestemmelser. De nationale og regionale kompetente myndigheder samarbejder med myndighederne i de tilstødende lande med henblik på at udveksle god praksis og lette tilladelsesprocessen. (...) 4. Der gennemføres, hvis dette ikke allerede er fastsat i henhold til national ret efter de samme eller højere standarder, mindst én offentlig høring tilrettelagt af projektiværksætteren eller, hvis dette er fastsat i national ret, af den kompetente myndighed, før den endelige og fuldstændige ansøgning indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 10, stk. 1, litra a). Dette berører ikke en offentlig høring, som skal gennemføres efter indgivelsen af ansøgningen om tilladelse, jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU. Den offentlige høring har til formål at informere de interesseparter, der er omhandlet i bilag VI, punkt 3, litra a), om projektet på et tidligt tidspunkt og bidrage til at fastslå den bedst egnede placering eller linjeføring, herunder om nødvendigt en alternativ løsning, og de relevante spørgsmål, der skal behandles i ansøgningen. (...)

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 13

Artikel 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Fremme af investeringer med grænseoverskridende virkninger 1. De effektivt afholdte investeringsomkostninger, der ekskluderer vedligeholdelsesomkostninger, i forbindelse med et projekt af fælles interesse, som er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), og projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, hvis de er omfattet af de nationale regulerende myndigheders kompetence, afholdes af de relevante TSO'er eller af transmissionsinfrastrukturens projektiværksættere i de medlemsstater, som projektet giver en positiv nettovirkning og betales af netbrugerne gennem tariffene for netadgang i disse medlemsstater, for så vidt de ikke er dækket af overbelastningsafgifter eller øvrige afgifter. 2. For et projekt af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse, hvis mindst én projektiværksætter anmoder de relevante nationale myndigheder om at anvende disse på projektets omkostninger. De finder kun anvendelse på et projekt af fælles interesse, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, som er relevant, hvis der allerede er foretaget en vurdering af markedsefterspørgslen, som viser, at effektivt afholdte investeringsomkostninger ikke kan forventes dækket gennem tariffene. 4. (...) Ved afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling søger de relevante nationale regulerende myndigheder i samråd med de berørte TSO'er at opnå en fælles overenskomst, der er baseret på, men ikke begrænset til de i stk. 3, litra a) og b) specificerede oplysninger. Vurderingen af disse baseres på det samme scenarie, som er anvendt i udvælgelsesprocessen som i udvælgelsesprocessen til udarbejdelse af EU-listen, hvor projektet af fælles interesse er opført. Begrænser et projekt af fælles interesse negative eksternaliteter såsom »loop flows«, og dette projekt af fælles interesse gennemføres i den medlemsstat, hvor den negative eksternalitet har sin oprindelse, betragtes en sådan begrænsning ikke som en grænseoverskridende fordel og danner derfor ikke grundlag for at fordele omkostninger til TSO'en i de medlemsstater, der er berørt af disse negative eksternaliteter.	Fremme af investeringer med grænseoverskridende virkninger 1. De effektivt afholdte investeringsomkostninger, der ekskluderer vedligeholdelsesomkostninger, i forbindelse med et projekt af fælles interesse, som er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c), d) og e), og punkt 2, litra a), og projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, og bilag IV, punkt 1, litra c), hvis de er omfattet af de nationale regulerende myndigheders kompetence, afholdes af den relevante netoperatør eller af transmissions- og/eller distributions-infrastrukturens projektiværksættere i de medlemsstater, som projektet giver en positiv nettovirkning og betales af netbrugerne gennem tariffene for netadgang i disse medlemsstater, for så vidt de ikke er dækket af overbelastningsafgifter eller øvrige afgifter. 2. For et projekt af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c), d), og e), og punkt 2, litra a) og bilag IV, punkt 1, litra c), finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse, hvis mindst én projektiværksætter anmoder de relevante nationale myndigheder om at anvende disse på projektets omkostninger. De finder kun anvendelse på et projekt af fælles interesse, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, som er relevant, hvis der allerede er foretaget en vurdering af markedsefterspørgslen, som viser, at effektivt afholdte investeringsomkostninger ikke kan forventes dækket gennem tariffene. 4. (...) Ved afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling søger de relevante nationale regulerende myndigheder i samråd med de berørte netoperatører at opnå en fælles overenskomst, der er baseret på, men ikke begrænset til de i stk. 3, litra a) og b) specificerede oplysninger. Vurderingen af disse baseres på det samme scenarie, som er anvendt i udvælgelsesprocessen som i udvælgelsesprocessen til udarbejdelse af EU-listen, hvor projektet af fælles interesse er opført. Begrænser et projekt af fælles interesse negative eksternaliteter såsom »loop flows«, og dette projekt af fælles interesse gennemføres i den medlemsstat, hvor den negative eksternalitet har sin oprindelse, betragtes en sådan begrænsning ikke som en grænseoverskridende fordel og danner derfor ikke grundlag for at fordele omkostninger til netoperatøren i de medlemsstater, der er berørt af disse negative eksternaliteter.

Begrundelse

Intelligente lavspændingsnet og intelligent gasnet sætter borgerne i stand til at blive producent-forbrugere og fremmer energiomstillingen. For øjeblikket er der ikke tilstrækkeligt mange projekter vedrørende intelligente net i listen over projekter af fælles interesse på grund af den restriktive definition af intelligente net i den nuværende TEN-E-forordning. Formålet med den anbefalede ændring er at udvide denne definition.

Anbefalet ændring 14

Artikel 18, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra d), punkt 2 og punkt 5, er også berettiget til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de berørte projektiværksættere klart kan påvise projekternes positive eksternaliteter, såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation, og deres manglende kommercielle bæredygtighed i henhold til cost-benefit-analysen, forretningsplanen og andre vurderinger, som navnlig er foretaget af mulige investorer eller kreditorer eller i givet fald af den nationale regulerende myndighed.	4. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra d), punkt 2, punkt 4 og punkt 5, er også berettiget til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de berørte projektiværksættere klart kan påvise projekternes positive eksternaliteter, såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation, og deres manglende kommercielle bæredygtighed i henhold til cost-benefit-analysen, forretningsplanen og andre vurderinger, som navnlig er foretaget af mulige investorer eller kreditorer eller i givet fald af den nationale regulerende myndighed.

Begrundelse

Elektrolysatorer bør være berettigede til støtte fra Connecting Europe-faciliteten. Især i de tidlige faser afhænger netværksinvesteringer af produktionskapaciteten og skal derfor ses under ét. Elektrolysatorer har virkninger over grænserne, især hvis de forbinder H₂-produktion med efterspørgslen i grænseregioner.

Anbefalet ændring 15

Bilag II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
3) Brint: a) transmissionsrørledninger til transport af brint, der giver adgang til flere netbrugere på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag, som hovedsageligt består af højtryksrørledninger til brint, dog ikke rørledninger til lokal distribution af brint b) underjordiske oplagringsfaciliteter, som er forbundet med de højtryksrørledninger, der er omhandlet i litra a) c) modtagelses-, oplagrings-, forgasnings- eller trykfaldsfaciliteter for flydende brint eller brint bundet til andre kemiske stoffer med det formål at tilføre brint til nettet d) alt udstyr eller alle anlæg, der er afgørende for brintsystemets sikkerhed, sikring og effektive drift, eller som skaber de nødvendige forudsætninger for tovejskapacitet, herunder kompressorstationer	3) Brint: a) transmissionsrørledninger til transport af brint, der giver adgang til flere netbrugere på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag, som hovedsageligt består af højtryksrørledninger til brint, dog ikke rørledninger til lokal distribution af brint b) underjordiske oplagringsfaciliteter, som er forbundet med de højtryksrørledninger, der er omhandlet i litra a) c) modtagelses-, oplagrings-, forgasnings- eller trykfaldsfaciliteter for flydende brint eller brint bundet til andre kemiske stoffer med det formål at tilføre brint til nettet d) alt udstyr eller alle anlæg, der er afgørende for brintsystemets sikkerhed, sikring og effektive drift, eller som skaber de nødvendige forudsætninger for tovejskapacitet, herunder kompressorstationer

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Alle de aktiver, der er anført i litra a), b), c) og d), kan være nyopførte aktiver eller aktiver konverteret fra naturgas dedikeret til brint eller en kombination af de to.	<i>e) alt udstyr eller alle anlæg, der muliggør anvendelse af ren brintbrændstof i transportsektoren i TEN-T-hovednettet og det samlede net.</i> Alle de aktiver, der er anført i litra a), b), c) og d), kan være nyopførte aktiver eller aktiver konverteret fra naturgas dedikeret til brint eller en kombination af de to.

Begrundelse

Bedre sammenhæng mellem transport- og energipolitikken. Af hensyn til en bedre afstemning med de nuværende »hydrogen valley«-regioner, hvor der er planlagt storstilede investeringer i brint, er det vigtigt, at både TEN-T-hovednettet og det samlede TEN-T-net er medtaget

Anbefalet ændring 16

Bilag IV

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
BILAG IV REGLER OG INDIKATORER VEDRØRENDE KRITERIER FOR PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE OG FOR PROJEKTER AF GENSIDIG INTERESSE c) intelligente elnet: projektet er udformet til udstyr og anlæg på højspændings- og mellemspændingsniveau. Det involverer transmissionssystemoperatører , transmissions- og distributionssystemoperatører eller distributionssystemoperatører fra mindst to medlemsstater. Distributionssystemoperatører kan kun involveres med støtte fra transmissionssystemoperatører fra mindst to medlemsstater, der er tæt knyttet til projektet og sikrer interoperabilitet. Et projekt dækker mindst 50 000 brugere, der producerer eller forbruger el eller begge dele i et forbrugsområde på mindst 300 GWh/år, hvoraf mindst 20 % stammer fra <i>variable</i> vedvarende ressourcer	BILAG IV REGLER OG INDIKATORER VEDRØRENDE KRITERIER FOR PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE OG FOR PROJEKTER AF GENSIDIG INTERESSE c) intelligente elnet: projektet er udformet til udstyr og anlæg på overvejende højspændings- eller mellemspændingsniveau. Det involverer transmissions- eller distributionssystemoperatører fra mindst to medlemsstater, som dækker mindst 50 000 brugere, der producerer eller forbruger el eller begge dele i et forbrugsområde på mindst 300 GWh/år, hvoraf mindst 20 % stammer fra vedvarende ressourcer, der varierer alt efter deres karakter. Projektet kan også omfatte en virtuel grænseoverskridende forbindelse

Begrundelse

Intelligente lavspændingsnet sætter borgerne i stand til at blive producent-forbrugere og fremmer energiomstillingen. For øjeblikket er der ikke tilstrækkeligt mange projekter vedrørende intelligente net i listen over projekter af fælles interesse på grund af den restriktive definition af intelligente net i den nuværende TEN-E-forordning. Formålet med den anbefalede ændring er at udvide denne definition.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG,

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over forslaget til forordning om revision af retningslinjerne for transeuropæisk energinfrastruktur (TEN-E). Udvalget konstaterer, at selv om målene i den nuværende forordning i det store og hele stadig er gyldige, afspejler den nuværende TEN-E-ramme endnu ikke fuldt ud de forventede ændringer af energisystemet, som vil følge af den nye politiske kontekst og de hastige teknologiske fremskridt, hvormed sigtet er at opgradere 2030-målene samt 2050-målet om klimaneutralitet under den europæiske grønne pagt. Udvalget understreger, at klimaændringer, der nu ikke kan forhindres, vil få væsentlige konsekvenser i Europa på trods af bestræbelserne på afbødning og tilpasning, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at optrappe deres indsats for opdatering af energinfrastrukturen som en nøgle til energiomstillingen. I den forbindelse skal klima- og naturbeskyttelsesforanstaltningerne sikres og bæredygtighedskriterierne overholdes i overensstemmelse med verdensmålene;

2. glæder sig over, at den fremtidige ramme vil fastholde de regionale gruppers vigtige rolle i forbindelse med udpegning og udvælgelse af projekter af fælles interesse, og det er i den forbindelse af afgørende betydning at garantere relevant regional og lokal repræsentation;

3. glæder sig over, at forslaget — med henblik på målene om klimaneutralitet og forsyningssikkerhed — ajourfører listen med projekter af fælles interesse, så den i tilstrækkelig grad afspejler den seneste teknologiske udvikling og dækker alle relevante infrastrukturkategorier. Udvalget bifalder navnlig inkluderingen af intelligente netløsninger, integration mellem intelligente systemer (el-til-gas-systemer og andre sektorer), produktion af brint og syntetiske gasser fra vedvarende energikilder, elektrolyseanlæg, offshorenede og distributionssystemer. Udvalget understreger, at der er et stort potentiale for fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder og overskudsvarme, i nogle tilfælde også på regionalt plan og på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne. Udvalget bifalder udelukkelsen af gasinfrastruktur til metangas- og olierørledninger, hvor dette ikke har negative konsekvenser eller uønskede bivirkninger, der skyldes særlige lokale eller regionale forhold;

4. opfatter kravet om, at alle projekter skal opfylde obligatoriske bæredygtighedskriterier og leve op til princippet om »ikke at gøre skade« som fastsat i den europæiske grønne pagt (i overensstemmelse med artikel 17 i EU-klassificeringsforordningen ⁽¹⁾) som et stort skridt i retning mod at opfylde EU's fælles grønne mål;

5. bemærker, at vurdering af projekter inden for TEN-E-rammen involverer mange elementer, først og fremmest de særlige lokale og regionale udfordringer som følge af målene om energiomstilling og klimamålene, vigtigheden af energistabilitet, -sikkerhed og -forsyning, adgang til prismæssigt overkommelig energi for alle europæiske borgere, kampen mod energifattigdom, forbindelsen til nationale, regionale og lokale energistrategier og sammenhængen med allerede eksisterende programmer og projekter;

6. peger på, at energiiinfrastruktur har en afgørende rolle at spille i forbindelse med energiomstilling og kan have væsentlige miljømæssige og økonomiske virkninger. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at skabe en permanent mekanisme, hvor regionale grupper kan være i dialog med relevante lokale og regionale myndigheder, hvilket er i overensstemmelse med rammen om en klima- og energidialog på flere niveauer, som etableret i forordningen om forvaltningen af energiunionen;

7. understreger, at der er behov for en solid ramme om tilladelsesprocessen. På nuværende tidspunkt er tilladelsesprocedurerne, selv for projekter af fælles interesse, meget langvarige. Modstridende eksisterende procedurer, somme tider kombineret med en specifik institutionel kontekst, kan gøre fremskridt vanskelige i visse medlemsstater. Desuden kan der også være modstand i offentligheden på grund af utilstrækkelig opmærksomhed på interessenternes accept;

8. opfordrer til, at tildelingen af prioritetsstatus til projekter af fælles interesse overvejes nøje og udelukkes for projekter, der kan have en negativ indvirkning på klimaet eller på beskyttede habitater eller arter;

9. understreger, at procedurerne for udstedelse af tilladelser skal gennemføres med den nødvendige omhyggelighed. RU er dog enig i de tiltag, der foreslås i artikel 10 i forslaget til forordning, for at sikre, at tilladelsesprocedurerne afsluttes inden for en rimelig tid i de forskellige relevante instanser. Etablering af one-stop-shops, der har de nødvendige kompetencer og beslutningsbeføjelser og er bundet af klare frister, er i denne sammenhæng helt afgørende. Dette vil også føre til større sikkerhed for projektdeltagerne og en bedre vurdering af deres risikoeksponering, når de går ind i denne proces;

10. bifalder den stigende opmærksomhed, der er i Den Europæiske Union om rollen for ren brint, der primært produceres ud fra vedvarende energiformer, og bakker op om dette forslag fra Kommissionen, der besvarer RU's efterlysning af en mere støttende EU-lovramme til at sætte gang i markedsudvikling og opførelse af infrastruktur gennem en revision af den relevante EU-lovgivning om transeuropæiske energinet og navnlig en hensigtsmæssig justering af kravene til projekter af fælles interesse, som er baseret på TEN-E ⁽²⁾ og de EU-dækkende tiårige netudviklingsplaner (TYNDP'er). Udvalget støtter tillige indførelsen af særlige kategorier for brintinfrastruktur i TEN-E-forordningen såsom brinttransmissionsnet (herunder konverterede eksisterende naturgasrørledninger til ren brint), distribution og lagring samt elektrolysatorer, der skal kunne støttes med midler fra Connecting Europe-faciliteten;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁽²⁾ Udtalelse »Mod en køreplan for ren brint — de lokale og regionale myndigheders bidrag til et klimaneutralt Europa«, Birgit Honé (DE/PES), CoR 2020/549.

11. fremhæver behovet for elektrificering og betydningen af ren brint for omstillingen væk fra fossile brændstoffer og mindskelse af de vedvarende emissioner fra forurenende sektorer såsom industri og tung transport, hvor direkte elektrificering kan være begrænset. Udvalget minder om, at vedvarende brint bør prioriteres, og at kulstoffattig brint bør anvendes til dekarboniseringsformål, indtil dette kan klares alene med vedvarende brint. Udvalget opfordrer derfor EU-institutionerne, medlemsstaterne og industrien til at øge kapaciteten til produktion af elektricitet og brint fra vedvarende kilder for at undgå en kontraproduktiv konkurrence mellem elektrolysatorer til produktion af brint og anden direkte anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder ⁽³⁾. Udvalget opfordrer endvidere Kommissionen til at indføre en klar klassificering af »vedvarende« gasser;

12. understreger, at klimaneutral transport (mobilitet) samt produktion af ren brint kræver en rettidig og væsentlig forøgelse af produktionskapaciteten og teknologierne for vedvarende energi i EU i den nærmeste fremtid;

13. understreger vigtigheden af, at aktiviteter under TEN-E-forordningen er i fuld overensstemmelse med de relevante planlægningsinstrumenter, navnlig de nationale energi- og klimaplaner. I den henseende understreger udvalget, hvor vigtigt det er, at lokale og regionale myndigheder er i stand til at bidrage fuldt ud til deres medlemsstats nationale energi- og klimaplaner, og efterlyser en optimal repræsentation af lokale og regionale myndigheder i hele denne proces;

14. minder om, at transportsektoren tegner sig for en fjerdedel af CO₂-udledningen i EU og er den eneste sektor, hvor emissionerne ikke er blevet reduceret i forhold til 1990-basislinjen. Udvalget understreger brints potentiale til at blive et af de instrumenter, der anvendes til at mindske CO₂-udledningen fra transport, især dér hvor fuld elektrificering er vanskelig eller endnu ikke mulig. Det understreger, at anlæg af optankningsinfrastruktur er nødvendig for at forøge anvendelsen af brint i transportsektoren;

15. mener, at revisionen af forordningen om det transeuropæiske transportnet (TEN-T) ⁽⁴⁾ bør lægge langt større vægt på lavemissionsfremdriftsteknologier til lastbiler, busser og fartøjer til sejlads på indre vandveje såsom brændselsceller og elektriske motorer med køreledninger samt biogas og andre former for energi, der opfylder kravene om bæredygtighed og reduktion af drivhusgasemissioner. Opbygningen af den relevante infrastruktur, i første omgang langs korridorerne i hovednettet og det samlede net, er en forudsætning for udbredelsen af disse teknologier. Connecting Europe-faciliteten (CEF) bør yde tilstrækkelig finansiering til dette formål;

16. understreger behovet for at skabe synergier mellem TEN-T, TEN-E og strategier for alternative brændstoffer. I den henseende bifalder udvalget Kommissionens intention om at udvikle brintoptankningsinfrastruktur inden for rammerne af strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet og gennemgå revisionen af direktivet om infrastruktur for alternative brændstoffer, hvilket skaber en mulighed for at fastlægge særlige krav og harmoniserede standarder for en gradvis udbredelse af tætheden af brintoptankningsstationer i medlemsstaterne, regioner og byer;

17. mener, at der bør anlægges en mere åben tilgang til definitionen af grænseoverskridende projekter til at omfatte ikke blot de store transmissionsprojekter, men også lokale, decentrale og ofte deltagelsesbaserede projekter for intelligente net uden fysiske grænser. Decentrale regionale og lokale projekter på tværs af nationale grænser kan have positive virkninger ikke blot for de regionale og nationale systemer, men også for forskellige medlemsstater, derved at vedvarende kilder integreres, flaskehalse fjernes, og negative eksterne effekter undgås;

18. understreger, at TEN-E-rammen for bedst muligt at bidrage til opfyldelsen af EU's energi- og klimamål og give forbrugerne indflydelse skal revideres, så bidragene fra producent-forbrugere, lokale energifællesskaber og nye teknologier fuldt ud omfattes og udnyttes ⁽⁵⁾. Udvalget understreger vigtigheden af lav- og mellemspændingsnettet, hvor der skal anlægges den nødvendige infrastruktur til en masse nye, decentrale producenter, der tilfører elektricitet til systemet. Der er desuden behov for at forbinde nye mindre producenter til lav- og mellemspændingsnettene. Udvalget opfordrer Kommissionen til at etablere en ramme for sammenlægning af flere små projekter, således at de kan opfylde kriterierne i den gældende lovgivning. I den henseende er fleksibilitet meget vigtig for, at de lokale og regionale myndigheder kan etablere visse sammenlagte projekter og potentielt indhente finansiering til denne indsats;

⁽³⁾ Additionalitetsprincippet er blevet nævnt af Europa-Parlamentet i betænkningen om en europæisk strategi for brint (A9-0116/2021 ITRE Jens Geier).

⁽⁴⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0116_DA.html#_ftn20

⁽⁵⁾ Såsom energilagring, efterspørgselsreaktion, mikronet (eventuelt på tværs af grænserne), elektrisk mobilitet.

19. bemærker, at TEN-E-forordningen — som en central søjle i udviklingen af EU's energiinfrastruktur og som sådan et centralt element i opnåelse af klimaneutralitet — bredt respekterer princippet om aktiv subsidiaritet og proportionalitet. Udvalget fremhæver merværdien ved regionalt samarbejde i forbindelse med gennemførelse af grænseoverskridende projekter, gennemsigtighed, reguleringsmæssig stabilitet og adgang til finansiering. Udvalget efterlyser fuld inddragelse af lokale og regionale myndigheder som partnere, ikke bare interessenter, i overensstemmelse med princippet om aktiv subsidiaritet og proportionalitet.

Bruxelles, den 1. juli 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA